شہنشاہ ولایت حضرت
سید فیض محی الدین شاہ صاحب
پیران پیر حضرت
سید برکت علی شاہ صاحب
قبلہ و کعبہ حضرت سید اشفاق محی الدین شاہ صاحب
سید فیضان محی الدین شاہ صاحب
سید نوازش محی الدین شاہ صاحب

ਸਲਾਨਾ ਉਰਸ ਪਾਕ

ਸਲਾਨਾ ਉਰਸ ਪਾਕ
ਇੱਕੀ (21) ਤੋਂ ਤੇਈਸ (23) ਸਤੰਬਰ
ਪੰਜ (5) ਤੋਂ ਸੱਤ (7) ਅੱਸੂ
ਦਰਬਾਰ ਕੋਟ ਸ਼ਰੀਫ, ਤਹਿਸੀਲ ਸਮੁੰਦਰੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫੈਸਲਾਬਾਦ

ਸਲਾਨਾ ਉਰਸ ਪਾਕ
ਹਜ਼ਰਤ ਸਯੱਦ ਬਰਕਤ ਅਲੀ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
ਇੱਕੀ (21) ਤੋਂ ਬਾਈਸ (22) ਦਸੰਬਰ
ਬਾਮਕਾਮ : ਦੁਨੀਆ ਪੁਰ, ਕੁਤਬਪੁਰ ਸ਼ਰੀਫ, ਡੇਰਾ ਡੋਗਰਾ,
ਤਹਿਸੀਲ ਦੁਨੀਆਪੁਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਲੋਧਰਾਂ

ਸਲਾਨਾ ਉਰਸ ਪਾਕ
ਹਜ਼ਰਤ ਸਯੱਦ ਫੈਜ਼ ਮਹਿਓਦੀਨ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
ਇੱਕੀ (21) ਤੋਂ ਬਾਈਸ (22) ਫਰਵਰੀ
ਬਾਮਕਾਮ : ਦਰਬਾਰ ਕੋਟ ਸ਼ਰੀਫ,
ਤਹਿਸੀਲ ਸਮੁੰਦਰੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫੈਸਲਾਬਾਦ

ਖਤਮ ਗਿਆਰ੍ਹਵੀਂ ਸ਼ਰੀਫ
ਹਰ ਮਾਂਹ ਚਾਂਦੀ 10 ਤਰੀਖ ਕੀ ਸ਼ਾਮ ਦਰਬਾਰ ਕੋਟ ਸ਼ਰੀਫ
ਤਹਿਸੀਲ ਸਮੁੰਦਰੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫੈਸਲਾਬਾਦ

ਖਤਮ ਵੱਡੀ ਗਿਆਰ੍ਹਵੀਂ ਸ਼ਰੀਫ 17 ਰਬੀ ਉਲ ਸਾਨੀ
ਹਰ ਸਾਲ ਮੁਲਤਾਨ ਰੋਡ ਅਲ ਮਦੀਨਾ
ਸੀ.ਐਨ.ਜੀ. ਪੰਪ ਗਲੀ ਨੰਬਰ 11
ਮੁਹੰਮਦ ਨਜ਼ਰ ਮਰਜੀਪੁਰਾ ਬੂਰੇ ਵਾਲਾ

ਖਤਮ ਗਿਆਰ੍ਹਵੀਂ ਸ਼ਰੀਫ
ਹਰ ਮਾਂਹ ਚਾਂਦੀ 10 ਤਰੀਖ ਕੀ ਸ਼ਾਮ ਦਰਬਾਰ ਟੰਗਾਰਾ ਸ਼ਰੀਫ
ਤਹਿਸੀਲ ਨਕੋਦਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ, ਪੰਜਾਬ

ਬਿਸਮਿੱਲਾ ਹਰਰਹਿਮਾਨ ਰਹੀਮ
ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਤਾ ਹੂੰ ਅੱਲਾਹ ਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਜੋ ਬੜਾ
ਮਿਹਰਬਾਨ ਅਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਸਿਜਰਾ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਕਾਦਰੀਆ

ਹਜ਼ੂਰ ਸੱਲੱਲਾਹੱਲੂ ਅਲਾਹੀ ਵਾਸਲਮ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ

ਜੋ ਲੋਕ ਆਪ ਸੇ ਬੈਤ ਕਰਤੇ ਹੈ, ਉਹ ਅੱਲਾਹ ਸੇ ਬੈਤ ਕਰਤੇ ਹੈ।

ਨੰਬਰ	ਵਿਸ਼ੇ	ਸਫ਼ਾ ਨੰਬਰ
1	ਸ਼ਿਜਰਾ ਸ਼ਰੀਫ਼	03
2	ਹਦੀਸ ਸ਼ਰੀਫ਼	13
3	ਸ਼ਿਜਰਾ ਸ਼ਰੀਫ਼ (ਖ਼ੁਰਦ)	14
4	ਸ਼ਿਜਰਾ ਨਿਸਬ	18
5	ਮਦਾਹ ਸ਼ਰੀਫ਼	20
7	ਇਸਮਾਏ ਗਰਾਮੀ +ਅਕਾਇਦੇ ਕਾਦਰੀਆ	30
8	ਯਾਜ਼ਦਾ ਇਸਮਾ–ਏ–ਮੁਬਾਰਕ	31
9	ਦੁਆਏ ਹੱਲੁਲ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਤ+ ਹਦੀਸ ਸ਼ਰੀਫ਼	32
10	ਛੱਲ ਕਾਫ਼	33
11	ਲਤੀਫ਼ਾ ਸ਼ਰੀਫ਼ + ਦਰੂਦ ਹਜ਼ਾਰਹ+ ਦੁਆ	34
12	ਖ਼ਤਮ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਕਾਦਰੀ	34
13	ਦਰੂਦੋ– ਤਾਜ	36
14	ਸਬਾਬੇ–ਤਕਬੀਰ + ਦੁਆਏ ਕਾਦਰੀ	40
15	ਤਰਜਮਾ ਦੁਆ–ਏ–ਕਾਦਰੀ	40
16	ਨਿਆਜ਼ ਖ਼ਾਣੇ ਕੇ ਬਾਅਦ ਕੀ ਦੁਆ ਸ਼ਰੀਫ਼	40
17	ਜ਼ਰੂਰਤ ਸ਼ੇਖ਼	41
18	ਆਦਾਬ ਸ਼ੇਖ਼	42
19	ਔਰਤੋਂ ਕੀ ਬੈਅਤ ਕੇ ਲੀਏ	43
20	ਮਰਦੋਂ ਕੀ ਬੈਅਤ ਕੇ ਲੀਏ	43
21	ਹਦੀਸ਼ ਸ਼ਰੀਫ਼	43
22	ਇਲਤਜਾ ਬਾਰਗਾਹੇ ਹਜ਼ੂਰ	44
23	ਅਲਸਲਾਮ	46
24	ਦੁਆਏ ਆਰਜ਼ੂ	50
25	ਫ਼ਰਿਆਦ ਬਾ–ਦਰਗਾਹੇ ਗ਼ੌਸੀਆ	52
26	ਕਸੀਦਾ ਰੂਹੀ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ	56
27	ਕਸੀਦਾ ਰੂਹੀ ਦੂਸਰਾ ਹਿੱਸਾ	64
28	ਕਸੀਦਾ ਗ਼ੌਸੀਆ	72
29	ਮੁਨਾਕਬ ਹਜ਼ੂਰ ਗ਼ੌਸ ਅਲ ਆਜ਼ਮ	77
30	ਹਿਦਾਇਤ ਨਾਮਾ ਦੋਸਤਾਂ	80
31	ਇਲਤਜਾਏ ਬਾਰਗਾਹੇ ਗ਼ੌਸੀਆ	82

ਸ਼ਿਜਰਾ ਸ਼ਰੀਫ਼
ਬਿਸਮਿੱਲਾ ਹਰਰਹਿਮਾਨ ਰਹੀਮ

ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਆਲੀਆ ਕਾਦਰੀਆ ਫ਼ਾਜ਼ਲੀਆ ਬਾ ਬਰਕਤ ਬਾ ਫ਼ੈਜ
ਯਾ ਇਜ਼ਫਾਕ ਮੀਨੂਦੀਨ

ਰੱਬ ਨੂੰ ਹਮਦ ਹਜ਼ਾਰ ਸੁਣਾਈ ਪਾਕ ਦਰੂਦ ਮੁਹੰਮਦ (ਸ.) ਤਾਈਂ
ਅਹਿਲੇ ਬੈਤ ਤੋਂ ਬਲ ਬਲ ਜਾਈਂ ਸ਼ਾਹੇ ਜੀਲਾਨ (ਰਜ਼ੀ.) ਤੋਂ ਕੁਰਬਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ।

ਇਸ ਆਜਿਜ਼ ਦੀ ਹੋਏ ਅਰਜ਼ ਕਬੂਲ, ਰਹਿਮਤ ਹੋਵੇ ਰੱਬ ਰਸੂਲ
ਹਰ ਦਮ ਰਹੇ ਵਸਲ ਵਸੂਲ, ਹਸਤੀ ਦੂਰ ਰਹੇ ਹਰ ਆਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ।

ਸੱਯਦ ਅਸ਼ਫ਼ਾਕ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਸ਼ਾਹ ਆਲੀ ਦਰ ਤੇ ਆਵੇ ਜੋ ਸਵਾਲੀ
ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਏ ਝੌਲੀਆਂ ਖ਼ਾਲੀ ਹਰ ਮੰਗਤੇ ਦਾ ਰੱਖੇ ਮਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ।

ਜਗ ਵਿਚ ਸੋਹਣਾ ਪੀਰ ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੇ ਉਹਦਾ ਸਾਇਆ
ਸੋਹਣੇ ਹੱਕ ਦਾ ਭੇਤ ਬਤਾਇਆ ਵਲੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਉੱਚੀ ਸ਼ਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਸੱਯਦ ਫ਼ੈਜ਼ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਸ਼ਾਹ ਹੁਸਨ ਰੰਗੀਲਾ ਹੱਕ ਮੁਬੀਨ
ਲਾਟਾਂ ਮਾਰੇ ਨੂਰ ਜ਼ਬੀਨ ਰੌਸ਼ਨ ਹੋਏ ਕੌਨੋ ਮਕਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ।

ਸੱਯਦ ਫ਼ੈਜ਼ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਸ਼ਾਹ ਮੇਰੇ ਪੀਰ ਜਿਸ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਦਮ ਧੀਰ
ਹੋਣ ਦਿੰਦੇ ਨਾ ਉਹ ਦਲਗੀਰ ਦੀਨ–ਦੁਨੀ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਮਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਹਜ਼ਰਤ ਸੱਯਦ ਬਰਕਤ ਅਲੀ ਸ਼ਾਹ ਪੀਰ ਜੋ ਆਲੀ ਹਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਤੇ ਕਰਨ ਕੁਸ਼ਾਲੀ
ਹਸਤੀ ਦੀ ਚਾ ਤੋੜਣ ਜਾਲੀ ਬਾਤਿਲ ਕਰਦੇ ਰਮਜ਼ ਇਆਂ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਹਿਬਾਜ਼ ਖ਼ਾਨ ਹਾਦੀ ਪੀਰ ਨੂਰ ਜ਼ਹੂਰ ਖ਼ੁਦਾਏ ਕਦੀਰ
ਖ਼ੂਬ ਜਿਤਾਇਆ ਭੇਤ ਫ਼ਕੀਰ ਉਨ ਪਰ ਜਾਨ ਕਰੂੰ ਕੁਰਬਾਨ

ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ
ਕਰਮ ਅਲੀ ਸ਼ਾਹ ਪੀਰ ਜੋ ਪਾਇਆ ਰਾਹ ਹੱਕ ਕਾ ਖ਼ੂਬ ਬਤਾਇਆ
ਅਲ–ਇਨਸਾਨੀਆ ਕੋ ਸਮਝਾਇਆ ਲੱਖ ਲੱਖ ਬਾਰ ਹੋਵਾਂ ਕੁਰਬਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਸੱਯਦ ਪੀਰ ਹੁਸੈਨ ਸ਼ਾਹ ਸਾਈਂ ਮੈਂ ਦੁਖੀਆ ਨੂੰ ਚਰਨੀ ਲਾਈਂ
ਤਾਂ ਸਭ ਹੋਵਣ ਰੱਦ ਬਲਾਈਂ ਖੜ੍ਹਾ ਬੀਮਾਰ ਕਰਾਂ ਫ਼ਗਾਂ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਨੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਜੀ ਵਾਹ ਵਾਹ ਨੂਰ ਨਬੀ ਅਲੀ ਕਾ ਐਨ ਜ਼ਹੂਰ
ਸ਼ੇਰ ਖ਼ੁਦਾ ਕਾ ਵੋਹ ਮਸ਼ਹੂਰਜਾਮਿਅ ਕਾਮਿਲ ਵਿਚ ਇਨਸਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਸੱਯਦ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੂਰੀ ਮਲਿਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਹਜ਼ੂਰੀ
ਸਭ ਮਕਸਦ ਦੀ ਪਾਵਣ ਪੂਰੀ ਮਿਹਤਰ ਅੰਦਰ ਜ਼ਮੀਨ ਜ਼ਮਾਂ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਸੱਯਦ ਗ਼ੁਲਾਮ ਗ਼ੌਸ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰੀਉ ਆਕਰ ਨਜ਼ਰ ਤਜੱਮਲ
ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਵਿਚ ਰੱਖਿਉ ਸੰਭਲ ਮੇਰਾ ਤੁੱਧ ਵੱਲ ਰਹੇ ਧਿਆਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਸੱਯਦ ਗ਼ੁਲਾਮ ਕਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਸਾਈਂ ਮੈਂ ਦਰ ਆਸੀ ਕਰਾਂ ਦੁਆਈਂ
ਭਿੱਖਿਆ ਦਰ ਆਪਣੇ ਥੀਂ ਪਾਈਂ ਤੂੰ ਹੈਂ ਦਾਤਾ ਸਗਲ ਜਹਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਫ਼ਾਜ਼ਲ ਸ਼ਾਹ ਬੂ ਅਲਫ਼ਰਾਹ ਮੁਫ਼ੱਖ਼ਰ ਗ਼ੌਸੇ ਜਮਾਂ ਕੁਤਬ ਮਕੱਰਰ
ਐਨ ਅਨਾਇਤ ਕਰੀਉ ਆਕਰ ਖੜ੍ਹਾ ਉਡੀਕਾਂ ਹੋ ਹੈਰਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਸ਼ੇਖ਼ ਮੁਹੰਮਦ ਅਫ਼ਜ਼ਲ ਦਾਤਾ ਮਹਿਰਮ ਹੋ ਜਿਸ ਰਾਜ ਪਛਾਤਾ
ਸਭਨਾਂ ਦਿਲ ਤੂੰ ਇਕ ਕਰ ਜਾਤਾ ਸ਼ਰਫ਼ ਕਲੰਧਰ ਹੈਂ ਮਸਤਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਅਬੂ ਮੁਹੰਮਦ ਕੁਤਬ ਮੁਅੱਲੀ ਮੁੱਖ ਪਰ ਬਰਸੇ ਨੂਰ ਤਜੱਲੀ
ਸਭਨਾਂ ਹੁੰਦੀ ਦੇਖ ਤਸੱਲੀ ਧਨ ਧਨ ਕਹਿੰਦੇ ਵਾਹ ਸੁਬਹਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਸ਼ੇਖ਼ ਤਾਹਰ ਲਾਹੌਰ ਸਮਾਏ ਬੰਦਗੀ ਹਜ਼ਰਤ ਲਕਬ ਧਰਾਏ

ਸਭਨਾਂ ਉਨ ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਏ   ਰੌਸ਼ਨ ਹੋਏ ਵਿਚ ਇਰਫ਼ਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਸ਼ਾਹ ਸਿਕੰਦਰ ਪੀਰ ਹਮਾਰੇ   ਮੈਂ ਦਰ ਗਿਰਿਆ ਆਨ ਤੁਮਹਾਰੇ
ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਸਭ ਤੇਰੇ ਹਾਰੇ   ਖ਼ਬਰ ਲਈਉ ਆ ਕਸਮ ਕੁਰਆਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਕੈਂਥਲ ਮੋਹੇ ਸ਼ਾਹ ਕਮਾਲ   ਰਹਿੰਦੇ ਅੰਦਰ ਜਜ਼ਬ ਜਮਾਲ
ਜਿਤਵੱਲ ਵੇਖਣ ਕਰਨ ਕਮਾਲ   ਗ਼ੌਸ ਮਰਾਤਬ ਕੁਤਬ ਜ਼ਮਾ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਸ਼ਾਹ ਫ਼ਜ਼ੀਲ ਫ਼ਜ਼ਲ ਕਰ ਸਾਈਆਂ   ਮੈਂ ਤੁੱਧ ਉੱਤੋਂ ਘੌਲ ਕਮਾਈਆਂ
ਜੋਗਨ ਹੋ ਦਰ ਤੇਰੇ ਆਈਆਂ   ਦਰ ਆਪਣੇ ਕਾ ਦੀਜੀਉ ਦਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਸ਼ਮਸ਼ੁੱਦੀਨ ਗਦਾ ਮਕਬੂਲ   ਮੈਂ ਵਿਚ ਅਸੀਆਂ ਬਹੁਤ ਮਲੂਲ
ਲਿੱਲਾਹ ਕਰੀਉ ਅਰਜ਼ ਕਬੂਰ   ਬਖ਼ਸ਼ ਲਈਉ ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਜਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਸ਼ਾਹ ਗਦਾ ਰਹਿਮਾਨ ਉਜਾਲਾ   ਜਿਸ ਨੇ ਪੀਤਾ ਪਰੇਮ ਪਿਆਲਾ
ਮਸਤੀ ਅੰਦਰ ਹੋ ਮਤਵਾਲਾ   ਮਖ਼ਫ਼ੀ ਕੀਤਾ ਸਿਰ ਅੱਯਾਂ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਸ਼ਾਹ ਵਲਾਇਤ ਸ਼ਮਸ਼ੁੱਦੀਨ   ਨੂਰ ਹਕੀਕਤ ਅਹਿਲੇ ਯਕੀਨ
ਹਾਦੀ ਮੁਤਲਿਕ ਬਦਰ ਮੁਈਨ   ਉਨ ਪਰ ਹੱਕ ਕਾ ਬਹੁਤ ਅਹਿਸਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਸ਼ਾਹ ਅਕੀਲ ਕਰਮ ਕਰ ਆਏ   ਜ਼ਾਹਰ ਹੋਕੇ ਭੇਸ ਵਟਾਏ
ਹੱਕ ਨੂੰ ਚਾ ਉਸ ਬਹੁਤ ਮਿਲਾਏ   ਮੈਂ ਵੀ ਕਰਦਾਂ ਅਰਜ਼ ਬਿਆਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਸ਼ਾਹ ਬਹਾਉੱਦੀਨ ਮੁਨੱਵਰ   ਸੱਯਦ ਹੁਸਨ ਜ਼ਾਤ ਮੁਕੱਰਰ
ਨਾਮ ਲਿਆ ਕਰ ਦਿਹੋ ਤਸੱਵਰ   ਸ਼ੀਰੀਂ ਹੋਵੇ ਪਾਕ ਜ਼ੁਬਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਸੱਯਦ ਅਬਦੁਲ ਵਹਾਬ ਪਛਾਣੋਂ   ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਵਿਚ ਰੌਸ਼ਨ ਜਾਣੋ
ਕੁਰਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾ ਹੱਕ ਕਰਮਾਣੋ   ਝੂਲਣ ਜਿਨ ਕੇ ਲਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਰਫ਼ੁੱਦੀਨ ਸੱਯਦ ਪਾਕ   ਸਿਰ ਪਰ ਜਿਨਕੇ ਛੱਤਰ ਲੌਲਾਕ
ਦੇਣ ਸਲਾਮੀ ਸਭ ਅਫ਼ਲਾਕ   ਰਮਜ਼ਾਂ ਨਾਜ਼ਾਂ ਕਰਨ ਗੁਮਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਸੱਯਦ ਅਬਦੁਰ ਰੱਜ਼ਾਕ ਆਈਨਾ   ਮੈਂ ਦਰ ਤੇਰੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਮੀਨਾ
ਸਾਫ਼ ਕਰੋ ਤੁਮ ਮੇਰਾ ਸੀਨਾ   ਰਹਿਮਤ ਬਰਸੇ ਹੋ ਰਿਜ਼ਵਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਸ਼ਾਹ ਜੀਲਾਨੀ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ (ਰਜ਼ੀ.)   ਪੀਰ ਹਮਾਰੇ ਵਾਹ ਵਾਹ ਨਾਦਰ
ਸਭ ਖ਼ਲਕਤ ਨੂੰ ਦੇਵਣ ਆਦਰ   ਮਸਨਦ ਜਿਨ ਕੀ ਅਰਸ ਮਕਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਮੈਂ ਹਾਂ ਆਸੀ ਤੇਰਾ ਚੇਰਾ   ਹੋਰ ਨਾ ਕੋਈ ਤਕੀਆ ਮੇਰਾ
ਦਰ ਤੇਰੇ ਨਿੱਤ ਪਾਵਾਂ ਫੇਰਾ   ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਹੁਣ ਜਾਣ ਨਾ ਜਾਣ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਸਈਦ ਮਖ਼ਜ਼ੂਮੀ   ਮੈਂ ਵਿਚ ਅਸੀਆਂ ਗ਼ਫ਼ਲਤ ਸੂਮੀ
ਆਉ ਤੁਮ ਹਾਲ ਕਰੋ ਮਾਲੂਮੀ   ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਰਦਾ ਨਫ਼ਸ ਜ਼ਿਆਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਅਬੁਲ ਹਸਨ ਅਲੀ ਕੁਰੈਸ਼ੀ ਪੀਰ   ਦੁਸ਼ਮਣ ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰੀਰ
ਜ਼ਹਿਰ ਅਲੂਦਾ ਮਾਰਨ ਤੀਰ   ਮਦਦ ਕਰੋ ਕੁਝ ਲਾਈਉ ਤਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਅਬੂ ਯੂਸੁਫ਼ ਤਰਤੋਸੀ ਸ਼ਾਹ   ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਪੁਸ਼ਤ ਪਨਾਹ
ਵਕਤ ਨਿਜ਼ਾਹ ਦੇ ਕਰੀਂ ਨਿਗਾਹ   ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੋਵੇ ਰਦ ਸ਼ੈਤਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਅਬਦੁਲ ਵਾਹਿਦ ਰਹਿਬਰ ਸਾਈਂ   ਰੋਜ਼ ਹਸਰ ਦੇ ਮਾਰਾਂ ਧਾਈਂ
ਜਾਂ ਰੱਬ ਪੁੱਛੇ ਅਮਲ ਤਦਾਈਂ   ਨਾ ਕੁੱਝ ਪੱਲੇ ਜ਼ੋਰ ਸਿਰਾਂ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਹਜ਼ਰਤ ਸ਼ੇਖ਼ ਜੋ ਸ਼ਿਬਲੀ ਹਾਦੀ   ਵਿਚ ਅਰਸਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਮੁਨਾਦੀ
ਬੰਦ ਦਿਲ ਪਕੜ ਦਿਲਾਵੀਂ ਸ਼ਾਦੀ   ਰਾਜ਼ੀ ਤੈਥੋਂ ਖ਼ੁਦ ਰਹਿਮਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਹਜ਼ਰਤ ਸ਼ਾਹ ਜੁਨੈਦ ਬਗ਼ਦਾਦੀ   ਵਕਤ ਤਰਾਜ਼ੂ ਹੋਵੀਂ ਹਾਦੀ
ਜਾਂ ਫੜ ਦਫ਼ਤਰ ਕਰੀਂ ਕਸ਼ਾਦੀ   ਪੂਰਾ ਤੋਲੀਂ ਵਿਚ ਮੀਜ਼ਾਨ

ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਹਜ਼ਰਤ ਸਿਰੀ ਸੁਕਤੀ ਰਾਹਬਰ　　ਪਾਰ ਕਰੀਂ ਚਾ ਪੁਲ ਤੋਂ ਸਰਵਰ
ਮੈਂ ਹਾਂ ਬੰਦਾ ਤੇਰਾ ਪਰਵਰ　　ਜਾਂ ਹੋਵੇਂ ਤੂੰ ਕਿਸ਼ਤੀ ਬਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਹਜ਼ਰਤ ਖ਼ੁਆਜਾ ਮਾਰੂਫ਼ ਮੁਅੱਰਫ਼　　ਜਗ ਵਿਚ ਜਿਨ ਕਾ ਪਿਆ ਤਸੱਰੁਫ਼
ਦੇਖ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਕਰਨ ਮਸਾਹਿਫ਼　　ਵਾਹ ਵਾਹ ਰੁਤਬਾ ਉਨਕੀ ਸ਼ਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਮੂਸਾ ਰਜ਼ਾ ਹੈਂ ਖ਼ਾਸ ਇਮਾਮ　　ਆਲਮ ਜਿਨ ਕਾ ਸਭੀ ਗ਼ੁਲਾਮ
ਜਿੰਨ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਕਰਨ ਸਲਾਮ　　ਮੈਂ ਦਰ ਗਿਰਿਆ ਉਨ ਕੇ ਆਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਇਮਾਮ ਕਾਜ਼ਮ ਹੈਂ ਮੇਰੇ ਪੀਰ　　ਮੈਂ ਦਰ ਉਨਕੇ ਮਹਿਜ਼ ਫ਼ਕੀਰ
ਅਰਜ਼ ਕਰਾਂ ਹੋ ਬਹੁਤ ਜ਼ਹੀਰ　　ਤਾਂ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆਂ ਹਾਂ ਗ਼ਲਤਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਜ਼ਾਤ ਮੁਕੱਦਸ ਹੋਏ ਇਮਾਮ　　ਜਾਅਫ਼ਰ ਸਾਦਿਕ ਜਿਨ ਕਾ ਨਾਮ
ਮੈਂ ਪਰ ਫ਼ਜ਼ਲ ਉਨਹੀਂ ਕਾ ਆਮ　　ਵੋਹੀ ਮੇਰਾ ਤਕੀਆ ਤਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਬਾਕਿਰ ਕੀ ਜ਼ਾਤ　　ਵਾਹ ਵਾਹ ਉਨਕੇ ਨੇਕ ਸਿਫ਼ਾਤ
ਆਲੀ ਉਨ ਕੇ ਹੈਂ ਦਰਜਾਤ　　ਕਿਆ ਤਾਰੀਫ਼ ਉਸ ਕਰਾਂ ਬਿਆਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਜ਼ੈਨੁਲ ਆਬਿਦੀਨ ਵੋਹ ਗ਼ਮਖ਼ਾਰ　　ਕਰਨ ਸ਼ਿਫ਼ਾਇਤ ਰੋਜ਼ ਸ਼ੁਮਾਰ
ਉੰਮਤ ਲੈ ਸਭ ਲੰਘਣ ਪਾਰ　　ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ਼ਤਾਂ ਦੇਣ ਅਮਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਇਮਾਮ ਹੁਸੈਨ　　ਨਬੀ ਅਲੀ ਕੇ ਨੂਰੁਲਐਨ
ਅਲੀ ਵਲੀ ਕੇ ਵੋਹ ਸੁੱਖਚੈਨ　　ਸਭ ਸ਼ਹੀਦੋਂ ਮੇਂ ਗ਼ਫ਼ਰਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਅਸਦੁਲ ਗ਼ਾਲਿਬ ਗ਼ਾਜ਼ੀ ਜਾਨ　　ਸ਼ਾਨ ਹੈ ਜਿਨ ਕੀ ਵਿਚ ਕੁਰਆਨ
ਅਲੀ ਵਲੀ ਤੋਂ ਹਾਂ ਕੁਰਬਾਨ　　ਸਭ ਫ਼ੱਕਰ ਪਰ ਹੈਂ ਸੁਲਤਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਸੱਰੇ ਨਬੀਆਂ ਸੱਰੇ ਨਬੀ ਰਸੂਲ　　ਮੈਂ ਉਸ ਕੀਤਾ ਦੀਨ ਕਬੂਲ
ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਲਮਾ ਹੋ ਮਕਬੂਲ　　ਵਾਹ ਬਰਹੱਕ ਮੁਹੰਮਦ (ਸ.) ਜਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਯਾ ਰੱਬ ਬਰਕਤ ਨਬੀ ਕਰੀਮ　　ਖ਼ਾਸ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਅਹਿਲੇ ਦੀਨ
ਤਾਂ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆ ਰਹਾਂ ਮੁਕੀਮ　　ਔੜਕ ਹੋਵੇ ਅਮਨ ਅਮਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਪੀਰ ਮੇਰੇ ਹਜ਼ਰਾਤ ਤਮਾਮੀ　　ਮੈਂ ਗਲ ਰੱਖਦਾ ਤੌਕ ਗ਼ੁਲਾਮੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਰਾਂ ਸੰਗ ਰਹਾਂ ਮਦਾਮੀ　　ਟੁਕੜਾ ਭੇਜ ਦਿਉ ਭਰ ਖ਼ੁਆਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਖ਼ਤਮੇ ਨਬੀ ਖ਼ਤਮੇ ਰੁੱਸਲ　　ਹੈ ਵਿਚ ਨਬੀਆਂ ਮਾਹੇ ਚੂਗਲ
ਹਾਦੀ ਸਭਨਾ ਪੇਸ਼ ਇਮਾਮ　　ਖ਼ਾਦਮ ਜਿਨ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨੋ ਜ਼ਮਾਂ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

ਜੋ ਕੋਈ ਸ਼ਿਜਰਾ ਕਾਦਰ ਪਾਕ　　ਪੜ੍ਹੇ ਸੁਣ ਕਰ ਨਾਲ ਇਤਫ਼ਾਕ
ਵੜੇ ਬਹਿਸਤੀਂ ਚੜ੍ਹ ਅਫ਼ਲਾਕ　　ਜ਼ਾਮਨ ਉਨ ਕੇ ਸ਼ਾਹ ਜੀਲਾਨ
ਯਾ ਰੱਬ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰੀਂ ਆਸਾਨ

* * *

ਹਦੀਸ ਪਾਕ
ਬਿਸਮਿੱਲਾ ਹਰਰਹਿਮਾਨ ਰਹੀਮ

ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਤਾ ਹੂੰ ਅੱਲਾਹ ਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਜੋ ਬੜਾ ਮਿਹਰਬਾਨ ਅਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ

------------ਅਰਬੀ ਤੋਂ ਤਰਜਮਾ----------

ਨਮਾਜ਼ ਹਜ਼ੂਰੀ ਕਲਬ ਕੇ ਬਗ਼ੈਰ ਨਹੀਂ ਹੋਤੀ

* * *

ਸ਼ਿਜਰਾ ਸ਼ਰੀਫ਼ (ਖ਼ੁਰਦ)

ਐ ਖ਼ੁਦਾਵੰਦ ਤੂੰ ਜ਼ਾਤੇ ਕਿਬਰੀਆਂ ਕੇ ਵਾਸਤੇ
ਰਹਿਮ ਕੁਨ ਬਰਹਾਲੇ ਮਸਕੀਨ ਮੁਸਤਫ਼ਾ ਕੇ ਵਾਸਤੇ

ਮੁਰਤਜ਼ਾ ਕੇ ਖ਼ਮ ਸੇ ਭਰਦੇ ਮੇਰਾ ਜਾਮ
ਹੁਸਨੈਨ ਵਾ ਸ਼ਹੀਦਾਨੇ ਕਰਬਲਾ ਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਸ਼ਾਹ ਜ਼ੈਨੁਲ ਆਬਿਦੀਨ ਕੀ ਮੋਹਰ ਸੇ ਖ਼ੁਸ਼ਨੂਦ ਹੋ
ਬਾਕਰੋ ਜਾਅਫ਼ਰ ਵਾ ਕਾਜ਼ਮ ਇਕਤਦਾ ਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਖੌਲ੍ਹਦੇ ਪਰਦੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਕੇ ਇਜ਼ ਸਬਬ ਮੂਸਾ ਰਜ਼ਾ
ਖ਼ੁਆਜਾ ਮਾਅਰੂਫ਼ ਕਰਖ਼ੀ ਵਾ ਸਰੀ ਸਕਤਿਆ ਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਕੋਹੇ ਹਸਤੀ ਕਰ ਫ਼ਨਾ ਜੁਨੈਦ ਕੀ ਅਮਦਾਦ ਸੇ
ਐਨੋ ਵਾਹਦਤ ਕਰ ਤੂੰ ਸ਼ਿਬਲੀ ਮੁਕਤਦਾ ਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਬਹਿਰੇ ਅਬਦੁਲ ਵਹਦਾਂ ਕਰ ਦੀਏ ਮੁਹਕਦਰ ਸਲੂਕ
ਸ਼ੇਖ਼ ਅਬੂ ਯੂਸੁਫ਼ ਮਾਹੇ ਬਦਰੁਲਦੁਜਾ ਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਅਬੁਲ ਹਸਨ ਕੀ ਮਾਅਰਫ਼ਤ ਕਾ ਇਲਮ ਸਭ ਤਾਲੀਮ ਕਰ
ਅਬੂ ਸਈਦਾਂ ਮਖ਼ਜ਼ਨੇ ਨੂਰੁਲ ਆਲਾ ਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਮੈਂ ਗਦਾ ਮਸਕੀਨ ਕੀ ਕਰ ਦਸਤਗੀਰੀ ਹਰ ਜ਼ਮਾਂ
ਯਾ ਗ਼ੌਸੇ ਆਜ਼ਮ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਮੁਸ਼ਕਿਲਕੁਸ਼ਾ ਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਰਹਿਨੁਮਾ ਕਰ ਇਸ ਤਰੀਕਾ ਸੇ ਮੁਝੇ ਸ਼ਾਹ ਅਬਦੁਲ ਰੱਜ਼ਾਕ
ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਰਫ਼ੁੱਦੀਨ ਆਲਾ ਮੁਰਤਜ਼ਾ ਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਦੋ ਜਹਾਂ ਮੇਂ ਕਰ ਵਸੀਲਾ ਮੁਝ ਕੋ ਸ਼ਾਹ ਅਬਦੁਲ ਵਹਾਬ,
ਖ਼ੁਦ ਬਹਾਉੱਦੀਨ ਅਕੀਲਾਂ ਅਸਫ਼ੀਆ ਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਮਸ਼ੁੱਦੀਨ ਗਦਾ ਰਹਿਮਾਨ ਕਾ ਆਲੀ
ਕਰ ਅਤਾ ਤੂੰ ਮੁਝ ਪਰ ਸ਼ਮਸ਼ੁੱਦੀਨ ਗਦਾ ਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਫ਼ੈਜ਼ ਜਾਰੀ ਆਮ ਹੋ ਸ਼ਾਹ ਫ਼ਜ਼ੀਲ ਇਜ਼ ਲੁਤਫ਼ੇ ਤੂੰ,
ਸ਼ਾਹ ਕਮਾਲੁੱਦੀਨ ਸਿਕੰਦਰ ਰਹਿਨੁਮਾ ਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਸ਼ੇਖ਼ ਤਾਹਰ ਬੰਦਗੀ ਕਾ ਸਰਬਸਰ ਜਲਵਾ ਦਿਖਾ,
ਅਬੂ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ੇਖ਼ ਕਾਮਿਲ ਪੇਸ਼ਵਾ ਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਸ਼ੇਖ਼ ਅਫ਼ਜ਼ਲ ਕੀ ਨਜ਼ਰ ਸੇ ਮਸਤ ਕਰਦੇ ਜਿਸਮੋ ਜਾਨ,
ਸ਼ਾਹ ਫ਼ਾਜ਼ਲ ਬੂ ਅਲਫ਼ਰਾਹ ਮਾਸਵਾ ਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਸੱਯਦ ਗ਼ੁਲਾਮ ਕਾਦਰ ਸ਼ਾਹੁਲ ਕਲਬ ਕਾ ਨਕਸ਼ੋਨੂਰ,
ਸ਼ਾਹ ਗ਼ੁਲਾਮ ਗ਼ੌਸ ਖ਼ੁਆਜਾ ਔਲੀਆ ਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਖੌਲ੍ਹ ਮੇਰੇ ਪਾਉਂ ਸੇ ਸਭ ਬੰਦ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕੇ ਜ਼ੰਜੀਰ,
ਖ਼ੁਦ ਸੱਯਦ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਹੇ ਅਰਜ਼ੋ ਸਮਾ ਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਨੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਕਰ ਰੌਸ਼ਨਾਈ ਤਾ ਕਿਆਮ,
ਸ਼ਾਹ ਹੁਸੈਨੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੋ ਜਹਾਂ ਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਕੀ ਸ਼ਰਮ ਰੱਖ ਸ਼ਾਹ ਕਰਮ ਅਲੀ ਕੇ ਤੁਫ਼ੈਲ,
ਮਸਤ ਕਰਦੇ ਇਸ਼ਕ ਆਪਣੇ ਮੇਂ ਖ਼ੁਦਾ ਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਨੂਰ ਜ਼ਾਤੇ ਕਿਬਰੀਆ ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਹਿਬਾਜ਼ ਖ਼ਾਂ ਹਾਦੀਏ ਦੀਨ,
ਪੇਸ਼ਵਾ ਵਾ ਔਲੀਆ ਅਸਫ਼ੀਆ ਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਸੱਯਦ ਬਰਕਤ ਅਲੀ ਸ਼ਾਹ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਇਸ ਖ਼ਾਕਪਾ ਕੀ ਇਲਤਜਾ,
ਮਹਿਵ ਕਰਦੇ ਇਸ਼ਕ ਆਪਣੇ ਮੇਂ ਅਮਾ ਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਸੱਯਦ ਬਰਕਤ ਅਲੀ ਸ਼ਾਹ ਪੀਰ ਮੇਰਾ ਰਹਿਨੁਮਾ,
ਹੋ ਰਿਹਾਈ ਦੋ ਜਹਾਂ ਮੇ ਖ਼ਾਸ ਉਨਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਸੱਯਦ ਬਰਕਤ ਅਲੀ ਸ਼ਾਹ ਦਿਲ ਨੂਰ ਹੋ ਗ਼ਫ਼ਲਤ ਇਲਾਹੀ ਦੂਰ ਹੋ,
ਬਖ਼ਸ਼ੋ ਖ਼ਤਾ ਜੋ ਹੋ ਗੁਨਾਹ ਆਲੇ ਨਬੀ ਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਸੱਯਦ ਫ਼ੈਜ਼ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਸ਼ਾਹ ਆ ਦੀਦ ਦੇਹ ਵਕਤੇ ਨਿਜ਼ਾਹ,
ਆਪਣੇ ਪੀਰੋ ਮੁਰਸ਼ਦ ਵਾ ਰਹਿਨੁਮਾ ਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਸੱਯਦ ਅਸ਼ਫ਼ਾਕ ਮਹੀਉਦੀਨ ਸ਼ਾਹ ਕਰਮ ਕਰ ਮੇਰੀ ਖ਼ਤਾਉਂ ਕੋ ਨਾ ਦੇਖ,
ਆਪਣੇ ਆਕਾ, ਮੌਲਾ ਸੱਯਦ ਫ਼ੈਜ਼ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਸ਼ਾਹ ਮਾਹੇਲੁਕਾ ਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਹੱਲ ਹੋਵੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਮੇਰੀ ਇਨ ਸਭ ਬਜ਼ੁਰਗੋਂ ਕੇ ਤੁਫ਼ੈਲ,
ਯੇ ਆਜ਼ਿਜ਼ ਹਾਥ ਉਠਾਤਾ ਹੈ ਦੁਆ ਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਸ਼ਿਜਰਾਏ ਨਸਬ

ਬਿਸਮਿੱਲਾ ਹਰਰਹਿਮਾਨ ਰਹੀਮ

1 ਅੱਲਾਹ ਏਕ ਹੈ ਔਰ ਮੁਹੰਮਦ (ਸ.) ਉਸ ਕੇ ਰਸੂਲ ਹੈਂ
2 ਹਜ਼ਰਤ ਬੀਬੀ ਫ਼ਾਤਿਮਾ ਖ਼ਾਤੂਨੇ ਜੰਨਤ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਕਰਮੁੱਲਾਹ ਵਜਹਾ
3 ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਹੁਸੈਨ ਅਲੈਹਿਸ ਸਲਾਮ
4 ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਜ਼ੈਨੁਲ ਆਬਿਦੀਨ ਅਲੈਹਿਸ ਸਲਾਮ
5 ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਬਾਕਰ ਅਲੈਹਿਸ ਸਲਾਮ
6 ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਜਅਫ਼ਰ ਸਾਦਿਕ ਅਲੈਹਿਸ ਸਲਾਮ
7 ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਕਾਜ਼ਿਮ ਅਲੈਹਿਸ ਸਲਾਮ
8 ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਮੂਸਾ ਰਜ਼ਾ ਅਲੈਹਿਸ ਸਲਾਮ
9 ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਤਕੀ ਅਲੈਹਿਸ ਸਲਾਮ
10 ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਨਕੀ ਅਲੈਹਿਸ ਸਲਾਮ
11 ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਹਸਨ ਅਸਕਰੀ ਅਲੈਹਿਸ ਸਲਾਮ
12 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਇਸਹਾਕ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
13 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਇਸਮਾਈਲ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
14 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
15 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਮੁਰਤਜ਼ਾ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
16 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਮੁਨੱਵਰ ਗ਼ਾਜ਼ੀ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
17 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਸ਼ਾਹ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
18 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਅਤਾ ਉੱਲਾਹ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
19 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਹੁਸੈਨ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
20 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਨੂਰੁੱਦੀਨ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
21 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਪੀਰ ਬਖ਼ਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
22 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਮਸਊਦ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
23 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਨੂਰੁਲ ਹੱਕ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
24 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
25 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਨਸੀਰੁੱਲਾਹ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
26 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਅਜ਼ੀਮੁੱਲਾਹ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
27 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਮੁਸ਼ਤਾਕ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
28 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਜਮਾਲੁੱਦੀਨ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
29 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਜ਼ਫ਼ਰ ਅਲੀ ਸ਼ਾਹ ਤਿਰਮਜ਼ੀ ਸਾਹਿਬ
30 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਜਮੀਲ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
31 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਭੂਨ ਸ਼ਾਹ ਉਰਫ਼ ਬਾਬਾ ਹੈਦਰ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
32 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਨੂਰੰਗ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
33 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਸ਼ਾਹ ਮੁਹੰਮਦ ਜ਼ਮਾਨ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
34 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਸ਼ਰਫ਼ੁੱਦੀਨ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
35 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਮੌਲਾਨਾ ਅਬਦੁਰ ਰਹਿਮਾਨ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
36 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਜਮਾਲ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
37 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਲਾਲ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
38 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਉਸਮਾਨ ਅਲੀ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
39 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਅਬਦੁਲ ਨਬੀ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
40 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਫ਼ੀ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
41 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਹਦਾਇਤੁੱਲਾਹ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
42 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਹਾਕਮ ਅਲੀ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
43 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਭੀਖੇ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
44 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਮਹਿਬੂਬ ਅਲੀ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
45 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਬਰਕਤ ਅਲੀ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
46 ਸੱਯਦਾ ਜੰਨਤ ਖ਼ਾਤੂਨ ਸਾਹਿਬਾ
47 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਫ਼ੈਜ਼ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
48 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਨਜ਼ਰ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
49 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਨਿਆਜ਼ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
50 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਗ਼ੁਲਾਮ ਦਸਤਗੀਰ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
51 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਅਤਾ ਦਸਤਗੀਰ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
52 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਸ਼ਹਿਬਾਜ਼ ਜੀਲਾਨੀ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
53 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਸ਼ਮਸ਼ਾਦ ਜੀਲਾਨੀ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
54 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਇਰਸ਼ਾਦ ਜੀਲਾਨੀ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
55 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਦਿਲਸ਼ਾਦ ਜੀਲਾਨੀ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
56 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਅਸ਼ਫ਼ਾਕ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
57 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਨਵਾਜ਼ਿਸ਼ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ
58 ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਫ਼ੈਜ਼ਾਨ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ

ਮਦਹ ਸ਼ਰੀਫ਼

ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਨਾਮਾ ਜਨਾਬ ਗ਼ੌਸੁਲਆਜ਼ਮ (ਰਜ਼ੀ)

ਬਿਸਮਿੱਲਾ ਹਰਰਹਿਮਾਨ ਰਹੀਮ

ਅਲਫ਼
ਇਕ ਥੀਂ ਇਕ ਵਧੀਕ ਡਿੱਠੀ   ਔਖੇ ਵਕਤ ਕਰਾਮਤ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੀ
ਇਬਰਾਹੀਮ ਖ਼ਲੀਲ ਨਿਜ਼ਾਤ ਪਾਈ,   ਬਲਦੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚੋਂ ਰਾਤ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੀ।
ਕਈਆਂ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਤੁਰੰਤ ਈਮਾਨ ਲਿਆਂਦੇ   ਸੁਣਕੇ ਮੋਮਨਾਂ ਥੀ ਰਾਤ ਗਿਆਰ੍ਹਵੀਂ ਦੀ
ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਨਾਲ ਫ਼ਜ਼ੀਲਤਾਂ ਦੇ   ਚਨਣ ਦੀਨਾ ਰਾਤ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੀ।

ਬੇ
ਬੈਠਕੇ ਤੁਰੰਤ ਦੁਆ ਮੰਗੋ   ਸੱਚੇ ਰੱਬ ਕੋਲੋਂ ਰਾਤ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੀ।
ਕਿਤਨੀ ਬਾਰ ਡਿੱਠੀ ਮੈਂ ਵੀ ਆਜ਼ਮਾਕੇ   ਮਤਲਬ ਹੋਣ ਪੂਰੇ ਰਾਤ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੀ।
ਹਜ਼ਰਤ ਆਦਮ ਦੀ ਤੋਬਾ ਕਬੂਲ ਕੀਤੀ   ਬਖ਼ਸ਼ਣਹਾਰ ਹੋਕੇ ਰਾਤ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੀ।
ਚੰਨਣ ਦੀਨਾ ਜ਼ਰੂਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਸਨ   ਅਰਜ਼ਾਂ ਤੇਰੀਆਂ ਰਾਤ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੀ।

ਤੇ
ਤਾਰ ਦਿੰਦਾ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਕੇ   ਏਹੋ ਵਣਜ ਵਿਉਪਾਰ ਹੈ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦਾ।
ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕੁੱਲ ਦੀ ਹੋਏ ਆਸਾਨ ਫ਼ੌਰਨ   ਹਰ ਕੋਈ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੈ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦਾ।
ਮੁਹਕਮ ਉਸ ਦਾ ਦੀਨ ਈਮਾਨ ਨਾਹੀਂ   ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰਾ ਇਨਕਾਰ ਹੈ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦਾ।
ਚੰਨਣ ਦੀਨ ਨਹੀਂ ਕੁਝ ਪਰਵਾਹ ਉਸ ਨੂੰ   ਜੀਹਨੇ ਮੰਨਿਆ ਵਾਰ ਹੈ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦਾ।

ਸੇ
ਸਾਬਤ ਸਿਦਕ ਯਕੀਨ ਕਰਕੇ ਜਿਹੜਾ   ਸੇਵੰਦਾ ਹੈ ਨਾਉਂ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦਾ
ਥੋੜੇ ਦਿਨਾਂ ਅੰਦਰ ਮਾਲਾਮਾਲ ਹੋਵੇ   ਐਸਾ ਫ਼ੈਜ਼ ਡਿੱਠਾ ਆਮ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦਾ।
ਗੌਂਸ ਕੁਤਬ ਬਲੀ ਸੇਵਣ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਨੂੰ   ਹੀਲਾ ਕਰਨ ਸੁਬਹ ਸ਼ਾਮ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦਾ।
ਚੰਨਣ ਦੀਨ ਬਿਆਨ ਨਾ ਹੋਣ ਮੈਥੋਂ   ਐਸਾ ਵਸਫ਼ ਤਮਾਮ ਹੈ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦਾ।

ਜੀਮ
ਜਾ ਲੱਗੀ ਉੱਪਰ ਕੰਢਿਆਂ ਦੇ   ਕਿਸ਼ਤੀ ਨੋਹ ਦੀ ਦਿਨ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੇ।
ਉਸੇ ਰੋਜ਼ ਯੂਬ ਨਿਜ਼ਾਤ ਪਾਈ   ਲੱਖਾਂ ਕੀੜਿਆਂ ਥੀਂ ਦਿਨ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੇ।
ਮਾਲ ਦੇਣਾ ਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਗ਼ਨੀ ਕਰਨਾ   ਡਿੱਠੇ ਵਸਫ਼ ਜ਼ਾਹਰਾ ਦਿਨ ਗਿਆਰ੍ਹਵੀਂ ਦੇ
ਚੰਨਣ ਦੀਨ ਪਿਆਰੇ ਤਾਲਿਬ ਹੈਨ ਸਾਰੇ   ਨੂਰੀ ਮਲਿਕ ਆਦਮ ਜਿੰਨ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੇ।

ਹੇ
ਹੁੱਬ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਸਤਗੀਰ ਦੀ ਹੈ   ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੌਕ ਕਦੀਮ ਹੈ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੀ
ਹੁੰਦੀ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਸਿਫ਼ਤ ਬਿਆਨ ਨਾਹੀਂ   ਐਸੀ ਸ਼ਾਨ ਅਜ਼ੀਮ ਹੈ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੀ
ਉੱਪਰ ਮੋਮਨਾਂ ਦੇ ਰਾਤ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਨੂੰ   ਹੁੰਦਾ ਫ਼ੈਜ਼ ਤਕਸੀਮ ਹੈ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦਾ
ਚੰਨਣ ਦੀਨਾਂ ਭਰ ਝੋਲੀਆਂ ਦੇਣ ਹੱਥੀਂ   ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਫ਼ੈਜ਼ ਕਦੀਮ ਹੈ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦਾ।

ਖੇ
ਖ਼ਾਦਮ ਤਮਾਮ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੇ   ਗ਼ੌਸ ਆਜ਼ਮ ਇਮਾਮ ਹੈ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦਾ
ਮਸ਼ਰਿਕ ਮਗ਼ਰਿਬ ਸਮਾਲ ਜਨੂਬ ਤੋੜੀ   ਚਰਚਾ ਜੱਗ ਤੇ ਆਮ ਹੈ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦਾ
ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਪੰਜਾਬ ਕਸ਼ਮੀਰ ਅੰਦਰ   ਹੋਇਆ ਸ਼ਿਹਰਾ ਤਮਾਮ ਹੈ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦਾ
ਚੰਨਣ ਦੀਨ ਪਿਆਰੇ ਜ਼ਿਕਰ ਦਿਨ ਰਾਤੀਂ   ਅਰਬ ਰੂਮ ਤੇ ਸ਼ਾਮ ਹੈ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦਾ।

ਦਾਲ
ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਓਸ ਦੀ ਜਿਸ ਦੀ   ਤਰਫ਼ ਕੀਤਾ ਖ਼ਿਆਲ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਨੇ
ਕਈ ਲੱਖਾਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਨੂੰ   ਔਖੇ ਵਕਤ ਦਿੱਤਾ ਟਾਲ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਨੇ।
ਮੇਹਰਬਾਨ ਹੋਕੇ ਭਰੀ ਗੰਜ ਵਿੱਚੋਂ   ਝੋਲੀ ਦੌਲਤਾਂ ਨਾਲ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਨੇ
ਚੰਨਣ ਦੀਨ ਕਈਆਂ ਲੱਖਾਂ ਸਾਇਲਾਂ ਨੂੰ   ਕੀਤਾ ਤੁਰਤ ਮਾਲਾਮਾਲ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਨੇ।

ਜ਼ਾਲ
ਜ਼ਿਕਰ ਮਜ਼ਕੂਰਾ ਜਹਾਨ ਦੇ ਥੀਂ   ਜ਼ਿਕਰ ਪਾਕ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦਾ
ਲੈਕੇ ਅਰਸ਼ ਥੀਂ ਜਲਵਾ ਨਮਾ ਦੇਖੋ   ਫ਼ਰਸ਼ ਤੀਕ ਜ਼ਾਹਰਾ ਹੈ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦਾ।
ਸਭਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੇ ਰਾਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਥੀਂ   ਅਫ਼ਜ਼ਲ ਵਾਰ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦਾ।
ਚੰਨਣ ਦੀਨ ਕਮਲੇ ਬੇਆਸਰੇ ਨੂੰ   ਸੁਬਹ ਸ਼ਾਮ ਸਹਾਰਾ ਹੈ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦਾ।

ਰੇ
ਰੱਬ ਦਿੱਤਾ ਸੁਲੇਮਾਨ ਤਾਈਂ ਸਾਰੇ   ਜੱਗ ਸੰਦਾ ਰਾਜ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਨੂੰ
ਮਿਲਿਆ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਰੱਬ ਕਰੀਮ ਕੋਲੋਂ   ਤਖ਼ਤ ਬਖ਼ਤ ਸ਼ਾਹੀ ਤਾਜ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਨੂੰ।
ਜਿਹੜਾ ਸ਼ਖ਼ਸ ਮੁਹਤਾਜ ਗ਼ਰੀਬ ਕਰਦਾ,   ਧੀਆਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਕਾਜ ਗਿਆਰ੍ਹਵੀਂ ਨੂੰ ।
ਚੰਨਣ ਦੀਨ ਉਹ ਸ਼ਖ਼ਸ ਗ਼ਰੀਬ ਸੰਦੀ   ਸਭ ਸ਼ਰਮ ਤੇ ਲਾਜ ਹੈ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਨੂੰ।

ਜ਼ੇ
ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਸੂਲ ਦਾ ਦੀਨ ਕੀਤਾ   ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਮੁੜਕੇ ਪੀਰ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੇ।
ਦਸਤਗੀਰ ਨੇ ਚੋਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁਤਬ ਕੀਤਾ   ਜਦੋਂ ਹੋਏ ਦਾਮਨਗੀਰ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੇ।
ਗ਼ੌਸੇ ਆਜ਼ਮ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ   ਮੁਨਕਰ ਹੈਂ ਜੋ ਬੇਪੀਰ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੇ।
ਚੰਨਣ ਦੀਨ ਮੁਨਾਫ਼ਕਾਂ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਦੇ   ਸੀਨੇ ਵਿਚ ਵੱਜਣ ਤੀਰ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੇ।

ਸੀਨ
ਸੁੱਤਿਆਂ ਸਖ਼ਤ ਗ਼ਮਾਂ ਵੇਲੇ ਸੇਵੀਂ   ਕੁੱਲ ਮਖ਼ਲੂਕਾਤ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਨੂੰ।
ਹਜ਼ਰਤ ਯੂਸੁਫ਼ ਯਾਕੂਬ ਸੀ ਮੇਲ ਹੋਇਆ   ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਪਿੱਛੋਂ ਰਾਤ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਨੂੰ।
ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ ਕੋਹੇਤੂਰ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ   ਡਿੱਠੀ ਰੱਬ ਸੰਦੀ ਜ਼ਾਤ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਨੂੰ
ਚੰਨਣ ਦੀਨਾ ਕਰਸੀ ਰੱਬ ਪੂਰੀ   ਤੇਰੇ ਦਿਲ ਦੀ ਵੀ ਬਾਤ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਨੂੰ।

ਸ਼ੀਨ
ਸ਼ੇਖ਼ ਸਨਿਆਨ ਨੇ ਖ਼ੂਕ ਚਾਰੇ   ਜਦੋਂ ਹੋਈ ਕਹਿਰ ਬਾਣੀ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੀ
ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਮੁੜਕੇ ਦੀਨ ਦਾਰ ਹੋਇਆ   ਜਦੋਂ ਹੋਈ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੀ
ਮੇਰੇ ਪੀਰ ਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪੀਰ ਨਾਹੀਂ   ਰਾਤ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਸਾਨੀ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੀ
ਚੰਨਣਦੀਨ ਪਿਆਰੇ ਹੋਸੀ ਗਲੀ ਕੂਚੇ   ਉੱਤੂ ਪਹਿਰ ਮਦਾ ਖ਼ੁਆਨੀ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੀ

ਸੁਆਦ

ਸੁਬਹ ਵੇਲੇ ਗਿਆਰਾਂ ਰੋਜ਼ ਪੂਰੇ
ਉਸ ਵੇਲੇ ਫ਼ਿਕਰ ਕਮਾਲ ਹੁੰਦਾ
ਸੁਬਹ ਸ਼ਾਮ ਹਰ ਵਕਤ ਖ਼ਿਆਲ ਰਹਿੰਦਾ
ਚੰਨਣਦੀਨ ਜਹਾਨ ਤੇ ਬਰਸਦਾ ਹੈ
ਜਿਹੜਾ ਜਿਹੜਾ ਸ਼ਖ਼ਸ ਪੁਕਾਰਦਾ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਨੂੰ
ਬੇਵਸ ਲਾਚਾਰ ਦਾ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਤਾਅਬੇਦਾਰ ਦਾ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਨੂੰ
ਫ਼ਜ਼ਲ ਪਰਵਰਦਿਗਾਰ ਦਾ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਨੂੰ।

ਜ਼ੁਆਦ

ਜ਼ਾਇਆ ਨਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲ ਹੁੰਦਾ
ਰਹਿਮਤ ਨਾਲ ਸਦਾ ਮਾਲਾਮਾਲ ਹੋਵਣ
ਯੂਨੁਸ ਮਛਲੀ ਦੇ ਪੇਟ ਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ
ਚੰਨਣ ਦੀਨਾ ਬਿਆਨ ਨਾ ਹੋਣ ਮੈਥੋਂ
ਜਿਹੜੇ ਹੈਣ ਖ਼ਰੀਦਾਰ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੇ
ਤਲਬਗਾਰ ਨੇਕੋਕਾਰ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੇ
ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਬਾਹਰ ਗਿਆਰਵੀਂ ਦੇ
ਹੈਨ ਬਸਫ਼ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੇ

ਤੋਏ

ਤੂਰ ਦੇ ਦਰਜਿਉਂ ਲੱਖ ਦਰਜੇ
ਕਰਨੀ ਪੈਰਵੀ ਲਾਜ਼ਮ ਹੈ ਮੋਮਨਾਂ ਲਈ
ਬਾਗੇ ਖ਼ੁਲਦ ਵਿਚ ਹੂਰਾਂ ਦੇ ਲਬਾਂ ਉੱਤੇ
ਚੰਨਣ ਦੀਨਾ ਪਿਆਰੇ ਸਾਰੇ ਜੱਗ ਅੰਦਰ
ਆਲੀ ਨੂਰ ਜ਼ਹੂਰ ਹੈ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦਾ
ਡਿੱਠੇ ਵਸਫ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੇ
ਹਰ ਦਮ ਜ਼ਿਕਰ ਮਜ਼ਕੂਰ ਹੈ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੇ
ਹੋਏ ਵਸਫ਼ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੇ।

ਜ਼ੋਏ

ਜ਼ੁਲਮ ਯਜ਼ੀਦ ਕਮਾਲ ਕੀਤਾ
ਸ਼ਾਹ ਹੁਸੈਨ ਦੇ ਦਰਜੇ ਬੁਲੰਦ ਹੋਏ
ਰਾਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਥੀਂ ਰਾਤ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਦੀ
ਚੰਨਣਦੀਨ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਰੋਜ਼ ਸੰਦੀ
ਉੱਪਰ ਸ਼ਾਹ ਹੁਸੈਨ ਦੀ ਜ਼ਾਤ ਮੀਆਂ
ਦਸਵੀਂ ਰੋਜ਼ ਤੇ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਰਾਤ ਮੀਆਂ
ਕੀਤੀ ਸਭ ਦੀ ਰੱਬ ਨਿਜ਼ਾਤ ਮੀਆਂ
ਕੀ ਕੀ ਕਰਾਂ ਬਿਆਨ ਸਫ਼ਾਤ ਮੀਆਂ

ਐਨ

ਆਮ ਕਰਾਮਤਾਂ ਦਸਤਗੀਰ ਦੀਆਂ ਜੀ
ਐਪਰ ਇਕ ਕਰਾਮਤ ਮੇਰੇ ਪੀਰ ਸੰਦੀ
ਮੇਰੇ ਪੀਰ ਤੋਂ ਲੈਣ ਮੁਰਾਦ ਆਈ
ਚੰਨਣ ਦੀਨ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਪੀਰ ਕੀਤੀ
ਜਿਹੜੀਆਂ ਧੰਮੀਆਂ ਵਿਚ ਜਹਾਨ ਮੀਆਂ
ਲਾਜ਼ਮ ਮੈਂ ਵੀ ਕਰਾਂ ਬਿਆਨ ਮੀਆਂ
ਇਕ ਔਰਤ ਬੜੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਮੀਆਂ
ਪੂਰੀ ਮਾਈ ਦੀ ਅਰਜ਼ ਪਛਾਣ ਮੀਆਂ

ਗ਼ੈਨ

ਗ਼ਰਜ਼ ਨਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਰੋ ਪੂਰੀ
ਮੇਰੇ ਹਾਲ ਤੇ ਮੇਹਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਕਰਕੇ
ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਨੇ ਤੁਰਤ ਦੁਆ ਮੰਗੀ
ਹੋਇਆ ਹੁਕਮ ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਚੰਨਣ ਦੀਨਾ
ਲੈਕੇ ਰੱਬ ਤੋਂ ਦਿਉ ਔਲਾਦ ਮੈਨੂੰ
ਉਜੜੀ ਹੋਈ ਨੂੰ ਕਰੋ ਆਬਾਦ ਮੈਨੂੰ
ਰੱਬਾ ਕਰੋ ਮਨਜ਼ੂਰ ਤੇ ਸ਼ਾਦ ਮੈਨੂੰ
ਏਸ ਕੰਮ ਲਈ ਕਰੋ ਨਾ ਯਾਦ ਮੈਨੂੰ

ਫ਼ੇ

ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੁਣ ਕੇ ਰੱਬ ਦਾ ਚੰਮਣ ਦੀਨਾ
ਏਸ ਮਾਈ ਨੂੰ ਬਖ਼ਸ਼ ਫ਼ਰਜੰਦ ਰੱਬਾ
ਇਹਦੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਔਲਾਦ ਹੈ ਨਹੀਂ
ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਚੰਨਣ ਦੀਨਾ
ਕੀਤੀ ਪੀਰ ਨੇ ਦੂਜੀ ਦੁਆ ਮੁੜਕੇ
ਨਾਉਮੀਦ ਨਾ ਜਾਏ ਗਦਾ ਮੁੜਕੇ
ਆਈ ਰੱਬ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਨਿਦਾ ਮੁੜਕੇ
ਕੀਤੀ ਜੋਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਆ ਮੁੜਕੇ।

ਕਾਫ਼

ਕੁਦਰਤਾਂ ਤੇਰੀਆਂ ਹਨ ਕਾਮਲ ਲੱਖਾਂ
ਏਸ ਮਾਈ ਨੂੰ ਬਖ਼ਸ਼ ਫ਼ਰਜੰਦ ਰੱਬਾ
ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਨਾ ਕਰੀਂ ਮਹਿਰੂਮ ਮੈਨੂੰ
ਖ਼ਬਰ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਦੀ ਮੀਰਾਂ ਨੂੰ ਚੰਨਣਦੀਨਾ
ਡਿੱਠਾ ਹੈ ਮੈਂ ਆਜ਼ਮਾਕੇ ਤੇ
ਮੇਰੀ ਅਰਜ਼ ਕਬੂਲ ਫ਼ਰਮਾਕੇ ਤੇ
ਰੱਬਾ ਆਪਣਾ ਕਰਮ ਕਮਾ ਕੇ ਤੇ
ਦਿੱਤੀ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਨੇ ਆਕੇ ਤੇ।

ਕਾਫ਼

ਕਿਹਾ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਨੇ ਆਕੇ
ਗ਼ੌਂਸ ਪਾਕ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜਾਹ ਮਾਈ
ਏਸ ਮਾਈ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਥੀਂ ਆਖ ਬੇਟਾ
ਸਦਕਾ ਸ਼ਾਹ ਜੀਲਾਨ ਦਾ ਚੰਨਣਦੀਨਾ
ਤੇ ਬੇਟਾ ਹੋਈ ਕਬੂਲ ਦੁਆ ਤੇਰੀ
ਦਿੱਤੀ ਰੱਬ ਨੇ ਆਸ ਪੁਚਾ ਤੇਰੀ
ਹਾਜ਼ਤ ਹੋਈ ਹੇ ਮਾਈ ਰਵਾਂ ਤੇਰੀ
ਪੂਰੀ ਕਰਸੀ ਮੁਰਾਦ ਖ਼ੁਦਾ ਤੇਰੀ

ਲਾਮ

ਲੜਭਿੜ ਕੇ ਦਸਤਗੀਰ ਸੰਦਾ
ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਨਾ ਪੀਰ ਦਾ ਨਾਂ ਭੁੱਲੇ
ਉਸੇ ਰੋਜ਼ ਹੀ ਸ਼ਾਖ਼ ਉਮੀਦ ਵਾਲੀ
ਬਾਅਦ ਨੌਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਚੰਮਣ ਦੀਨਾ
ਬੁੱਢੀ ਗ਼ਮਾਂ ਦੇ ਸ਼ੌਹ ਥੀਂ ਪਾਰ ਹੋਈ
ਐਸੀ ਜਾਨ ਕੇ ਸ਼ੁਕਰ ਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋਈ
ਹਰੀਭਰੀ ਮਹਿਕਮ ਅਸਤਵਾਰ ਹੋਈ
ਲੜਕੀ ਖ਼ੂਬਸੂਰਤ ਪੈਦਾਵਾਰ ਹੋਈ।

ਮੀਮ

ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਓਸ ਕੁੜੀ ਸੁੰਦੀ
ਥੋੜੇ ਦਿਨਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਮਾਈ ਨਜ਼ਰ ਲੈਕੇ
ਕਹਿੰਦੀ ਅਦਬ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲਾਮ ਕਰਕੇ
ਆਖ਼ਰ ਦੱਸਿਆ ਓਸ ਨੇ ਚੰਨਣਦੀਨਾ
ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਥੀਂ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਹੋਈ
ਹਾਜ਼ਰ ਪੀਰ ਦੇ ਆਨ ਦਰਬਾਰ ਹੋਈ
ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਯਾ ਪੀਰ ਬੇਦਾਰ ਹੋਈ
ਮੇਰੇ ਘਰ ਲੜਕੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਹੋਈ।

ਨੂਨ

ਨਾਲ ਪਰੀਤ ਦੇ ਅਰਜ਼ ਸੁਣਕੇ
ਲੜਕੀ ਨਹੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਫ਼ਰਜ਼ੰਦ ਤੈਨੂੰ
ਸ਼ਹਾਬੁੱਦੀਨ ਤੂੰ ਓਸ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖੀਂ
ਗ਼ੌਂਸ ਪਾਕ ਨੇ ਆਖਿਆ ਚੰਨਣ ਦੀਨਾ
ਕਿਹਾ ਪੀਰ ਨੇ ਝੂਠ ਨਾ ਮਾਰ ਮਾਈ
ਦਿੱਤਾ ਰੱਬ ਸੱਤਾਰ ਗ਼ੱਫ਼ਾਰ ਮਾਈ
ਹੋਸੀ ਸ਼ੇਖ਼ ਤੇ ਨੇਕ ਕਿਰਦਾਰ ਮਾਈ
ਜਾਕੇ ਪੁੱਤ ਦਾ ਕਰ ਦੀਦਾਰ ਮਾਈ।

ਵਾ

ਵੱਲ ਘਰ ਦੇ ਰਵਾਂ ਹੋਈ ਮਾਈ
ਘਰ ਜਾਂਦਿਆਂ ਮਾਈ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ
ਬਣਿਆ ਲੜਕੀ ਤੋਂ ਪੁੱਤ ਹੁਸੀਨ ਸੋਹਣਾ
ਚੰਨਣ ਦੀਨ ਫ਼ਰਜ਼ੰਦ ਨੂੰ ਦੇਖ ਹੋਇਆ
ਨਾਮ ਲੈਕੇ ਦਸਤਗੀਰ ਦਾ ਜੀ
ਕਾਰਖ਼ਾਨਾ ਅਜੀਬ ਕਦੀਰ ਦਾ ਜੀ
ਜਿਉਂ ਚਾਨਣਾ ਬਦਰ ਮੁਨੀਰ ਦਾ ਜੀ
ਦੂਰ ਫ਼ਿਕਰ ਤਮਾਮ ਦਿਲਗੀਰ ਦਾ ਜੀ।

ਹੇ

ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕਫ਼ਾਰ ਹੋ ਗਏ ਮੋਮਨ
ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੋਂ ਲੜਕਾ ਦੇਖਣੇ ਨੂੰ
ਵਾਅਜ਼ੇ ਆਖਦੇ ਦੇਖਕੇ ਸ਼ਕਲ ਉਸ ਦੀ
ਬਾਅਜ਼ੇ ਦੇਣ ਮੁਬਾਰਕਾਂ ਚੰਨਣ ਦੀਨਾਂ
ਡਿੱਠੀ ਪੀਰ ਸੁੰਦੀ ਕਰਾਮਾਤ ਮੀਆਂ
ਆਈ ਚੱਲਕੇ ਮਖ਼ਲੂਕਾਤ ਮੀਆਂ।
ਰੱਖੇ ਏਸ ਨੂੰ ਰੱਬ ਹਿਆਤ ਮੀਆਂ
ਬਾਅਜ਼ ਪੀਰ ਦੀ ਕਰਨ ਸਿਫ਼ਾਤ ਮੀਆਂ।

ਅਲ਼ਫ
ਅੱਖੀਆਂ ਖੌਲ੍ਹਕੇ ਵੇਖ ਪਿਆਰੇ ਚਾਰੋ ਤਰਫ਼ ਜਲਵਾ ਮੇਰੇ ਪੀਰ ਦਾ ਏ।
ਜੀਹਦੇ ਦਰ ਤੇ ਤੁਰਤ ਸਵਾਲ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਕੁਲ ਅਮੀਰ ਫ਼ਕੀਰ ਦਾ ਏ
ਚੋਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕੁਤਬ ਅਬਦਾਲ ਹੋਵੇ ਐਸਾ ਸ਼ਾਨ ਕਿਸ ਦੇ ਦਾਮਨਗੀਰ ਦਾ ਏ
ਕੋਈ ਕਰੇ ਖ਼ੁਸ਼ਾਮਦਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਚੰਨਣ ਦੀਨ ਬਰਦਾ ਦਸਤਗੀਰ ਦਾ ਏ।

ਯੇ
ਯਾਰਵੀਂ ਵਾਲੜਾ ਪੀਰ ਸੋਹਣਾ ਮੈਥੋਂ ਮੂਲ ਨਾ ਸਿਫ਼ਤ ਬਿਆਨ ਹੁੰਦੀ
ਸਿਫ਼ਤ ਉਸ ਦੀ ਨਾ ਬਿਆਨ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇ ਜਗ ਸਾਰਾ ਮਦਾਹ ਖ਼ੁਆਨ ਹੋਵੇ
ਔਖ ਵੇਲੇ ਜੇ ਪੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸੇਵੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਓਸਦੀ ਤੁਰਤ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇ
ਭੁੱਲਾਂ ਪੀਰ ਦਾ ਇਸਮ ਨਾ ਚੰਨਣ ਦੀਨਾ ਭਾਵੇਂ ਲਬਾਂ ਉੱਤੇ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਹੋਵੇ।

ਇਸਮਾਏ ਗਰਾਮੀ

ਹਜ਼ਰਤ ਪੀਰ ਰੌਸ਼ਨ ਜ਼ਮੀਰ ਸ਼ਹਿਬਾਜ਼ ਲਾਹੂਤੀ ਸੱਯਦਨਾ
ਵਾ ਮੁਰਸ਼ਦਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਪੀਰ ਸੱਯਦ ਫ਼ੈਜ਼ ਮੁਹੱਯੁੱਦੀਨ ਸ਼ਾਹ ਕਾਦਰੀ

ਸੱਯਦ ਮਹੀਉੱਦੀਨ	ਸੁਲਤਾਨ ਮਹੀਉੱਦੀਨ
ਫ਼ਕੀਰ ਮਹੀਉੱਦੀਨ	ਖ਼ੁਆਜਾ ਮਹੀਉੱਦੀਨ
ਮਖ਼ਦੂਮ ਮਹੀਉੱਦੀਨ	ਗ਼ਰੀਬ ਮਹੀਉੱਦੀਨ
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਮਹੀਉੱਦੀਨ	ਸ਼ੇਖ਼ ਮਹੀਉੱਦੀਨ
ਦਰਵੇਸ਼ ਮਹੀਉੱਦੀਨ	ਵਲੀ ਮਹੀਉੱਦੀਨ
ਮੌਲਾਨਾ ਮਹੀਉੱਦੀਨ	

ਅਕਾਇਦੇ ਕਾਦਰੀਆ

ਅੱਵਲ ਮਹੀਉੱਦੀਨ	ਆਖ਼ਰੀ ਮਹੀਉੱਦੀਨ
ਜ਼ਾਹਰੀ ਮਹੀਉੱਦੀਨ	ਬਾਤਨ ਮਹੀਉੱਦੀਨ
ਹਾਜ਼ਰ ਮਹੀਉੱਦੀਨ	ਨਾਜ਼ਰ ਮਹੀਉੱਦੀਨ
ਦਾਇਮ ਮਹੀਉੱਦੀਨ	ਕਾਇਮ ਮਹੀਉੱਦੀਨ
ਮਾਅਨੀ ਮਹੀਉੱਦੀਨ	ਮੀਰਾਂ ਮਹੀਉੱਦੀਨ
ਕਾਦਰ ਮਹੀਉੱਦੀਨ	ਗ਼ੌਸ ਮਹੀਉੱਦੀਨ
ਦਾਨਾ ਮਹੀਉੱਦੀਨ	ਬੀਨਾ ਮਹੀਉੱਦੀਨ
ਗੋਇਆ ਮਹੀਉੱਦੀਨ	ਸ਼ਨਵਾ ਮਹੀਉੱਦੀਨ
ਜ਼ਾਤ ਮਹੀਉੱਦੀਨ	ਸਿਫ਼ਾਤ ਮਹੀਉੱਦੀਨ
ਜਾਨ ਮਹੀਉੱਦੀਨ	ਜਹਾਂ ਮਹੀਉੱਦੀਨ
ਐਂ ਜਹਾਂ ਮਹੀਉੱਦੀਨ	ਅਨਜਹਾਂ ਮਹੀਉੱਦੀਨ
ਸੂਰਤ ਮਹੀਉੱਦੀਨ	ਸੀਰਤ ਮਹੀਉੱਦੀਨ
ਹਰਦਮ ਮਹੀਉੱਦੀਨ	ਹੋਸੀ ਮਹੀਉੱਦੀਨ
ਹੈ ਭੀ ਮਹੀਉੱਦੀਨ	ਹੈ ਹੈ ਮਹੀਉੱਦੀਨ
ਹੁੱਵਾਲ ਮਹੀਉੱਦੀਨ	ਯਾ ਫ਼ੈਜ਼ ਮਹੀਉੱਦੀਨ
ਯਾ ਮਹੀ ਯਾ ਮਹੀ ਯਾ ਮਹੀ	

ਯਾਜ਼ਿਦਾ

ਇਸਮਾਏ ਮੁਬਾਰਕ

1. ਇਲਾਹੀ ਬਹੁਰਮਤ ਸ਼ੇਖ਼ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਸੱਯਦ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਜੀਲਾਨੀ
2. ਇਲਾਹੀ ਬਹੁਰਮਤ ਸ਼ੇਖ਼ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਗ਼ੌਸੁਲ ਅਰਜ਼ ਸੱਯਦ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਜੀਲਾਨੀ
3. ਇਲਾਹੀ ਬਹੁਰਮਤ ਸ਼ੇਖ਼ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਗ਼ੌਸੁਲ ਸ਼ਕਲੀਨ ਸੱਯਦ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਜੀਲਾਨੀ
4. ਇਲਾਹੀ ਬਹੁਰਮਤ ਸ਼ੇਖ਼ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਖ਼ੁਆਜਾ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਜੀਲਾਨੀ
5. ਇਲਾਹੀ ਬਹੁਰਮਤ ਸ਼ੇਖ਼ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਕੁਤਬੁਲ ਹੱਕ ਵਾਲਦੈਨ ਸੱਯਦ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਜੀਲਾਨੀ
6. ਇਲਾਹੀ ਬਹੁਰਮਤ ਸ਼ੇਖ਼ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਕੁਤਬੁਲ ਮਸ਼ਰਿਕ ਵਾ ਮਗ਼ਰਿਬ ਸੱਯਦ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਜੀਲਾਨੀ
7. ਇਲਾਹੀ ਬਹੁਰਮਤ ਸ਼ੇਖ਼ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਕੁਤਬੁਲ ਮਲਾਇਕ ਸੱਯਦ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਜੀਲਾਨੀ
8. ਇਲਾਹੀ ਬਹੁਰਮਤ ਸ਼ੇਖ਼ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਕੁਤਬੁਲ ਜਨੂਬ ਵਾ ਸ਼ਮਾਲ ਸੱਯਦ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਜੀਲਾਨੀ
9. ਇਲਾਹੀ ਬਹੁਰਮਤ ਸ਼ੇਖ਼ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਕੁਤਬੁਲ ਜਰ ਵਾ ਸ਼ਜਰ ਸੱਯਦ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਜੀਲਾਨੀ
10. ਇਲਾਹੀ ਬਹੁਰਮਤ ਸ਼ੇਖ਼ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਕੁਤਬ ਬਾਰਹ ਸ਼ਹਬ ਮੁਹੱਬ ਕਲਾਮ ਮੂਲ ਮਲਾਇਕ ਸੱਯਦ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਜੀਲਾਨੀ
11. ਇਲਾਹੀ ਬਹੁਰਮਤ ਸੁਲਤਾਨ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਸੱਯਦ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਜੀਲਾਨੀ

ਦੁਆਏ ਹੱਲੁਲ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਤ

ਹਜ਼ਰਤ ਪੀਰਾਨੇ ਪੀਰ ਜਨਾਬ ਦਸਤਗੀਰ ਕਾ ਇਰਸ਼ਾਦ ਆਲੀ ਹੈ ਕਿ ਦੁਆ ਮੁਝੇ ਮਾਰੂਸੀ ਹਾਸਿਲ ਹੈ ਜੋ ਸਖ਼ਤ ਤਰੀਨ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਮੇਂ ਖ਼ਲੂਸੇ ਨੱਯਤ ਸੇ 130 ਮਰਤਬਾ ਪੜ੍ਹੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਜਲਦਤਰ ਆਸਾਨ ਹੋ।

ਅਰਬੀ

ਤਰਜਮਾ

ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਤਾ ਹੂੰ ਅੱਲਾਹ ਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਜੋ ਬੜਾ ਮੇਹਰਬਾਨ
ਔਰ ਨਿਹਾਯਤ ਰਹਿਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ

ਅਰਬੀ ਤੋਂ ਤਰਜਮਾ

ਅੱਲਾਹ ਮੁਝੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਅੱਲਾਹ ਹੀ ਹੈ ਔਰ ਉਸ ਕੀ ਨੇਅਮਤੇਂ ਮੇਰੇ ਲੀਏ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈਂ।ਔਰ ਅੱਲਾਹ ਹੀ ਮੇਰੇ ਲੀਏ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਔਰ ਅੱਲਾਹ ਕੇ ਲੀਏ ਸਾਰੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਹੈ।

ਹਦੀਸ

ਹਜ਼ਰਤ ਅਨਸ ਰਜ਼ੀ. ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਜ਼ੂਰ ਪਾਕ (ਸ.) ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਜਬ ਦੋ ਮੋਮਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਸਾਫ਼ਾ ਕਰਤੇ ਵਕਤ ਦਰੂਦ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਪੜ੍ਹਤੇ ਹੈਂ ਤੋ ਉਨਕੇ ਜੁਦਾ ਹੋਣੇ ਸੇ ਪਹਿਲੇ ਰੱਬ ਤਆਲਾ ਉਨ ਦੇ ਗੁਨਾਹ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦੇਤੇ ਹੈਂ (ਦੋਸਤ ਮਸਾਫ਼ਾ ਕਰਦੇ ਵਕਤ ਦਰੂਦ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਪੜ੍ਹਨ)

ਛੱਲ. ਕਾਫ਼

ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਤਾ ਹੂੰ ਅੱਲਾਹ ਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਜੋ ਬੜਾ ਮੇਹਰਬਾਨ ਔਰ ਨਿਹਾਯਤ ਰਹਿਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ

ਅਰਬੀ

ਤਰਜਮਾ

ਐ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ! ਤੇਰਾ ਰੱਬ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਕਈ ਮਰਤਬਾ ਤੁਝੇ ਸਖ਼ਤ ਮਸਲੋਂ ਮੇਂ ਆਜ਼ਮਾਤਾ ਰਹਾ ਹੈ ਔਰ ਅਬ ਭੀ ਤੁਝੇ ਐਸੀ ਮੁਸੀਬਤੋਂ ਮੇਂ ਉਲਝਾਏਗਾ ਕਿ ਜਿਨ ਕੀ ਵਾਪਸੀ ਯਾ ਰੁਕਾ ਰਹਿਣਾ ਭਾਰੀ ਲਸ਼ਕਰ ਕੇ ਘਾਤ ਲਗਾਨੇ ਕੀ ਮਾਨਦ ਹੈ।ਵੋਹ ਮੁਸਾਇਬ ਐਸਾ ਸਖ਼ਤ ਹਮਲਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਏਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰੱਸੀ ਜੋ ਮੁਖ਼ਤਲਿਫ਼ ਰੱਸੀਉਂ ਸੇ ਮਿਲਕਰ ਬਣੀ ਹੋ ਕੀ ਮਾਨਦ ਮਜ਼ਬੂਤ ਔਰ ਯਕਜਾਂ ਹੋ।ਔਰ ਆਪਣੀ ਤੇਜ਼ੀ-ਤੰਦੀ ਔਰ ਸਖ਼ਤੀ ਮੈਂ ਐਸੇ ਭਾਰੀ ਲਸ਼ਕਰ ਕੀ ਮਾਨਿਦ ਹੋ ਜੋ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਮੇਂ ਏਕ ਤਾਕਤਵਰ ਊਂਟ ਕੀ ਮਾਨਿਦ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਜਿਸੇ ਮੈਂ ਸਿਤਾਰਾ ਤਸੱਵਰ ਕਰਤਾ ਹੂੰ ਔਰ ਜੋ ਆਸਮਾਨੀ ਸਿਤਾਰੇ ਕੀ ਮਾਨਿਦ ਹੈ ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਤੁਝੇ ਉਨ ਤਮਾਮ ਮਸਾਇਬ ਸੇ ਕਫ਼ਾਇਤ ਕੀ।ਕਫ਼ਾਇਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਤੁਝੇ ਤੇਰੇ ਰੰਜੋ ਤਕਲੀਫ਼ ਸੇ ਤੇਰੀ ਕਫ਼ਾਇਤ ਕੀ।

ਲਤੀਫ਼ਾ ਸ਼ਰੀਫ਼

ਅੱਵਲ ਲਤੀਫ਼ਾ ਕਲਬ ਨੂਰ ਜ਼ਰਦ ਕਦਮ ਹਜ਼ਰਤ ਆਦਮ ਅਲੈ. ਜ਼ਿਕਰ ਇਸਮੇ ਗਰਾਮੀ

ਅੱਲਾਹ ਅੱਲਾਹ ਅੱਲਾਹ

ਮੈਂ ਮਤਵੱਜਾ ਹੂੰ ਤਰਫ਼ ਕਲਬ ਆਪਣੇ ਕੀ ਮੇਰਾ ਕਲਬ ਮਤਵੱਜਾ ਹੈ।ਤਰਫ਼ ਕਲਬ ਸ਼ੇਖ਼ ਕੀ।ਹਦੀਸ ਸੇ ਫ਼ੈਜ਼ ਆਤਾ ਹੈ ਤਰਫ਼ ਕਲਬ ਸ਼ੇਖ਼ ਕੀ।ਕਲਬ ਸ਼ੇਖ਼ ਸੇ ਫ਼ੈਜ਼ ਆਤਾ ਹੈ ਤਰਫ਼ ਕਲਬ ਮੇਰੇ ਕੀ।ਜ਼ਿਕਰ ਇਸਮ ਜ਼ਾਤ;

ਅੱਲਾਹ ਅੱਲਾਹ ਅੱਲਾਹ

ਦਰੂਦ ਹਜ਼ਾਰਾ

ਅਰਬੀ

ਤਰਜਮਾ

ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਤਾ ਹੂੰ ਅੱਲਾਹ ਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਜੋ ਬੜਾ ਮੇਹਰਬਾਨ
ਔਰ ਨਿਹਾਯਤ ਰਹਿਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ

ਅਰਬੀ

ਤਰਜਮਾ

ਇਲਾਹੀ ਰਹਿਮਤ ਭੇਜ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ (ਸ.) ਔਰ ਮੁਹੰਮਦ ਕੀ ਆਲ ਪਰ ਹਰ ਜ਼ੱਰਾ ਕੇ ਸ਼ੁਮਾਰ ਸੇ ਦਸ ਕਰੋੜ ਵਾਰ।

ਖ਼ਤਮ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਕਾਦਰੀ

ਅਰਬੀ

ਤਰਜਮਾ

ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਤਾ ਹੂੰ ਅੱਲਾਹ ਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਜੋ ਬੜਾ ਮੇਹਰਬਾਨ
ਔਰ ਨਿਹਾਯਤ ਰਹਿਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ

ਤੁਮ ਕਿਆ ਸਮਝਤੇ ਹੋ ਕਿ ਹਮ ਨੇ ਤੁਮਹੇਂ ਬੇਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਔਰ ਤੁਮਹੇਂ ਹਮਾਰੀ ਤਰਫ਼ ਫਿਰਨਾ ਨਹੀਂ।ਵੋਹ (ਰੱਬ) ਬਹੁਤ ਬੁਲੰਦੀ ਵਾਲਾ ਨੈ।ਔਰ ਸੱਚਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੈ ਕੋਈ ਮਾਅਬੂਦ ਨਹੀਂ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਕੇ।ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲੇ ਅਰਸ਼ ਕਾ ਮਾਲਿਕ।ਔਰ ਜੋ ਅੱਲਾਹ ਕੇ ਸਿਵਾ ਕਿਸੀ ਦੂਸਰੇ ਖ਼ੁਦਾ ਕੋ ਪੂਜੇ ਜਿਸ ਕੀ ਉਸ ਕੇ ਪਾਸ ਕੋਈ ਸਨਦ ਨਾ ਹੋ ਤੋ ਉਸ ਕਾ ਹਿਸਾਬ ਉਸ ਕੇ ਰੱਬ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।ਬੇਸ਼ੱਕ ਕਾਫ਼ਰੋਂ ਕਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਔਰ ਤੁਮ ਅਰਜ਼ ਕਰੋ ਐ ਮੇਰੇ ਰੱਬ ਬਖ਼ਸ਼ ਹਮੇਂ ਔਰ ਰਹਿਮ ਫ਼ਰਮਾ।ਔਰ ਵੋਹ ਸਭ ਸੇ ਬਰਤਰ ਰਹਿਮ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ।

* * *

ਅਰਬੀ

ਤਰਜਮਾ

ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਤਾ ਹੂੰ ਅੱਲਾਹ ਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਜੋ ਬੜਾ ਮੇਹਰਬਾਨ
ਔਰ ਨਿਹਾਯਤ ਰਹਿਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ

ਤੁਮ ਫ਼ਰਮਾਉ ਵੋਹ ਅੱਲਾਹ ਹੈ ਵੋਹ ਏਕ ਹੈ ਔਰ ਬੇਨਿਆਜ਼ ਹੈ।ਨਾ ਉਸ ਕੀ ਕੋਈ ਔਲਾਦ ਹੈ ਔਰ ਨਾ ਵੋਹ ਕਿਸੀ ਸੇ ਪੈਦਾ ਹੂਆ ਹੈ ਔਰ ਨਾ ਉਨਕੇ ਜੋੜ ਕਾ ਕੋਈ ਦੂਸਰਾ ਹੈ।

* * *

ਅਰਬੀ

ਤਰਜਮਾ

ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਤਾ ਹੂੰ ਅੱਲਾਹ ਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਜੋ ਬੜਾ ਮੇਹਰਬਾਨ
ਔਰ ਨਿਹਾਯਤ ਰਹਿਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ

ਤੁਮ ਫ਼ਰਮਾਉ ਮੈਂ ਉਸ ਕੀ ਪਨਾਹ ਲੇਤਾ ਹੂੰ।ਜੋ ਸਵੇਰ ਕਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੀ ਸਭ ਮਖ਼ਲੂਕ ਕੇ ਸ਼ਰ ਸੇ ਔਰ ਅੰਧੇਰੀ ਡਾਲਨੇ ਵਾਲੇ ਕੇ ਸ਼ਰ ਸੇ ਜੋ ਵੋਹ ਡੂਬੇ ਔਰ ਉਨ ਔਰਤੋਂ ਕੇ ਸ਼ਰ ਸੇ ਜੋ ਗਰੋਹੋਂ ਮੇਂ ਫ਼ੂਂਕਤੀ ਹੈ।ਵੋਹ ਮੁਝ (ਰੱਬ) ਸੇ ਮਿਲੇ।ਔਰ ਹਸਦ ਵਾਲੇ ਕੇ ਸ਼ਰ ਸੇ।

ਅਰਬੀ

ਤਰਜਮਾ

ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਤਾ ਹੂੰ ਅੱਲਾਹ ਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਜੋ ਬੜਾ ਮੇਹਰਬਾਨ
ਔਰ ਨਿਹਾਯਤ ਰਹਿਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ

ਤੁਮ ਫ਼ਰਮਾਉ ਮੈਂ ਉਨ ਕੀ ਪਨਾਹ ਮੇਂ ਆਇਆ ਜੋ ਸਭ ਲੋਗੋਂ ਕਾ ਰੱਬ, ਸਭ ਲੋਗੋਂ ਕਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਸਭ ਲੋਗੋਂ ਕਾ ਖ਼ੁਦਾ ਹੈ।ਉਸ ਕੇ ਸ਼ਰ ਸੇ ਜੋ ਦਿਲ ਮੇਂ ਬੁਰੇ ਖ਼ਤਰੇ ਡਾਲੇ ਔਰ ਦੁਬਕ ਰਹੇ।ਵੋਹ ਜੋ ਲੋਗੋਂ ਕੇ ਦਿਲ ਮੇਂ ਵਸੋਸੇ ਡਾਲਤੇ ਹੈਂ, ਜਿੰਨ ਔਰ ਆਦਮੀ।

* * *

ਅਰਬੀ ਤੋਂ ਤਰਜਮਾ

ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਤਾ ਹੂੰ ਅੱਲਾਹ ਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਜੋ ਬੜਾ ਮੇਹਰਬਾਨ
ਔਰ ਨਿਹਾਯਤ ਰਹਿਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ

ਸਭ ਖ਼ੂਬੀਆਂ ਅੱਲਾ ਕੇ ਲੀਏ ਹੈਂ ਜਿਹੜਾ ਸਾਰੇ ਜਹਾਨ ਕਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਮਿਹਰਬਾਨ ਔਰ ਰਹਿਮਤ ਵਾਲਾ ਹੈ।ਰੋਜ਼ੇ ਜਜ਼ਾ ਕਾ ਮਾਲਿਕ ਹੈ।ਹਮ ਤੁਝੀ ਕੋ ਪੂਜਤੇ ਔਰ ਤੁਝ ਸੇ ਹੀ ਮਦਦ ਚਾਹਤੇ ਹੈ।ਹਮ ਕੋ ਸੀਧੇ ਰਾਸਤੇ ਪਰ ਚਲਾ।ਉਨ ਕੇ ਰਾਸਤੇ ਪਰ ਜਿਨ ਪਰ ਤੁਮ ਨੇ ਨਾ ਉਨਕਾ ਜਿਨ ਪਰ ਗ਼ਜ਼ਬ ਹੁਆ ਅਤੇ ਨਾ ਬਹਿਕੇ ਹੂਉਂ ਪਰ।

ਅਰਬੀ ਤੋਂ ਤਰਜਮਾ

ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਤਾ ਹੂੰ ਅੱਲਾਹ ਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਜੋ ਬੜਾ ਮੇਹਰਬਾਨ
ਔਰ ਨਿਹਾਯਤ ਰਹਿਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ

ਅਲਫ਼ ਲਾਮ ਮੀਮ ਵੋਹ ਬੁਲੰਦ ਰੁਤਬੇ ਵਾਲੀ ਕਿਤਾਬ (ਕੁਰਆਨ) ਇਸ ਮੇਂ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਕੀ ਗੁੰਜ਼ਾਇਸ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਮੇਂ ਹਦਾਇਤ ਹੈ ਡਰਨੇ ਵਾਲੋਂ ਕੇ ਲੀਏ। ਵੋਹ ਜੋ ਦੇਖੇ ਈਮਾਨ ਲੈ ਆਏਂ ਔਰ ਨਮਾਜ਼ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇਂ ਔਰ ਹਮਾਰੀ ਦੀ ਹੁਈ ਰੋਜ਼ੀ ਮੇਂ ਸੇ ਹਮਾਰੀ ਰਾਹ ਮੈਂ ਖ਼ੈਰਾਤ ਕਰੇਂ। ਔਰ ਵੋਹ ਕਿ ਈਮਾਨ ਲਾਏਂ ਉਸ ਪਰ ਜੋ ਮਹਿਬੂਬ ਤੁਮਹਾਰੀ ਤਰਫ਼ ਉਤਰਾ ਔਰ ਜੋ ਤੁਮ ਸੇ ਪਹਿਲੇ ਉਤਰਾ। ਔਰ ਜੋ ਆਖ਼ਰਤ ਪਰ ਯਕੀਨ ਰੱਖੇਂ ਵੋਹੀ ਲੋਗ ਆਪਣੇ ਰੱਬ ਕੀ ਹਦਾਇਤ ਪਰ ਹੈਂ। ਔਰ ਵੋਹੀ ਮੁਰਾਦ ਕੋ ਪਹੁੰਚਨੇ ਵਾਲੇ ਹੈ। ਬੇਸ਼ਕ ਅੱਲਾਹ ਕੀ ਰਹਿਮਤ ਨੇਕੋਂ ਕੇ ਕਰੀਬ ਹੈ। ਔਰ ਹਮ ਨੇ ਤੁਮਹਾਰੇ ਲੀਏ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਮੁਹੰਮਦ (ਸ.) ਸਾਰੇ ਜਹਾਨ ਕੇ ਲੀਏ ਰਹਿਮਤ ਬਣਾਕੇ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹੈਂ। ਮੁਹੰਮਦ (ਸ.) ਮਰਦੋਂ ਮੇਂ ਕਿਸੀ ਕੇ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਔਰ ਅੱਲਾਹ ਕੇ ਰਸੂਲ ਹੈਂ। ਔਰ ਸਭ ਨਬੀਉਂ ਮੇਂ ਆਖ਼ਰੀ ਨਬੀ ਹੈ।ਬੇਸ਼ੱਕ ਅੱਲਾਹ ਔਰ ਉਨਕੇ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਉਨ ਪਰ ਦਰੂਦ ਭੇਜਤੇ ਹੈ।ਐ ਈਮਾਨ ਵਾਲੋ ਉਨ ਪਰ ਦਰੂਦ ਔਰ ਸਲਾਮ ਭੇਜੋ।

* * *

ਦਰੂਦੋ ਤਾਜ

ਅਰਬੀ ਤੋਂ ਤਰਜਮਾ

ਅੱਲਾਹ ਹੁੰਮਾ ਸੱਲੇ ਆਲਾ ਸਈਅਦਨਾ ਵਾ ਮੌਲਾਨਾ ਮੁਹੰਮਦਿਨ। ਯਾ ਸਾਹੇਬੇ ਤਾਜੇਵਲ ਮੁਰਾਜੇ ਵਲ ਬੁਰਾਕੇ ਵਲ

ਅਲਮ। ਦਾਫੇਇਲ ਬਲਾਏ ਵਲ ਵਬਾਏ ਵਲ ਕਹਿਤੇ ਵਲ ਮਰਦੇ ਵਲ ਅਲਮ। ਇਸਮਹੂ ਮਕਤੂਬੁਨ ਮਰਫੂਉਨ

ਮਸ਼ਫੂਉਨ ਮਨਕੂਸੁਨ ਫਿਲੌਹੇ ਵਲ ਕਲਮ, ਸਈਅਦਿਲ ਅਰਬੇ ਵਲ ਅਜਮ। ਜਿਸਮਹੂ ਮੁਕੱਦਸੁਨ ਮੁਅੱਤਰੁਨ

ਮੁਤੱਹਰੁਨ ਮੁਨੱਵਰੁਨ ਫਿਲ ਬੈਤੇ ਵਲ ਹਰਮ। ਸਮਸਿਲਦੁਹਾ ਬਦਰਿਲਦੁਜਾ ਸਦਰਿਲ ਉਲਾ ਨੂਰਿਲ ਹੁਦਾ

ਕਹਫਿਲ ਵਰਾ ਮਿਸ ਵਾਹੇ ਜੁਲਮ। ਜਮੀਲੀਸੀਅਮ ਸਫੀਇਲਉਮਮ ਸਾਹਿ ਬਿਲਜੂਦੇ ਵਲ ਕਰਮ, ਵੱਲਾ ਹੋ

ਆਸਿਮ ਹੂ, ਵਲ ਜਿਬਰੀਲ ਖਾਦਿਮੋ ਹੂ। ਵਲ ਬੁਰਾਕੋ ਮਰਕਬੋ ਹੂ, ਵਲਮਿਰਾਜੋ ਸਫਰ ਹੂ। ਵਾ ਸਿਦਰਾ ਤੁੱਲ

ਮੁਨਤਹਾ ਮੁਕਾਮੋ ਹੂ। ਵਾ ਕਾਬਾ ਕੌਸੈਨੇ ਮਤਲੂਬੋ ਹੂ ਵਲ ਮਤਲੂਬ ਮਕਸੂਦੋ ਹੂ, ਵਲ ਮਕਸੂਦ ਮੌਜੂਦੋ ਹੂ ਵਲ

ਮੌਜੂਦ ਰੱਬੋ ਹੂ। ਸਈਅਦਿਲ ਮੁਰਸਲੀਨ, ਖਾਤਮਿਲ ਨਬੀਅਨ ਸਾਫੀਇਲ ਮੁਜਨੇਬੀਨ ਅਨੀਸ਼ਲ ਗਾਰੀਬੀਨ

ਰਹਿਮਤਿੱਲਿੱਲ ਆਲੇਮੀਨ ਰਾਹਤਿੱਲ ਆਸ਼ੇਕੀਨ ਮੁਰਾਦਿਲ ਮੁਸਤਾਕੀਨ ਸ਼ਮਸਿਲ ਆਰੇਫੀਨ ਸਿਰਾਜੇ ਸਾਲੇ

ਕੀਨ, ਮਿਸਬਾਹਿਲ ਮੁਕੱਰਰਾ ਬੀਨ ਮੁਹਿੱਬਿੱਲ ਫੁਕਰਾਏ ਵਲ ਗੁਰਾਬਾਏ ਵਲ ਮਸਾਕੀਨ। ਸਈਅਦੇ ਸਕਲੈਨ,

ਨਬੀਇਲਾ ਹਾਰਾਮੈਨ ਇਮਾਮਿਲ ਕਿਬਲਾ ਤੈਨ, ਵਸੀਲਾ ਤਿਨਾ ਫਿਲ ਦਾਰੈਨ, ਸਾਹੇਬੇ ਕਾਬਾ ਕੌਸੈਨ, ਮਹਿਬੂਬੇ

ਰੱਬਿਲ ਮਸਰੇਕੈਨ, ਵਾ ਰੱਬਿੱਲ ਮਗਰੇਬੈਨ, ਜੱਦਿੱਲ ਹਸਨੇ ਵੱਲ ਹੁਸੈਨ (ਤਿੰਨ ਵਾਰ), ਮੌਲਾਨਾ ਵਾ ਮੌਲਾ

ਸਕਲੈਨ। ਅੱਬਿਲ ਕਾਸਿਮ ਮੁਹੰਮਦ ਰਸੂਲ ਅੱਲਾਹ ਵਾ ਨੂਰੇ ਮਿਨ ਨੂਰਿੱਲਾ (ਦੋ ਵਾਰ) ਯਾ ਯੁਹੱਲ ਮੁਸਤਾ ਕੂਨਾ

ਬਿ ਨੂਰੇ ਜਮਾਲੇ ਹੀ ਵਲਾ ਗੁਲ ਉਲਾ ਬਾ ਕਮਾਲੇ ਹੀ, ਕਸ਼ਫ ਦੋਯਾ ਬੇ ਜਮਾਲੇ ਹੀ, ਹਸਨਤ ਜਮੀਂ ਐਕਸਾਲੇ ਹੀ,

ਸੱਲੂ ਅਲੈਹੇ ਵਾ ਆਲੇਹੀ ਵਾ ਅਸਹਾਬੇ ਹੀ ਵਾਸੱਲਿੱਮੂ ਤਸਲੀਮਾ।

ਅਰਬੀ ਤੋਂ ਤਰਜਮਾ

ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਤਾ ਹੂੰ ਅੱਲਾਹ ਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਜੋ ਬੜਾ ਮੇਹਰਬਾਨ
ਔਰ ਨਿਹਾਯਤ ਰਹਿਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ

ਸਬਾਬ ਖ਼ਤਮ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦਰਬਾਰੇ ਇਲਾਹੀ ਮੇਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲੀਏ ਆਪਣੇ ਪੀਰੋ ਮੁਰਸ਼ਿਦ ਸੇ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਹਾਸਿਲ ਕਰੇਂ

* * *

ਸਬਾਬੇ ਤਕਬੀਰ + ਦੁਆਏ ਕਾਦਰੀ

(ਸਬਾਬ ਖ਼ਤਮ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦਰਬਾਰੇ ਇਲਾਹੀ ਮੇਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲੀਏ
ਆਪਣੇ ਪੀਰੋ ਮੁਰਸ਼ਦ ਸੇ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਹਾਸਿਲ ਕਰੇਂ)

ਅਰਬੀ+ਫ਼ਾਰਸੀ

ਤਰਜਮਾ ਦੁਆ-ਏ-ਕਾਦਰੀ

ਇਲਾਹੀ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਔਰ ਆਪਣੇ ਜ਼ਹੂਰ ਸੇ ਇਸ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਆਲੀਆ ਕਾਦਰੀਆ ਫ਼ਾਜ਼ਲੀਆ ਬਾਬਰਕਤ ਬਾਫ਼ੈਜ਼ ਕੇ ਫ਼ੈਜ਼, ਔਰ ਬਰਕਤੋਂ ਮੇਂ ਰੋਜ਼ ਬਰੋਜ਼ ਇਜ਼ਾਫ਼ਾ ਫ਼ਰਮਾਕਰ ਇਸ ਕੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੇ ਲੀਏ ਕਾਇਮ ਰੱਖ।

ਇਲਾਹੀ ਤੇਰੇ ਕਰਮ ਸੇ ਕਿਆਮਤ ਕੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਯੇ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਕਾਇਮੋ-ਦਾਇਮ ਰਹੇ।ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਬੜੇ ਮਰਤਬੇ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਇਸ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਕੇ ਦੁਸ਼ਮਣੋਂ ਕੋ ਖ਼ਜਾਲਤ ਔਰ ਕਹਿਰ ਮੇਂ ਡਾਲ ਔਰ ਇਨ ਮਰਦੂਦੋਂ ਕੋ ਹਰ ਦਰਬਾਰ ਸੇ ਰੱਦ ਫ਼ਰਮਾ।

* * *

ਨਿਆਜ਼ ਖਾਣੇ ਕੇ ਬਾਅਦ ਕੀ ਦੁਆ
ਅਰਬੀ ਤੋਂ ਤਰਜਮਾ

ਪੀਰਾਂ ਪੈਗ਼ੰਬਰਾਂ, ਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਜੀਲਾਨੀ, ਐ ਬਾਰੇ ਖ਼ੁਦਾਯਾ ਮਾਰਾ ਜਮੀਅ ਦੋਸਤਾਂ ਮਾਰਾ ਕਫ਼ਲ---------- ਖ਼ੁਰਦਨ ਨਿਆਜ਼ ਖ਼ਾਨਾ ਆਬਾਦਾਨ, ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਮਾਲ ਜਾਨ ਦੀ ਖ਼ੈਰ, ਈਮਾਨ ਦੀ ਸਲਾਮਤੀ, ਹਰ ਦੋ ਜਹਾਨ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਆਸਾਨ।

* * *

ਅਰਬੀ ਤੋਂ ਤਰਜਮਾ

ਕਹੋ ਕਿ ਅੱਲਾਹ ਏਕ ਹੈ ਮੇਰੇ ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਲੋਹੇ ਕੇ ਕਿਲੇ ਹੈ।ਪੈਗ਼ੰਬਰੋਂ ਕੇ ਮਰਤਬੇ ਵਾਲੇ ਤਮਾਮ ਮੁਰਸ਼ਦੋਂ ਕੇ ਮੁਰਸ਼ਦ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹੋਂ ਕੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਜੀਲਾਨੀ।

ਐ ਅੱਲਾਹ ! ਮੁਝੇ ਔਰ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤੋਂ ਕੋ ਆਸਮਾਨੀ ਔਰ ਆਰਜ਼ੀ ਆਫ਼ਤੋਂ ਸੇ ਆਪਣੀ ਪਨਾਹ ਮੇਂ ਰੱਖ।

ਜ਼ਰੂਰਤ ਸ਼ੇਖ਼

ਜੈਸੇ ਇਨਸਾਨੀ ਨਸ਼ੋਨਮਾ ਕੇ ਲੀਏ ਅੱਛੀ ਖ਼ੁਰਾਕ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਤਰਬੀਅਤ ਕੇ ਲੀਏ ਵੀ ਕਾਮਿਲ ਸ਼ੇਖ਼ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।ਅਲੀ ਅਲਮੁਰਤਜ਼ਾ ਕਾ ਕੌਲ ਹੈ ਕਿ ਮੋਮਨ ਆਪਣੇ ਔਕਾਤ (ਵਕਤ) ਕੋ ਚਾਰ ਹਿੱਸੋਂ ਮੇਂ ਤਕਸੀਮ ਕਰਤਾ ਹੈ;

1. ਏਕ ਹਿੱਸਾ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਮੁਨਾਜਾਤ ਮੇਂ
2. ਦੂਸਰਾ ਆਪਣੇ ਨਫ਼ਸ ਕੇ ਮੁਹਾਸਬਾ ਮੇਂ (ਨਰੀਖਣ)
3. ਔਲੀਆ ਇਕਰਾਮ ਕੀ ਮਹਫ਼ਿਲ ਮੇਂ
4. ਆਪਣੇ ਨਫ਼ਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਜ਼ ਲੱਜ਼ਤਾਂ ਵਿਚ

ਜਬ ਤੱਕ ਮੁਰਸ਼ਦ ਕਾਮਿਲ ਕੀ ਤਰਬੀਅਤ ਹਾਸਿਲ ਨਾ ਹੋਗੀ ਸ਼ਾਗਿਰਦ ਸਹੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਪਰ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇਗਾ।ਯਕੀਨ ਕਾਮਿਲ ਏਕ ਨੂਰ ਹੈ ਜਿਸ ਸੇ ਇਨਸਾਨ ਕਾ ਸੀਨਾ ਮੁਨੱਬਰ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ।ਮੁਰੀਦ ਕੋ ਹਰ ਕਦਮ ਪਰ ਮੁਰਸ਼ਦ ਕੇ ਲੁਤਫ਼ੋ-ਕਰਮ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕੇ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਕੀ ਅਸਦ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।ਪੀਰੋ-ਮੁਰਸ਼ਦ ਕੇ ਬਗ਼ੈਰ ਇਨਸਾਨ ਕੀ ਮਿਸ਼ਾਲ ਉਸ ਮੁਸਾਫ਼ਰ ਜੈਸੀ ਹੈ ਜੋ ਦੌਰਾਨੇ ਮੁਸਾਹਫ਼ਤ ਆਪਣਾ ਰਾਸਤਾ ਖੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।ਔਰ ਦਰ ਦਰ ਕੀ ਠੋਕਰੇਂ ਖਾਤਾ ਫਿਰ ਰਹਾ ਹੈ।ਨਾ ਰਾਸਤਾ ਮਿਲਤਾ ਹੈ ਔਰ ਨਾ ਮੰਜ਼ਿਲੇ ਮਕਸੂਦ ਪਰ ਪਹੁੰਚਤਾ ਹੈ।ਮੁਰਸ਼ਦ ਕਾਮਿਲ ਕੀ ਸ਼ਫ਼ਕਤ ਔਰ ਤਵੱਜਾ ਸੇ ਜੰਗ ਅਲੂਦਾ ਦਿਲ ਸਕੀਲ ਹੋ ਕਰ ਨੂਰੇ ਹੱਕ ਸੇ ਮੁਨੱਵਰ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ।ਤਰੀਕਤ ਕੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਕਾ ਮਤਲਾਸੀ (ਚਾਹਵਾਨ) ਪੀਰ ਕਾਮਿਲ ਕੇ ਬਗ਼ੈਰ ਮੰਜ਼ਿਲੇ ਮਕਸੂਦ ਕੋ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਤਾ।

* * *

ਆਦਾਬ-ਏ-ਸ਼ੇਖ਼

ਮੁਰੀਦ ਜਿਸ ਕਦਰ ਮੌਦਬ (ਚਾਹਵਾਨ) ਹੋਗਾ ਉਸ ਕਦਰ ਪੀਰ ਸੇ ਫ਼ੈਜ਼ਯਾਬ ਹੋ ਸਕੇਗਾ। ਹਮ ਅੱਲਾਹ ਸੇ ਅਦਬ ਕੀ ਤੌਫ਼ੀਕ ਚਾਹਤੇ ਹੈਂ।ਬੇਅਦਬ ਅੱਲਾਹ ਕੇ ਫ਼ਜ਼ਲੋ ਕਰਮ ਸੇ ਮਹਿਰੂਮ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਬੇਅਦਬ ਅਕੇਲਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਜਹਾਨ ਵਾਲੋਂ ਕੋ ਵੀ ਲੇ ਡੂਬਤਾ ਹੈ।

ਬੇ ਅਦਬ ਤਨਹਾ ਨਾ ਖ਼ੁਰ ਰਾ ਦਸਤ ਬਦ
ਬਲਕਿ ਆਤਿਸ਼ ਦਰ ਹਮਹ ਆਫ਼ਾਕ ਜ਼ਦ

ਅਦਬ ਕੇ ਬਗ਼ੈਰ ਸ਼ੇਖ਼ ਕਾਮਿਲ ਕੀ ਸੁਹਬਤ ਵਾ ਮਜਲਿਸ ਸੇ ਫ਼ਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ਨਾ ਹੀ ਗੌਹਰੇ ਮਕਸੂਦ ਹਾਸਿਲ ਹੋਤਾ ਹੈ।ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਗ਼ੱਜ਼ਾਨੀ ਫ਼ਰਮਾਤੇ ਹੈਂ ਕਿ ਮੁਰਸ਼ਿਦ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਦੋਜ਼ਾਨੋ (ਸਲੀਕਾ) ਬੈਠੋ ਔਰ ਬਾਤ ਕਰਨੇ ਸੇ ਪਹਿਲੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤਲਬ ਕਰੋ।ਸ਼ੇਖ਼ੋ ਮੁਰਸ਼ਿਦ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਬੇਮਾਅਨੀ ਔਰ ਤਵੀਲ ਗੁਫ਼ਤਗੂ ਸੇ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰੋ।ਮੁਰਸ਼ਿਦ ਕਾ ਇਰਸ਼ਾਦੇ ਆਲੀ ਪੂਰੀ ਤਵੱਜਹ ਸੇ ਸੁਣੋ।ਔਰ ਦਿਲ ਕੀ ਗਹਿਰਾਈਉਂ ਮੇਂ ਉਨਕੋ ਜਗਾ ਦੋ।ਇਰਸ਼ਾਦ ਪਰ ਅਮਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਗੌਹਰ ਮਕਸੂਦ ਹਾਸਿਲ ਹੋ ਸਕੇ।

ਇਨਸਾਨ ਇਬਾਦਤ ਸੇ ਜੰਨਤ ਮੇਂ ਜਾ ਸਕਤਾ ਹੈ ਔਰ ਅਦਬ ਸੇ ਅੱਲਾਹ ਕਾ ਵਸਲ ਹੋਤਾ ਹੈ।ਖ਼ਿਦਮਤ ਕੀ ਬਜਾਏ ਅਦਬ ਬੇਹੱਦ ਬੇਹਤਰ ਹੈ।ਮੁਰੀਦ ਮੁਰਸ਼ਿਦ ਕੀ ਮਹਫ਼ਿਲ ਮੇਂ ਬੇ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਾ ਹਸੇ।ਇਧਰ ਉਧਰ ਨਾ ਦੇਖਤਾ ਰਹੇ ਬਲਕਿ ਕਾਮਿਲ ਤੌਰ ਪਰ ਮੁਰਸ਼ਿਦ ਕੀ ਤਰਫ਼ ਮੁਤਵੱਜਾ ਹੋ।ਮੁਰਸ਼ਿਦ ਅਗਰ ਮੁਰੀਦ ਕੋ ਉਸ ਕੀ ਗ਼ਲਤੀ ਪਰ ਸਰਜ਼ਨਸ਼ ਫ਼ਰਮਾਏ ਤੋ ਮੁਰੀਦ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਮੇਂ ਮਲਾਲ ਨਾ ਲਾਏ।ਬਲਕਿ ਉਸੇ ਆਪਣੀ ਬੇਹਤਰੀ ਕੇ ਲੀਏ ਹਦਾਇਤ ਸਮਝੇ।

* * *

ਔਰਤੋਂ ਕੀ ਬੈਅਤ

(ਪਾਰਾ ਨੰਬਰ 28 ਸੂਰਤ ਅਲ-ਮੁਮਤਹਿਨਾ ਆਇਤ ਨੰਬਰ 11)

ਅਰਬੀ ਤੋਂ ਤਰਜਮਾ

ਐ ਪੈਗ਼ੰਬਰ ! ਜਬ ਤੁਮਹਾਰੇ ਪਾਸ ਮੌਮਨ ਔਰਤੇਂ ਇਸ ਬਾਤ ਪਰ ਬੈਅਤ ਕਰਨੇ ਕੋ ਆਏਂ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਕੇ ਸਾਥ ਨਾ ਤੋ ਸ਼ਿਰਕ ਕਰੇਂਗੀ, ਨਾ ਬਦਕਾਰੀ ਕਰੇਂਗੀ, ਨਾ ਆਪਣੀ ਔਲਾਦ ਕੋ ਕਤਲ ਕਰੇਂਗੀ, ਨਾ ਆਪਣੇ ਹਾਥ ਪਾਉਂ ਮੇਂ ਕੋਈ ਬਹੁਤਾਨ ਬਾਂਦ ਲਾਏਂਗੀ, ਨਾ ਨੇਕ ਕਾਮੋਂ ਮੇਂ ਤੁਮਹਾਰੀ ਨਾਫ਼ਰਮਾਨੀ ਕਰੇਂਗੀ ਤੋ ਉਨ ਸੇ ਬੈਅਤ ਲੇ ਲੋ ਔਰ ਉਨਕੇ ਲੀਏ ਖ਼ੁਦਾ ਸੇ ਬਖ਼ਸ਼ਿਸ਼ ਮਾਂਗੋ।ਬੇਸ਼ੱਕ ਖ਼ੁਦਾ ਬਖ਼ਸ਼ਨੇ ਵਾਲਾ ਔਰ ਮੇਹਰਬਾਨ ਹੈ।

ਮਰਦੋਂ ਕੀ ਬੈਅਤ

(ਪਾਰਾ ਨੰਬਰ 26 ਸੂਰਤ ਅਲਫ਼ਤਿਹਆਇਤ ਨੰਬਰ 17)

ਅਰਬੀ ਤੋਂ ਤਰਜਮਾ

ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅੱਲਾਹ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਿਹੜਾ ਬੜਾ
ਮੇਹਰਬਾਨ ਅਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਔਰ ਜੋ ਲੋਗ ਈਮਾਨ ਲੈ ਆਏ ਔਰ ਉਨਕੀ ਔਲਾਦ ਵੀ (ਈਮਾਨ ਕੇ ਰਾਹ) ਉਨਕੇ ਪੀਛੇ ਚਲੀ ਹਮ ਉਨ ਕੀ ਔਲਾਦ ਕੋ ਭੀ ਉਨ (ਕੇ ਦਰਜੇ) ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾ ਦੇਂਗੇ।ਔਰ ਉਨ ਕੇ ਐਮਾਲ ਮੇਂ ਸੇ ਕੁਛ ਕਮ ਨਾ ਕਰੇਂਗੇ।

ਹਦੀਸ ਪਾਕ

ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅੱਲਾਹ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਿਹੜਾ ਬੜਾ
ਮੇਹਰਬਾਨ ਅਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ

ਜੋ ਅਹਿਲੇ ਤਸੱਵੁਫ਼ ਕੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੇ ਔਰ ਉਨ ਕੀ ਪੁਕਾਰ ਪਰ ਯਕੀਨ ਨਾ ਕਰੇ ਵੋਹ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਕੇ ਹਾਂ ਗ਼ਾਫ਼ਲੋਂ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਜਾਤਾ ਹੈ।

* * *

ਇਲਤਜਾ ਬਾਰਗਾਹੇ ਹਜ਼ੂਰ

ਯਾ ਇਲਾਹੀ ਯੌਮੇ ਮਹਿਸਰ ਮੁਸਤਫ਼ਾ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ। ਸ਼ਾਫ਼ਏ ਰੋਜ਼ੇ ਜਜ਼ਾਅ ਸੁੱਲੇ ਅਲੀ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।

ਯਾ ਇਲਾਹੀ ਜਬ ਸਵਾ ਨੇਜ਼ੇ ਪਰ ਆਵੇ ਆਫ਼ਤਾਬ, ਤਾਜੇ ਫ਼ਰਕੇ ਮਰਸਲਾਨੇ ਅੰਬੀਆ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।

ਯਾ ਇਲਾਹੀ ਹਸ਼ਰ ਕੇ ਮੈਦਾਨ ਮੇਂ ਜ਼ੇਰੇ ਇਲਮ, ਸਾਇਆ ਜ਼ਾਤੇ ਅਹਿਦ ਜ਼ਿੱਲੇ ਖ਼ੁਦਾ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।

ਯਾ ਇਲਾਹੀ ਜਬ ਕਿ ਹੋ ਦਰਪੇਸ਼ ਰਾਹੇ ਪੁਲ ਹਮੇਂ, ਆਜਜ਼ੋਂ ਕੇ ਦਸਤਗੀਰੋ ਪੇਸ਼ਵਾ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।

ਯਾ ਇਲਾਹੀ ਜਬ ਤਰਾਜ਼ੂ ਮੇਂ ਤੁਲੇਂ ਫ਼ਰਦੇ ਅਮਲ, ਇਸ ਮਦਦਗਾਰ ਦੋ ਆਲਮ ਰਹਿਨੁਮਾ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।

ਯਾ ਇਲਾਹੀ ਹਮ ਸਭੋਂ ਕਾ ਖ਼ਾਤਮਾ ਬਾਖ਼ੈਰ ਹੋ, ਜਬ ਚਲੇਂ ਦੁਨੀਆ ਸੇ ਮਹਿਬੂਬੇ ਖ਼ੁਦਾ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।

ਯਾ ਇਲਾਹੀ ਖ਼ਾਹਿਸ਼ੇ ਜੰਨਤ ਹੈ ਹਮ ਕੋ ਇਸ ਲੀਏ, ਬਾਇਸੇ ਪੈਦਾਇਸ਼ੇ ਅਰਜ਼ੋ ਸਮਾਅ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।

ਯਾ ਇਲਾਹੀ ਮੁਸਤਫ਼ਾ ਕੇ ਹੋ ਹੈਂ ਯਾਰੋ ਜਾਂਨਸ਼ੀਂ ਯਾਨੀ ਸਿੱਦੀਕੇ ਦੋਆਲਮ ਪੇਸ਼ਵਾ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।

ਯਾ ਇਲਾਹੀ ਅਦਲ ਜਿਨ ਕਾ ਖ਼ਲਕ ਮੇਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ, ਹਜ਼ਰਤੇ ਫ਼ਾਰੂਕੇ ਆਜ਼ਮ ਬੇ ਰਿਆ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।

ਯਾ ਇਲਾਹੀ ਜੋ ਹੈਂ ਜ਼ੁਲਨੂਰੀਨ ਦਾਮਾਦੇ ਨਬੀ, ਯਾਨੀ ਉਸਮਾਨੇ ਗ਼ਨੀ ਜ਼ੁਲਹਿਯਾ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।

ਯਾ ਇਲਾਹੀ ਹੌਜ਼ੇ ਕੌਸਰ ਪਰ ਵਾਵਕਤੇ ਤਿਸਨਗੀ, ਸਾਕੀ ਕੌਸਰ ਅਲੀ ਅਲਮੁਰਤਜ਼ਾ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।

ਯਾ ਇਲਾਹੀ ਕਰ ਅਤਾ ਰੁਤਬਾ ਸ਼ਹਾਦਤ ਕਾ ਮੁਝੇ, ਸੱਯਦੇ ਬੇਕਸ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਬਲਾ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।

ਯਾ ਇਲਾਹੀ ਲੇ ਚਲੇਂ ਜਬ ਦਫ਼ਨ ਕਰਨੇ ਕਬਰ ਮੇਂ, ਗ਼ੌਸ ਪਾਕ ਪੇਸ਼ਵਾ ਵਾ ਔਲੀਆ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।

ਯਾ ਇਲਾਹੀ ਵਕਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ 'ਆਸੀ' ਨਾਕਾਮ ਕੋ, ਆਪਣੇ ਪੀਰੋ ਮੁਰਸ਼ਦਾਨੇ ਰਹਿਨੁਮਾ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।

* * *

ਅਲਸਲਾਮ

ਸਲਾਮ ਐ ਦੋ ਜਹਾਂ ਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਮੁਝ ਗ਼ਰੀਬ ਖ਼ਸਤਾ ਪਰ ਵੀ ਇਕ ਨਿਗਾਹ।

ਚਾਰਹ ਸਾਜ਼ ਬੇਕਸਾਂ ਬੇਕਸ ਹੂੰ ਮੇਂ, ਆਰਜ਼ੂ ਮੰਦ ਦਰਦੇ ਅਕੱਦਸ ਹੂੰ ਮੈਂ।

ਰਹਿਮ ਕਰ ਰਹਿਮ ਐ ਕਰੀਮ ਬੇਕਸਾਂ, ਛੋੜਕਰ ਯੇ ਆਸਤਾਂ ਜਾਉਂ ਕਹਾਂ।

ਹੂੰ ਪਿਆਸਾ ਸ਼ਰਬਤੇ ਦੀਦਾਰ ਕਾ, ਤੁਝ ਸਿਵਾ ਹੈ ਕੌਣ ਮੁਝ ਬੀਮਾਰ ਕਾ।

ਗੋ ਬੁਰਾ ਹੂੰ ਯਾ ਭਲਾ ਜੈਸਾ ਹੂੰ ਮੈਂ, ਸਗ ਤੇਰੀ ਦਰਗਾਹ ਕਾ ਕਹਿਲਾਤਾ ਹੂੰ ਮੈਂ।

ਦਸਤਗੀਰਾ ਦਸਤਗੀਰਾ ਕੀਜੀਏ, ਆਬਰੂ ਮੌਲਾ ਮੇਰੀ ਰੱਖ ਲੀ ਜੀਏ।

ਸਖ਼ਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਕਿ ਵਕਤ ਜਾਨੇ ਕਨੀ, ਹੋਤੀ ਹੈ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੋ ਫ਼ਿਕਰ ਰਹਿਜ਼ਨੀ।

ਕਸ਼ਮਕਸ਼ ਮੇਂ ਰਹਤੀ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਹੈ, ਔਰ ਵੋਹ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦਰ ਪੇ ਈਮਾਨ ਹੈ।

ਸਖ਼ਤ ਤੂਫ਼ਾਨ ਬਲਾ ਹੈ ਨਿਜ਼ਾਅ ਰੂਹ, ਆਪ ਇਸ ਤੂਫ਼ਾਨੇ ਆਫ਼ਤ ਕੇ ਹੈਂ ਨੂੰਹ।

ਐਸੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਮੇਂ ਖ਼ਬਰੀ ਮੇਰੇ ਲੀਏ, ਆਬਰੂ ਮੌਲਾ ਮੇਰੀ ਰੱਖ ਲੀ ਜੀਏ।

ਇਸ ਘੜੀ ਰਹਿਮ ਆਪ ਕਾ ਦਰਕਾਰ ਹੈ, ਗਰ ਕਰਮ ਕੀਜੀਏ ਤੋ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੈ ।

ਦਮ ਨਿਕਲ ਜਾਏ ਵੋ ਸੂਰਤ ਦੇਖ ਕਰ, ਖ਼ਾਤਮਾ ਹੋ ਆਪ ਹੀ ਕੇ ਨਾਮ ਪਰ।

ਜਿਸ ਦਮ ਆਏਂ ਕਬਰ ਮੇਂ ਮੁਨਕਰੋ–ਨਕੀਰ, ਦਸਤਗੀਰੀ ਕੀਜੀਉ ਐ ਦਸਤਗੀਰ।

ਰਹਿਮਤੇ ਆਲਮ ਖ਼ੁਦਾ ਕੇ ਵਾਸਤੇ, ਆਪਣੇ ਹੁਸਨ ਦਿਲਰੁਵਾ ਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਚਾਰ ਯਾਰ ਬਾਸਫ਼ਾ ਕੇ ਵਾਸਤੇ, ਅਹਿਲੇ ਬੈਅਤ ਮੁਸਤਫ਼ਾ ਕੇ ਵਾਸਤੇ।

ਆਸ ਮੁਝ ਰੰਜੂਰ ਕੀ ਮਤ ਤੋੜੀਉ, ਤਿਸਨਾ ਕੋ ਮਹਿਰੂਮ ਇਊਂ ਮਤ ਛੋੜੀਉ।

ਹਿਜਰ ਮੈਂ ਗੁਜ਼ਰਤੀ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੇ ਹੈ ਮੁਝੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ।

ਆਤਿਸ਼ੇ ਦੂਰੀ ਜਲਾਤੀ ਹੈ ਮੁਝੇ, ਔਰ ਤਬ ਹਿਜਰਾਂ ਸਤਾਤੀ ਹੈ ਮੁਝੇ।

ਆਸਤਾਨਾ ਪਰ ਬੁਲਾ ਲੀਜੀਏ ਹਜ਼ੂਰ, ਵਸਲ ਕਾ ਸਾਗ਼ਰ ਪਿਲਾ ਦੀਜੀਏ ਹਜ਼ੂਰ।

ਨਾਮਨਾਮੀ ਪਰ ਹੋ ਹੁਸਨੇ ਇਖ਼ਤਤਾਮ, ਖ਼ਾਤਮਾ ਹੈ ਨਾਮ ਉਨਕਾ ਵਾਸਲਾਮ।

ਦਸਤਗੀਰੀ ਕੀ ਜੀਉ ਮੇਰੀ ਖ਼ੁਦਾ, ਤਾ ਕੋਈ ਦਮ ਨਾ ਰਹਵੇ ਤੁਮ ਸੇ ਜੁਦਾ।

ਦਮ–ਬ–ਦਮ ਹੋਤਾ ਰਹੂੰ ਤੁਝ ਪਰ ਫ਼ਿਦਾ, ਆਰਜ਼ੂ ਤੁਝ ਸੇ ਯਹੀ ਹੈ ਐ ਖ਼ੁਦਾ।

ਹੋ ਜ਼ੁਬਾਨ ਪੇ ਜ਼ਿਕਰ ਦਿਲ ਮੈਂ ਹੋ ਹਜ਼ੂਰ, ਮਾਸਵਾਏ ਤੇਰੇ ਯੇ ਦਿਲ ਹੋ ਸਭ ਸੇ ਦੂਰ।

ਬੇਹਜ਼ੂਰ ਦਿਲ ਨਾ ਲੂੰ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਨਾਮ, ਜਬ ਕਿ ਲੂੰ ਹੋਵੇ ਹਜ਼ੂਰ ਦਿਲ ਤਮਾਮ।

ਹਰ ਘੜੀ ਹਰ ਲਹਿਜ਼ਾ ਹੋ ਤੇਰਾ ਹਜ਼ੂਰ, ਬੇ ਜਹਿਤ ਬੇ ਕੈਫ਼ ਮੁਝ ਕੋ ਐ ਗ਼ਫ਼ੂਰ।

ਇਲਤਜਾ ਕਿਸ ਸੇ ਕਹੂੰ ਤੇਰੇ ਸਿਵਾ, ਕੌਣ ਬਰਲਾਏਗਾ ਮੇਰਾ ਮੁਦਆ।
ਨੂਰੇ ਵਾਹਦਤ ਕਰਦੇ ਮੁਝ ਪਰ ਆਸ਼ਕਾਰ, ਪਸ ਏਹੀ ਹੈ ਮੁਦਆ ਪਰਵਰਦਿਗਾਰ।
ਮਾਸਵਾਏ ਤੇਰੇ ਹੋ ਫ਼ਾਨੀ ਸਭ ਖ਼ਿਆਲ, ਯਾਂ ਤਲਕ ਹਸਤੀ ਕਾ ਰਹਿਣਾ ਹੋ ਮੁਹਾਲ।
ਮਾਅਰਫ਼ਤ ਕਾ ਜੋਸ਼ ਹੋ ਮਨਸੂਰ ਵਾਰ ਪਰ ਨਾ ਨਿਕਲੇ ਲਫ਼ਜ਼ ਅਨਾ ਕਾ ਜ਼ੀਨਹਾਰ।
ਇਸ ਦੁਆਏ ਮਸਤ ਕੀ ਕੀਜੀਉ ਕਬੂਲ, ਇਜ਼ ਬੁਰਾਏ ਆਲ ਅਸਹਾਬੇ ਰਸੂਲ।
ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਜ਼ਹਾਰ ਯਕੇ ਵੀ ਹੈ ਦੂਈ, ਪਰ ਮੁਦਈ ਹੋਤਾ ਨਹੀਂ ਯਾਂ ਪਰ ਕੋਈ।

* * *

ਦੁਆਏ ਆਰਜ਼ੂ

ਸਮੀਅਨ ਬਸੀਰਾ ਐ ਮੇਰੇ ਖ਼ੁਦਾ । ਕਦਮੋਂ ਸੇ ਆਪਣੇ ਨਾ ਕਰਨਾ ਜੁਦਾ।
ਹੈ ਬੇਸ਼ੱਕ ਯੇ ਬੰਦਾ ਤੇਰਾ ਪੁਰ-ਖ਼ਤਾ ਤੁਝ ਬਿਨ ਕਰੇ ਕੌਣ ਨਜ਼ਰ ਅਤਾ।
ਹੈ ਤੁਝ ਹੀ ਪੇ ਭਰੋਸਾ ਤੁਝ ਹੀ ਪੇ ਨਾਜ਼। ਸਿਵਾ ਤੇਰੇ ਨਾ ਕੋਈ ਦੇਵੇ ਆਵਾਜ਼।
ਹੈ ਮਹਿਜੂਰੋ ਮਜਬੂਰ ਯੇ ਤੇਰਾ ਗਦਾ। ਹੈ ਦਰਬਾਰ ਤੇਰੇ ਯੇ ਕਰਤਾ ਸਦਾ।
ਅਸੀਆਂ ਮੇਂ ਅਗਰਚੇ ਗਿਰਫ਼ਤਾਰ ਹੂੰ। ਤੇਰੇ ਖ਼ਾਕੇਪਾ ਕਾ ਪਰਸਤਾਰ ਹੂੰ।
ਹੂੰ ਤੇਰੇ ਗ਼ੁਲਾਮੋਂ ਮੇਂ ਅਦਨਾ ਗ਼ੁਲਾਮ। ਹੈ ਤਕਵਾ ਤੂੰ ਸੁਣਤਾ ਹੈ ਮੇਰੀ ਕਲਾਮ।
ਲੀਏ ਓਟ ਬੈਠਾ ਹੂੰ ਤੇਰੀ ਫ਼ਕਤ। ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈਂ ਚਾਹਤੇ ਕਰੇਂ ਅਬ ਜ਼ਬਤ।
ਲੀਆ ਮਾਨ ਤੁਮ ਹੀ ਕੋ ਹੀ ਮਾਬੂਦ ਹੈ। ਤੂੰ ਮੁਝ ਪੇ ਹਰ ਵਕਤ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।
ਇਸੀ ਤਕਵਾ ਪੇ ਕਟਤੇ ਹੈਂ ਮੇਰੇ ਰੋਜ਼ੋ-ਸਬ। ਤੂੰ ਦਿਖਾਤਾ ਹੈ ਨੈਨਾ ਮੈਂ ਚਾਹਤਾ ਹੂੰ ਜਬ।
ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਕੀ ਚਾਹਤ ਕੋ ਬੜ੍ਹਾ ਇਸ ਕਦਰ। ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ ਤੂੰ ਹੀ ਮੈਂ ਦੇਖੂੰ ਜਿਧਤ।
ਬਿਨਾ ਆਪ ਕੇ ਨਾ ਕੁਝ ਬਾਕੀ ਰਹੇ। ਇਧਰ ਔਰ ਉਧਰ ਬਸ ਤੂੰ ਹੀ ਸਾਕੀ ਰਹੇ।
ਕਰੇ ਆਰਜ਼ੂ ਯੇ ਤੇਰਾ ਅਦਨਾ ਗ਼ੁਲਾਮ। ਹੋ ਮਨਜ਼ੂਰ ਆਖ਼ਰੀ ਦਮ ਤੱਕ ਸਲਾਮ।

* * *

ਬਿਸਮਿੱਲਾਹ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰੀ (ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ)
ਸ਼ੇਖ਼ੁਲ ਜਨ ਵਾ ਅਲਾਂਸ

ਫ਼ਰਿਆਦ ਬਦਰਗਾਹੇ ਗ਼ੌਸੀਆ

ਯਾ ਫ਼ੈਜ਼ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਮੀਰਾਂ ਓਟ ਕੁਲ ਸੰਸਾਰ ਦੀ।
ਯਾ ਕੋਟਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਫ਼ਰਿਆਦ ਸੁਣ ਦੁਖਿਆਰ ਦੀ।

ਅਰਸੀਂ ਤੇ ਫ਼ਰਸੀਂ ਸਦਾ ਪਈਆਂ ਨੇ ਧੁੰਮਾਂ ਤੇਰੀਆਂ
ਮੁਖ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਤੁਦ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਬਣਾਕੇ ਢੇਰੀਆਂ,
ਕੋਟ ਨਗਰੀ ਵਾਲਿਆ ਕੂਕਾਂ ਸੁਣ ਖ਼ਾਂ ਮੇਰੀਆਂ,
ਦਰਬਾਰ ਤੇਰੇ ਹਾਂ ਖਲੀ ਗੰਦੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਾਰ ਦੀ,
ਯਾ ਕੋਟਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਫ਼ਰਿਆਦ ਸੁਣ ਦੁਖਿਆਰ ਦੀ।

ਯਾ ਸ਼ੇਖ਼ ਤੇਰੀ ਇਕ ਨਜ਼ਰ ਸੇ ਪਾਰ ਲਾਵੇ ਡੁੱਬੀਆਂ ਬੇੜੀਆ,
ਕੈਦੀ ਰਿਹਾਈਆਂ ਪਾਵੰਦੇ ਟੁੱਟ ਜਾਣ ਕੜੀਆਂ ਬੇੜੀਆਂ,
ਹੀਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀਰੇ ਫ਼ੈਜ਼ ਦੇ ਸਿਰ ਖੇੜਿਆਂ ਦੇ ਖੇੜੀਆਂ,
ਮਸਕੀਨ ਗ਼ੋਤੇ ਖਾ ਰਿਹਾ ਦੱਸ ਸਾਹਿਬਾ ਜੂਹ ਪਾਰ ਦੀ,
ਯਾ ਕੋਟਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਫ਼ਰਿਆਦ ਸੁਣ ਦੁਖਿਆਰ ਦੀ।

ਹੋਵੇ ਜੋ ਸੱਚਾ ਕਾਦਰੀ ਕਿਉਂ ਬੂਹਾ ਭਾਲੇ ਗ਼ੈਰ ਦਾ,
ਵਲੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹਰ ਘੜੀ ਸਾਇਆ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰ ਦਾ,
ਲਜਪਾਲ ਦਿੱਤਾ ਹਾਸ਼ਮੀ ਤੋਂ ਲਾਲ ਉਮੁਲਖ਼ੇਰ ਦਾ,
ਬੋਹੜੀਂ ਤਬੀਬਾ ਹਾਜ਼ਕਾ ਜਿੰਦ ਡੋਲਦੀ ਬੀਮਾਰ ਦੀ।
ਯਾ ਕੋਟਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਫ਼ਰਿਆਦ ਸੁਣ ਦੁਖਿਆਰ ਦੀ।

ਸਿਰ ਰਾਤ ਕਾਲੀ ਫ਼ਿਕਰ ਦੀ ਨੈਂਣਾ ਦੀ ਨੈਣ ਪਈ ਸ਼ੂਕਦੀ,
ਭਾਂਬੜ ਬਿਰਹਣ ਸੋਜ਼ ਦੀ ਆਸਾਂ ਦੇ ਗਲੇ ਫੂਕਦੀ,
ਯਾ ਫ਼ੈਜ਼ ਮਹੀਉਂਦੀਨ ਜੀ ਲੈ ਨਾਮ ਤੁਹਾਡਾ ਕੂਕਦੀ,
ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਾਡਲੇ ਇਕ ਓਟ ਤੁਧ ਸਰਕਾਰ ਦੀ,
ਯਾ ਕੋਟਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਫ਼ਰਿਆਦ ਸੁਣ ਦੁਖਿਆਰ ਦੀ।

ਹਰ ਜੂਹ ਤੁਸਾਡੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਪਈ ਜਾਨ ਜਾਮਾ ਵਾਰਦੀ,
ਗੀਲਾਨ ਦੀ, ਕਨਿਆਨ ਦੀ, ਈਰਾਨ ਦੀ, ਤਾਤਾਰ ਦੀ,
ਹਿੰਦ-ਸਿੰਧ ਰੂਮੋ-ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਕਸ਼ਮੀਰ, ਦੀ ਤਾਤਾਰ ਦੀ
ਪੰਜਾਬ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ, ਧਨੀ ਤੇ ਪੋਠੋਹਾਰ ਦੀ,
ਯਾ ਕੋਟਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਫ਼ਰਿਆਦ ਸੁਣ ਦੁਖਿਆਰ ਦੀ।

ਸਾਵਨ ਸੁਹਾਗਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਾਨਣ ਤਮਾਮ ਸਹੇਲੀਆਂ
ਵਿਚ ਵੇਲਿਆਂ ਦੇ ਮੇਲੜੇ ਬੇਲੀ ਮਿਲੇ ਤੇ ਬੇਲੀਆਂ
ਪੀਘਾਂ ਹੁਲਾਰੇ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਹੋਰ ਖੇਲਾਂ ਖੇਲੀਆਂ,
ਪਈ ਕੈਦ ਭੁਗਤਾਂ ਭਗਤਣੀ ਤੇ ਭੇਸ ਭਗਵਾਂ ਧਾਰਦੀ,
ਯਾ ਕੋਟਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਫ਼ਰਿਆਦ ਸੁਣ ਦੁਖਿਆਰ ਦੀ।

ਸ਼ਾਹਾ ਖ਼ੈਰ ਪਾਵੀਂ ਝੌਲੜੀ ਸੁੱਤੇ ਜਗਾਵੀਂ ਲੇਖ ਤੂੰ,
ਤਕਦੀਰ ਤੈਂਡੀ ਗੋਲੜੀ ਵਿਚ ਲੇਖ ਮਾਰੇਂ ਮੇਖ ਤੂੰ,
ਲੱਜ ਪਾਲ ਸਖ਼ੀਆ ਸੱਯਦਾ ਹੁਣ ਹਾਲ ਮੇਰੇ ਵੇਖ ਤੂੰ,
ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਮੂੰਹ ਕਾਲੜੀ ਮੰਗਤੀ ਤੇਰੇ ਦਰਬਾਰ ਦੀ,
ਯਾ ਕੋਟਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਫ਼ਰਿਆਦ ਸੁਣ ਦੁਖਿਆਰ ਦੀ।

ਅਬਦਾਲੀ ਤੇਰੇ ਬਾਂਦੜੇ ਇਕਤਾਬ ਦੇਣ ਸਲਾਮੀਆਂ
ਇਕ ਜਾਮ ਤੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਦਾ ਸਭ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਖ਼ਾਮੀਆਂ
ਤਸਲੀਮ ਅੰਦਰ ਔਲੀਆ ਕਰਦੇ ਨੇ ਕੁਲ ਗ਼ੁਲਾਮੀਆਂ
ਮਰਦੂਦ ਨੂੰ ਦਰਗਾਹ ਥੀਂ ਨਿੱਤ ਮਾਰ ਹੈ ਫਿਟਕਾਰ ਦੀ
ਯਾ ਕੋਟਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਫ਼ਰਿਆਦ ਸੁਣ ਦੁਖਿਆਰ ਦੀ।

ਯਾ ਫ਼ੈਜ਼ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਜੀ ਸਿਫ਼ਤਾਂ ਨਾ ਤੇਰੀਆਂ ਮੁਕਦੀਆਂ
ਸੂਬੇ ਫ਼ਕੀਰ ਦੇ ਨਿਉਂਦੇ ਕੁਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਝੁਕਦੀਆਂ
ਤੁਝ ਬਾਝ ਬਾਤਿਨ ਬਾੜੀਆਂ ਯਾ ਆਕਾ ਨੇ ਨਈਂ ਪੁੱਗਦੀਆਂ
ਕੁਦਰਤ ਤੁਸਾਡੇ ਨਾਮ ਦੀ ਦਿਨ ਰਾਤ ਨਾਅਰੇ ਮਾਰਦੀ
ਯਾ ਕੋਟਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਫ਼ਰਿਆਦ ਸੁਣ ਦੁਖਿਆਰ ਦੀ।

ਤੂੰ ਗ਼ੌਸ ਹੈ ਸਕਲੀਨ ਦਾ ਸਿਰ ਤੁਧ ਦੇ ਸਰਦਾਰੀਆਂ
ਆ ਨੀਲੇ ਘੌੜੇ ਵਾਲਿਆ ਸੌ ਵਾਰ ਤੈਥੋਂ ਵਾਰੀਆਂ,
ਲਾ ਪਾਰ ਬੇੜਾ ਸੱਯਦਾ ਤੂੰ ਸੰਗਤਾਂ ਲੱਖ ਤਾਰੀਆਂ
ਸਦਕਾ ਫ਼ਕੀਰ ਦੇ ਤਾਜ ਦਾ ਰੱਖ ਲਾਜ ਔਗੁਣਹਾਰ ਦੀ
ਯਾ ਕੋਟਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਫ਼ਰਿਆਦ ਸੁਣ ਦੁਖਿਆਰ ਦੀ।

ਚਾ ਮੇਲ ਪਾੜੇ ਕਰ ਕਰਮ ਹਾੜ੍ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ
ਦਸ ਮੁੱਖ ਮੁਨੱਵਰ ਹਾਦੀਅ ਸੁਖ ਬਖ਼ਸ਼ਦੇ ਦੁਖ ਦੂਰ ਕਰ
ਦੇ ਜਾਮ ਜ਼ਾਤੀ ਸਾਕੀਆ ਚਾ ਮਸਤ ਕਰ ਮਖ਼ਮੂਰ ਕਰ
ਲਾਹ ਫਾਹ ਗਲੋਂ ਅਗਿਆਰ ਦਾ ਨਿਤ ਚਾਹ ਦੇਰੇ ਦੀਦਾਰ ਦੀ,
ਯਾ ਕੋਟਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਫ਼ਰਿਆਦ ਸੁਣ ਦੁਖਿਆਰ ਦੀ।

ਆਈਆ ਦਵਾਰੇ ਤੁੱਧ ਦੇ ਕਿਆ ਸਿੱਖੀਆਂ ਅਣਸਿੱਖੀਆਂ
ਯਾ ਪੀਰ ਮੇਰਾਂ ਤੇਰੀਆਂ ਹਰ ਇਕ ਦੇ ਸੀਨੇ ਪੁੱਖੀਆਂ
ਹਥ ਪਕੜ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਕਲਮ ਬਦਲੀਂ ਤੂੰ ਸਤਰਾਂ ਲਿੱਖੀਆਂ
ਹੈ ਖ਼ਾਸ ਰਹਿਮਤ ਤੁੱਧ ਤੇ ਪੀਰ ਬਰਕਤ ਅਲੀ ਸ਼ਾਹ ਸਰਕਾਰ ਦੀ,
ਯਾ ਕੋਟਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਫ਼ਰਿਆਦ ਸੁਣ ਦੁਖਿਆਰ ਦੀ।

ਸ਼ਹਿਬਾਜ਼ ਅਸ਼ਭ ਅਰਸ਼ ਦੇ ਪਾ ਫ਼ੇਰੀਆਂ ਪਾ ਫ਼ੇਰੀਆਂ
ਤੱਕ ਤੱਕ ਕੇ ਵਾਟਾਂ ਤੇਰੀਆਂ ਸਰ ਮਸਤ ਅੱਖੀਂ ਮੇਰੀਆਂ
ਹੱਥ ਬੱਧੜੇ ਗਲ ਪੱਲੜਾ ਮੈਂ ਰੋ ਕੇ ਅੱਥਰੂ ਕੇਰੀਆਂ
ਪਈ ਸਹਿਕਦੀ ਦੀਦਾਰ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਏ ਨੀਲੀਬਾਰ ਦੀ
ਯਾ ਕੋਟਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਫ਼ਰਿਆਦ ਸੁਣ ਦੁਖਿਆਰ ਦੀ।

ਯਾ ਫ਼ੈਜ਼ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਮੀਰਾਂ ਓਟ ਕੁਲ ਸੰਸਾਰ ਦੀ।
ਯਾ ਕੋਟਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਫ਼ਰਿਆਦ ਸੁਣ ਦੁਖਿਆਰ ਦੀ।

* * *

ਕਸੀਦਾ ਰੂਹੀ

(ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ)

ਅਰਬੀ ਤੋਂ ਤਰਜਮਾ

ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਤਾ ਹੂੰ ਅੱਲਾਹ ਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਜੋ ਬੜਾ
ਮੇਹਰਬਾਨ ਔਰ ਨਿਹਾਯਤ ਰਹਿਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ

ਡਿੱਠੀ ਮੈਂ ਤਹਿਕੀਕ ਇਲਾਹੀ — ਰਾਖਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰਾ ਸ਼ਾਹੀ
ਕੁੱਵਤ ਦਿੱਤੀ ਮੌਲਾ ਮੈਨੂੰ — ਕੁਤਬ ਕਰਾਂ ਮੈਂ ਚਾਹਾਂ ਜੀਹਨੂੰ
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਪਿਲਾਏ ਮੈਨੂੰ ਰੱਬ ਪਿਆਲੇ — ਆਪਣੀ ਖ਼ਾਸ ਸ਼ਰਾਬੇ ਵਾਲੇ
ਮਸਤ ਕੀਤਾ ਮੈਂ ਅੱਸੀ ਸਾਲਾਂ — ਮੈਂ ਥੀਂ ਹੋਏ ਸਾਹਿਬ ਕਮਾਲਾਂ
ਮਸਤ ਹੋਇਆ ਮੈਂ ਨਾਲ ਸ਼ਰਾਬੇ — ਪੀ ਪੀ ਜਾਮ ਖ਼ੁਮਾਰੀ ਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਮਿਲਕ ਮੇਰੇ ਕੀਤਾ ਗ਼ੱਫ਼ਾਰੀ — ਉੱਠ ਬਹਿਸ਼ਤ ਜੋ ਇਹ ਸਨ ਸਾਰੀ
ਮਾਲ ਮੇਰਾ ਇਹ ਸੱਭੇ ਹੂਰਾਂ — ਨਿਅਮਤ ਰੰਗ ਮਹਿਲ ਕਸੂਰਾਂ
ਸ਼ਾਹ ਵਾ ਆਮ ਰਈਅੱਤ ਮੇਰੀ — ਛੱਤਰ ਮੈਂ ਸਰਦਾਰੀ ਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਪੀਕੇ ਮੇਰੇ ਮੁਲਕ ਦਾ ਪਾਣੀ — ਪਹੁੰਚਾਂ ਮਸ਼ਰਿਕ ਮਗ਼ਰਬ ਤਾਣੀ
ਚੌਦਾਂ ਤਬਕਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰੇ — ਗ਼ੌਸੁਲ ਆਜ਼ਮ ਨੂੰ ਸਰਦਾਰੇ
ਮੈਂ ਹਾਂ ਮਦਦ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ — ਵਕਤ ਮੁਸੀਬਤ ਭਾਰੀ ਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਦੌਲਤਖ਼ਾਨੇ ਸਾਡੇ ਆਵੇ — ਇੱਥੇ ਅਜਬ ਤਮਾਸ਼ਾ ਪਾਵੇ
ਭਰ ਭਰ ਪਿਆਲੇ ਪੀਵਣ ਨਾਲੇ — ਜਿਹੜੇ ਇਹ ਹਨ ਕੁਤਬ ਕਮਾਲੇ
ਮੈਂ ਹਾਂ ਹਾਕਮ ਸਭਨਾਂ ਉੱਤੇ — ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ ਚਿਤਾਰੀ ਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਮੈਂ ਹਾਂ ਵਾਲੀ ਵਕਤ ਤਮਾਮਾਂ — ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੇਰੇ ਇਨਆਮਾਂ
ਮੈਨੂੰ ਕੁਤਬਾਂ ਤੇ ਸਰਦਾਰੀ — ਸਾਰੇ ਮੈਂ ਵਲ ਕਰਦੇ ਜ਼ਾਰੀ
ਜੋ ਹੈ ਮੇਰੇ ਬਾਝ ਨਾ, — ਪੀਤਾ ਇਕ ਘੁੱਟ ਕਾਰੀ ਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਦਰਜਾ ਭਾਰਾ — ਵਲੀਆਂ ਤੇ ਜੋ ਟੋਲਾ ਸਾਰਾ
ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਫ਼ਿਰਦੇ ਅਸਮਾਨਾਂ — ਜਾਂ ਮੈਂ ਹੋਇਆ ਕੁਤਬ ਯਗਾਨਾ
ਧਰੂਈ ਮੇਰੇ ਚੌਦੀਂ ਤਬਕੀਂ — ਗ਼ੌਸ ਉ ਗ਼ੌਸ ਪੁਕਾਰੀਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਮੈਂ ਪਲਿਆ ਵਿਚ ਇਸ਼ਕ ਇਲਾਹੀ — ਤਦ ਇਹ ਬਾਬਾ ਆਦਮ ਨਾਹੀ
ਮੈਂ ਸਾਂ ਮੁੱਢੋਂ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ੂਰੀ — ਮੈਨੂੰ ਕਦੀ ਨਾ ਹੋਈ ਦੂਰੀ
ਦੌਲਤ ਆਪਣੀ ਥੀਂ ਮੈਂ ਹੋਇਆ — ਖ਼ਾਸਾ ਏਜ਼ਦ ਬਾਰੀ ਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਮੈਂ ਸਾਂ ਅੰਦਰ ਰੁਤਬੇ ਆਲੀ — ਸਾਹਿਬ ਦਰਜੇ ਕੁਤਬ ਕਮਾਲੀ
ਤਦ ਸੀ ਨੂਰ ਮੁਹੰਮਦ ਵਾਲਾ — ਸਾਬਤ ਅੰਦਰ ਇਲਮ ਤਆਲਾ
ਅਜੇ ਜ਼ਹੂਰ ਨਬੁੱਵਤ ਨਾਹਾ — ਪੈਗ਼ੰਬਰ ਦੀ ਸਰਦਾਰੀ ਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਮੈਂ ਸਾਂ ਨਾਲ ਅਦਰੀਸ ਯਗਾਨਾ — ਮੈਂ ਖੜ੍ਹਿਆ ਉੱਪਰ ਆਸਮਾਨਾ
ਉਸ ਦੇ ਤਾਈਂ ਮਹਿਲ ਦਵਾਇਆ — ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ਼ਤਾਂ ਚਾ ਵਸਾਇਆ
ਚੰਗਾ ਬਾਗ਼ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਆਪਣਾ — ਖਿੜਿਆ ਜੋ ਫੁਲਵਾੜੀ ਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਮੈਂ ਸੀ ਨੂੰਹ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਯਾਰੀ — ਵਿਚ ਤੂਫ਼ਾਨ ਬੇੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਾਰੀ
ਨੌਂ ਨੇਜੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਜਾਂ ਆਇਆ — ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਕੇ ਜ਼ੋਰ ਲਗਾਇਆ
ਤਲੀ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਬੇੜੀ ਰੱਖੀ — ਵਕਤ ਛਮਾਹੀ ਸਾਰੀ ਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਮੈਂ ਸਾਂ ਨਾਲ ਖ਼ਲੀਲ ਪਿਆਰੇ — ਜਦ ਉਹ ਪਾਇਆ ਅੰਦਰ ਨਾਰੇ
ਮੈਂ ਹੀ ਜਾਕੇ ਅੱਗ ਬੁਝਾਈ — ਨਾਰੋਂ ਚਾ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਬਣਾਈ
ਵਸਤੀ ਰੰਗਾ ਰੰਗ ਖਿੜਾਈ — ਹਰ ਹਰ ਬਾਗ਼ ਬਹਾਰੀ ਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਮੈਂ ਸਾਂ ਨਾਲ ਯਾਕੂਬ ਨਬੀ ਦੇ — ਜਦ ਉਸ ਅੰਨ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਦੀਦੇ
ਅੰਦਰ ਗ਼ਮ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਰੋਵੇ — ਨਾ ਖਾਵੇ ਨਾ ਪੀਵੇ ਸੋਵੇ
ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਨ ਮਿਲਾਇਆ — ਸੀਗ਼ਾ ਕਰ ਦਿਲਦਾਰੀ ਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਮੈਂ ਤਦ ਹਾਂ ਨਾਲ ਖ਼ਲੀਲੇ — ਸੁਫ਼ਨਾ ਡਿੱਠਾ ਜਦੋਂ ਜਲੀਲੇ
ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਤੂੰ ਕਰ ਕੁਰਬਾਨੀ — ਜਦ ਉਸ ਛੁਰੀ ਵਗਾਈ ਜਾਨੀ
ਉਸ ਦੀ ਜਾ ਦੁੰਬਾ ਰੱਖਿਆ — ਖਾਧਾ ਵਸ ਘਾ ਕਟਾਰੀ ਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਮੈਂ ਸਾਂ ਨਾਲ ਅਯੂਬ ਅਮੀਰੇ   ਜਦ ਉਸ ਦਾ ਜੁੱਸਾ ਖਾਵਣ ਕੀੜੇ
ਘਰ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਨਾ ਦੇਵਸ ਕੋਈ   ਵਿਚ ਉਜਾੜ ਹੋਈ ਉਸ ਢੋਈ
ਮੈਂ ਸੀ ਦੂਰ ਕਰਾਈ ਜ਼ਹਿਮਤ,   ਬਖ਼ਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੱਤਾਰੀ ਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਆਸਾ ਮੂਸਾ ਦਾ ਜੋ ਆਹਾ   ਜਿਸ ਨੇ ਮੱਲਿਆ ਆਹਾ ਰਾਹਾ
ਉਸ ਥੀਂ ਮੂਸਾ ਮੱਦਦ ਚਾਹੀ   ਵਰਤੀ ਸੀ ਫ਼ਿਰਓਣ ਤਬਾਹੀ
ਉਹੋ ਮੇਰਾ ਆਸਾ ਆਹਾ   ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਜੋ ਮਾਰੀ ਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਮੈਂ ਸਾਂ ਨਾਲ ਈਸਾ ਮੁਤਵਾਲਾ   ਵਿੱਚ ਪੰਘੂੜੇ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ
ਦਿੱਤੀ ਮੈਂ ਦਾਊਦੇ ਭਾਰੀ   ਆਪਣੀ ਖ਼ੁਸ਼ ਆਵਾਜ਼ੀ ਸਾਰੀ।
ਪੜ੍ਹਣੇ ਵੇਲੇ ਹੋਸ਼ ਗਵਾਇਆ   ਜਿਤਨੀ ਖ਼ਲਕਤ ਸਾਰੀ ਦਾ
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਮੈਨੂੰ ਅੱਵਲ ਪਾਕੀ ਆਹੀ   ਅੰਦਰ ਇਲਮ ਕਦੀਮ ਇਲਾਹੀ
ਨਾਲੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਇਆ   ਦਾਇਮ ਰੁਤਬਾ ਹੈ ਮੈਂ ਪਾਇਆ
ਹਰ ਜਾ ਮੇਰੇ ਝੰਡੇ ਝੂਲਨ   ਨੌਬਤ ਡੰਕਾ ਮਾਰੀ ਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਗਿਰਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅੱਗੇ ਮੇਰੇ   ਰੁਤਬੇ ਹੋਵਣ ਓਸ ਵਧੇਰੇ
ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ਼ਤਾਂ ਹੂਰਾਂ ਗਾਵਣ   ਸੋਹਲੇ ਮੇਰੇ ਉਹ ਸੁਨਾਵਣ
ਜੋ ਮੈਂ ਥੀਂ ਫ਼ੌਕੀਅਤ ਢੂੰਡੇ   ਪੂ ਸੂ ਤਬਕ ਖ਼ੁਆਰੀ ਦਾ
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਡਿੱਠੀ ਮੈਂ ਵੱਲ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਰੀ   ਜੋ ਹੈ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਬਾਰੀ
ਪਾਇਆ ਮੈਂ ਜੋ ਉਹ ਹਰ ਦਾਨਾ   ਤਲੀ ਮੇਰੀ ਤੇ ਕਰੇ ਠਿਕਾਣਾ
ਆਖ ਦੇਖਾਂ ਇਹ ਕੀਹਨੂੰ ਤਾਕਤ   ਕਰਬ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਾਰੀ ਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਦਿੱਤੀ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਬਾਰੀ   ਕੱਢ ਖ਼ਜ਼ਾਨਿਉਂ ਅਪਣਿਉਂ ਕਾਰੀ
ਆਸੀ ਇਲਮ ਜੋ ਨਹੀਂ ਬਹੁਤੇਰੇ   ਬਾਝੋਂ ਇਲਮ ਹਕੀਕਤ ਮੇਰੇ
ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੀ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ   ਜ਼ਹਰ ਬਾਤਨ ਮਾਰੀਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਜੋ ਮੈਂਬਰ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਆਇਆ   ਸਭ ਜਾ ਖ਼ੁਤਬਾ ਮੇਰਾ ਆਇਆ
ਜਿਸ ਜਗਾ ਵਿਚ ਮਸਜਿਦ ਵੜਦੇ   ਮੇਰੀਆਂ ਉਹ ਨਮਾਜ਼ਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ
ਜੋ ਦਮ ਮਾਰੇ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ   ਦਮ ਵਿਚ ਉਹ ਨਿਘਾੜੀ ਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਮੁਰੀਦ ਮੇਰੇ ਫੜ ਦਾਮਨ ਮੇਰਾ   ਮੁਹਕਮ ਹੋਜੇ ਚੁੰਗਲ ਤੇਰਾ
ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਹਿਮਾਇਤ ਤੇਰੀ   ਹਰ ਦਮ ਕਰਸਾਂ ਗਾ ਬਹੁਤੇਰੀ
ਰੋਜ਼ ਕਿਆਮਤ ਕਾਦਰੀਆਂ ਨੂੰ   ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ਼ਤਾਂ ਵਾੜੀ ਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਮੈਂ ਜਾਣਾਂ ਮੌਜਾਂ ਦਰਿਆਵਾਂ   ਜਾਵਾਂ ਰੋਜ਼ ਤਮਾਮੀ ਥਾਵਾਂ
ਜਾਣਾ ਮੈਂ ਰੇਤਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ   ਜੋ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਛਾਣੇ
ਹਰ ਹਰ ਜ਼ੱਰੇ ਤੋਂ ਮੈਂ ਜਾਣਾ   ਥੋਕ ਜਿਵੇਂ ਘਰਬਾਰੀ ਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਸੁਣੋ ਮੁਰੀਦੋ ਕਹਾਂ ਤੁਸਾਹੀਂ   ਨਾਲ ਤਕੱਬਰ ਬੈਠੋ ਨਾਹੀਂ
ਕਰਾਂ ਨਸੀਹਤ ਤੁਸਾਂ ਮੁਰੀਦੋ   ਦਿਲ ਤੇ ਲਾਉ ਸਭ ਸਈਦੋ
ਚੱਲੋ ਮੇਰੇ ਰਾਹੇ ਉੱਤੇ   ਤੁਰਤ ਕਚਹਿਰੀ ਵਾੜੀ ਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਆ ਇਹ ਕਸੀਦਾ   ਆਪਣਾ ਕਰਕੇ ਫ਼ਖ਼ਰ ਹਮੀਦਾ
ਹੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਜਦ ਦਰਗਾਹੋਂ   ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖ ਸੁਣਾਵਾਂ
ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਨਣ ਰੁਤਬਾ ਮੇਰਾ   ਇਹ ਮਹਿਬੂਬ ਹੈ ਬਾਰੀ ਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਨਾ ਮੈਂ ਆਖੀ ਹੈ ਗੱਲ ਕੋਈ   ਜਦ ਤੱਕ ਧੁਰੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਹੀ
ਕਹੋ ਤੂੰ ਗ਼ੌਸ ਨਿਸੰਗ ਕਲਾਮਾਂ   ਨਾ ਡਰ ਹਰਗਿਜ਼ ਦਸ ਇਨਾਮਾਂ
ਤੇਰੀ ਨਿੱਤ ਵਲਾਇਤ ਕਾਇਮ   ਗ਼ੌਸ ਹੈਂ ਖ਼ਲਕਤ ਸਾਰੀ ਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਦਾਦੀ ਮੇਰੀ ਬੀਬੀ ਫ਼ਾਤਿਮਾਂ   ਬੇਟੀ ਹੈ ਇਹ ਸਰਵਰ ਆਲਮ
ਦਾਦਾ ਮੇਰਾ ਸ਼ਾਹ ਅਲੀ ਹੈ   ਲਸ਼ਕਰ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਵਲੀ ਹੈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੈਂ ਪਰ ਬਰਕਤ ਹੋਈ   ਰੁਤਬਾ ਮੈਂ ਸਰਦਾਰੀ ਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਮੇਰੀ ਜੱਦ ਰਸੂਲ ਇਲਾਹੀ   ਤਾਹਾ ਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਆਹੀ
ਮੇਰਾ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਨਾਵਾਂ   ਨਜ਼ਰ ਕਰਾਂ ਜਿਸ ਜਾ ਸੁਹਾਵਾਂ
ਮੈਂ ਸਰਦਾਰ ਤਰੀਕਾਂ ਸਭਨਾਂ   ਬਿਨ ਮੈਂ ਰਾਹ ਸੰਵਾਰੀ ਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਮੁਰੀਦ ਮੇਰੇ ਫੜ ਦਾਮਨ ਮੇਰਾ   ਮਹਕਮ ਹੋਏ ਚੁੰਗਲ ਤੇਰਾ
ਕਦਮ ਮੇਰਾ ਹਰ ਵਲੀ ਖ਼ੁਦਾਏ   ਅਪਣੀ ਗਰਦਨ ਚਾ ਦੁਹਰਾਏ
ਜੋ ਨਾ ਨੀਵੇਂ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ   ਉਸ ਦਾ ਹਾਲ ਉਤਾਰੀਦਾ।
ਇਹ ਦਰਜਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰੱਬ ਬਾਰੀ ਦਾ।

ਕਸ਼ੀਦਾ ਰੂਹੀ

(ਦੂਸਰਾ ਹਿੱਸਾ)

ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਤਾ ਹੂੰ ਅੱਲਾਹ ਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਜੋ ਬੜਾ
ਮੇਹਰਬਾਨ ਔਰ ਨਿਹਾਯਤ ਰਹਿਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ

ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਮੈਂ ਹਾਂ ਇਸਮੀ   ਹਾਸ਼ਿਮ ਅਹਿਮਦ, ਹੈਦਰ ਜਿਸਮੀ
ਹਸਨ–ਹੁਸੈਨ ਮੇਰਾ ਹੈ ਦਾਦਾ   ਖ਼ੰਜਰ ਜ਼ਹਿਰ ਯਜ਼ੀਦੀ ਖਾਧਾ
ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।

ਵੱਡੇ ਆਲੀ ਮੇਰੇ ਦਰਜੇ   ਮੇਰੀ ਖ਼ਾਤਰ ਆਲਮ ਸਿਰਜੇ।
ਸਿਜਦਾ ਅਰਸ਼ ਕਰੇ ਨਿੱਤ ਮੈਨੂੰ   ਨਾਨੇ ਬਾਝੋਂ ਕਿਤ ਵਸ ਕਿਸਨੂੰ
ਨਾ ਹੋਇਆ ਨਾ ਹੋਸੀ ਕੋਈ   ਸਾਹਿਬ ਪੁਸ਼ਤਪਨਾਹੀ ਦਾ।
ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।

ਮੈਨੂੰ ਆਪ ਅੱਲਾਹ ਫ਼ਰਮਾਇਆ   ਮੰਗ ਮਹਿਬੂਬਾ ਜੋ ਤੁਝ ਭਾਇਆ
ਆਜ਼ਮ ਮੇਰੇ ਹੈਂ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ   ਡਿੱਠੇ ਹੋਏ ਤੇਰੇ ਨਾਨੇ
ਜੋ ਚਾਹੇਂ ਸੋ ਬਖ਼ਸ਼ਾਂ ਤੈਨੂੰ   ਸੱਚਾ ਕੌਲ ਇਲਾਹੀ ਦਾ।
ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।

ਮੁੱਢੋਂ ਮੈਂ ਨਾਜ਼ੀਂ ਪਰਵਰਦਾ   ਨਾ ਪਰਵਾਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਰਦਾ
ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਮੈਂ ਯਾ ਸੁਬਹਾਨਾ   ਕਿਹੜਾ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ
ਜਿਹੜਾ ਮੈਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰੇਂਗਾ   ਫ਼ਜ਼ਲ ਵੱਡਾ ਦਰਗਾਹੀ ਦਾ।
ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।

ਸਾਰੇ ਅੱਠ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਤੇਰੇ   ਹੱਥੀਂ ਵੰਡੇ ਨਾਨੇ ਮੇਰੇ
ਨੌਵਾਂ ਇਕ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਜਿਹੜਾ   ਮੰਗਣ ਲਾਇਕ ਕਦਰ ਨਾ ਮੇਰਾ
ਮੈਨੂੰ ਲਾਇਕ ਤੇਰੇ ਜੋਗਾ   ਦਾਨਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।
ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।

ਨਬੁੱਵਤ ਗੰਜ ਰਸੂਲਾਂ ਲੀਤਾ   ਇਮਾਮਾਂ ਜਾਮ ਸ਼ਹਾਦਤ ਪੀਤਾ
ਸਖ਼ਾਵਤ ਵਿਚ ਅਲੀ ਸ਼ਾਹੇ ਮਰਦਾਂ   ਤਾਜ ਸ਼ਾਹੀ ਦਿੱਤਾ ਰਾਜ ਸੁਲੇਮਾਨ
ਲੁਕਮਾਨ ਦਾਨਾਈਉਂ ਹਿੱਸਾ ਪਾਇਆ   ਹਿਕਮਤ ਅਮਲ ਇਲਾਹੀ ਦਾ।
ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।

ਸਬਰ ਅਤਾ ਸਾਬਰ ਨੂੰ ਕੀਤਾ   ਜਾਂ ਉਸ ਜਾਮ ਮੁਹੱਬਤ ਪੀਤਾ
ਹੌਜ਼ੇ ਹੁਸਨ ਦਾ ਯੂਸੁਫ਼ ਸਾਕੀ   ਮੇਰੇ ਜੋਗਾ ਕੀ ਹੁਣ ਬਾਕੀ
ਜਿਸ ਦੇ ਵੱਲ ਮੈਂ ਨਜ਼ਰ ਗੁਜ਼ਾਰਾਂ   ਮੈਂ ਲੱਭਿਆ ਜੋ ਚਾਹੀਦਾ।
ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।

ਅਰਜ਼ ਕਬੂਲ ਪਈ ਦਰਗਾਹੇ   ਅਮਰ ਹੋਇਆ ਜੋ ਬੇਪਰਵਾਹੇ
ਤੇਰਾ ਤਾਲਬ ਮੈਂ ਮਹਿਬੂਬਾ   ਤੂੰ ਹੈਂ ਦੀਨ–ਦੁਨੀ ਦਾ ਸੂਬਾ
ਚੌਦਾਂ ਤਬਕ ਦਿੱਤੇ ਤੁਧ ਸਾਰੇ   ਲੁਤਫ਼ ਹੈ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।
ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।

ਜਾਂ ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਇਆ   ਵਲੀਆਂ ਮੈਨੂੰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਆ
ਸੱਭੇ ਮੇਰੇ ਬਰਦੇ ਬਾਂਦੇ   ਝੁਕ ਝੁਕ ਦਿੱਤੇ ਸਭਨਾ ਕਾਂਧੇ
ਚੂੰ–ਚਰਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕੀਤੀ   ਗ਼ਾਲਿਬ ਹੁਕਮ ਇਲਾਹੀ ਦਾ।
ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।

ਜਾਂ ਮੈਂ ਗ਼ੌਸੀ ਦਰਜਾ ਪਾਇਆ   ਚੋਰਾਂ ਨੂੰ ਚਾ ਕੁਤਬ ਬਣਾਇਆ
ਹੌਜ਼ੇ ਕੌਸਰ ਦਾ ਮੈਂ ਹਾਂ ਸਾਕੀ   ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਾ ਮੈਥੋਂ ਆਕੀ
ਜੰਨਤ ਦੇ ਮੈਂ ਬੂਹੇ ਵਾਲਾ   ਬਖ਼ਸ਼ਨਹਾਰ ਗੁਨਾਹੀ ਦਾ।
ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।

ਮੇਰੇ ਦਰ ਤੇ ਲੱਖਾਂ ਸਵਾਲੀ   ਦੱਸੋ ਕਿਹੜਾ ਗਿਆ ਹੈ ਖ਼ਾਲੀ
ਮੰਗੋ ਜੋ ਕੁਝ ਲੋੜ ਤੁਸਾਨੂੰ   ਲਾਇਕ ਥੋੜਾ ਦੇਣ ਨਾ ਸਾਨੂੰ
ਹਾਸ਼ਮੀਆਂ ਦੀ ਜੱਦ ਹਮੇਸ਼ਾ   ਮੁੱਢੋਂ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।
ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।

ਆਦਮ ਦਾ ਨਾ ਪਤਾ ਨਿਸ਼ਾਨੀ   ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਹਿਬੂਬ ਸੁਬਹਾਨੀ
ਖ਼ਲਕਾਂ ਮੁਲਕਾਂ ਤੇ ਮੈਂ ਗ਼ਾਲਿਬ   ਜੋ ਜੰਮਿਆ ਸੋ ਮੇਰਾ ਤਾਲਿਬ
ਤਾਲਿਬ ਨੂੰ ਮਕਸੂਦ ਪੁਚਾਵਾਂ   ਮਾਲੋਂ ਸਦਕਾ ਚਾਹੀਦਾ।
ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।

ਤੂਫ਼ਾਨ ਹੋਇਆ ਜਦ ਨਾਜ਼ਿਲ ਨੂਹੇ   ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਉੱਥੇ ਮੇਰੀ ਰੂਹੇ
ਹੱਵਾ ਆਦਮ ਪਈ ਜੁਦਾਈ   ਕਿੱਥੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਗ ਖ਼ੁਦਾਈ
ਮੈਂ ਹੀ ਮੁੜ ਕੇ ਮੇਲ ਕਰਾਇਆ   ਦੂਰ ਕਸੂਰ ਗੁਨਾਹੀ ਦਾ।
ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।

ਖ਼ਲੀਲ ਚਿਖ਼ਾ ਤੇ ਵਣਜ ਬਹਾਇਆ   ਆਤਿਸ਼ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾ ਬੁਝਾਇਆ
ਨਾਨਾ ਮੇਰਾ ਜਦ ਰਸੂਲਾਂ   ਤੇਰੇ ਪੇਸ਼ ਪਾਇਆ ਮਜਹੂਲਾਂ
ਜਾਂ ਉਸ ਗ਼ੌਸੁਲ ਆਜ਼ਮ ਜਾਤਾ   ਸਰਦ ਹੋਇਆ ਦਮ ਝਾਈ ਦਾ
ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।

ਜ਼ਿਬਾ ਕਰੇਂਦਿਆਂ ਬੇਟੇ ਤਾਈਂ   ਪਕੜ ਲਿਆ ਮੈਂ ਜਾਕੇ ਬਾਹੀਂ
ਮੋਮੋਂ ਨਰਮ ਛੁਰੀ ਚਾ ਕੀਤੀ   ਕੋਹਣ ਲੱਗਾ ਸੀ ਰੱਬ ਦੀ ਨੀਤੀ
ਦੁੰਬਾ ਹੇਠ ਮੈਂ ਆਨ ਕੁਹਾਇਆ   ਕੁਰਬਾਨ ਜ਼ਾਤ ਇਲਾਹੀ ਦਾ
ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।

ਜਾਂ ਯੂਨੁਸ ਨੂੰ ਮਛਲੀ ਖਾਧਾ   ਵੱਡਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਪਿਆ ਤਗਾਦਾ
ਰੋਂਦੇ ਉਹਦੇ ਬਾਲ ਅਨਜਾਣੇ   ਹਰਮ ਬੇਗਾਨੀ ਮੁਲਕੀ ਧਾਨੇ
ਸ਼ਿਕਮ ਮੱਛੀ ਥੀਂ ਕੱਢਿਆ ਉਵੇਂ   ਤਾਜ ਦਿੱਤਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਾ।
ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।

ਜਾਂ ਸੁਲੇਮਾਨ ਤਖ਼ਤ ਖੁਹਾਇਆ   ਵਣਜ ਮਾਛੀ ਦਾ ਭੱਠ ਝਲਕਾਇਆ
ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਨਾਜ਼ੀਂ ਪਰਵਰਦਾ   ਜਾਂ ਪੈਂ ਡਿੱਠਾ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ
ਰਹਿਮ ਆਇਆ ਸੀ ਦਿਲ ਮੇਰੇ ਨੂੰ   ਇਹ ਤਖ਼ਤਾਂ ਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਦਾ
ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।

ਕੁਫ਼ਰ ਈਸਾ ਤੇ ਗ਼ਾਲਿਬ ਆਇਆ   ਮੈਂ ਤਾਂ ਵਣਜ ਅਸਮਾਨ ਪੁਚਾਇਆ
ਜਾਂ ਮੂਸਾ ਤੇ ਸਖ਼ਤੀ ਆਈ   ਤੂਰ ਉੱਤੇ ਜਾ ਸ਼ਮਾਂ ਜਗਾਈ
ਜਲਵਾ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹ ਘਬਰਾਇਆ   ਹੋਇਆ ਮੈਅਰਾਜ ਇਲਾਹੀ ਦਾ।
ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।

ਇਸ਼ਕ ਜ਼ਲੈਖ਼ਾ ਦੇ ਘਰ ਵੜਿਆ   ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਿਆ
ਰੋਂਦਾ ਬਾਪ ਹੋਇਆ ਉਸ ਅੰਧਾ   ਮਿਲਣ ਬੇਟੇ ਦਾ ਕਰਦਾ ਧੰਦਾ
ਮੈਂ ਹੀ ਜਾ ਬੇਟਾ ਮਿਲਾਇਆ   ਮੂਜਬ ਦਰਦ ਅਗਾਹੀ ਦਾ।
ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।

ਹਰ ਇਕ ਨਾਲ ਮੁਰੱਵਤ ਮੇਰੀ   ਗਿਣ ਗਿਣ ਕੇ ਮੈਂ ਦੱਸਾਂ ਕਿਹੜੀ
ਲਿਖਿਆ ਲੂਹ ਕਲਮ ਦਾ ਟਾਲਾਂ   ਲੱਖ ਗੁਨਾਹਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਟਾਲਾਂ
ਵਸ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਲਿਖਣ ਪੂੰਝਣ   ਮਾਲਕ ਕਲਮ ਸਿਆਹੀ ਦਾ।
ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।

ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਕਹਿਰ ਕਮਾਵਾਂ   ਤਖ਼ਤੋਂ ਸੁੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਰੁਲਾਵਾਂ
ਨਾ ਉਹਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਿਸ਼ਾਨੀ   ਦੋਜ਼ਖ਼ ਵਿਚ ਹਮੇਸ਼ ਮਦਾਮੀ
ਮੇਰਾ ਡੋਬਿਆ ਕਦੀ ਨਾ ਤਰਦਾ   ਮੈਂ ਮਹਿਬੂਬ ਇਲਾਹੀ ਦਾ।
ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।

ਜਿਸ ਘਰ ਹੋਵੇ ਕਾਜ ਤਿਆਰੀ   ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੇ ਮੇਰੀ ਯਾਰੀ
ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਮੈਂ ਲਜਵੰਤਾ   ਸਾਰਾ ਆਲਮ ਮੇਰਾ ਧਨਸਾ
ਨਾਮ ਆਪਣੇ ਦੀ ਸ਼ਰਮ ਤਸੱਦਕ   ਉਸ ਦਾ ਕਾਜ ਨਿਬਾਹੀ ਦਾ।
ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।

ਗ਼ੈਬੋਂ ਚੰਬੜ ਜਾਣ ਬਲਾਈਂ   ਯਾਦ ਕਰੀਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ
ਸੱਤ ਚੌਦਾਂ ਤੇ ਇੱਕੀ ਚਾਲੀ   ਜੇ ਇਸ ਵਿਚ ਬਲਾਅ ਨਾ ਟਾਲੀ
ਕਦੀ ਨਾ ਗ਼ੌਂਸੁਲ ਆਜ਼ਮ ਆਖੀਂ   ਹੈ ਮਹਿਬੂਬ ਇਲਾਹੀ ਦਾ।
ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।

ਮੁਰੀਦ ਮੇਰੇ ਜੇ ਲੜੇਂ ਇਕੱਲਾ   ਤਰਕਸ਼ ਤੀਰ ਲਵੇਂ ਨਾ ਭੱਲਾ
ਹੱਥ ਕਟਾਰ ਇਸਮ ਦੀ ਰੱਖੀਂ   ਜੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਲੱਗੇਂ ਮੱਥੀਂ
ਇਸਮੇ ਆਜ਼ਮ ਪੜ੍ਹਕੇ ਫ਼ੂੰਕੀਂ   ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੇ ਫ਼ਤਿਹ ਮਨਾਹੀਦਾ।
ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।

ਯਾ ਸ਼ਾਹ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਆਲੀ   ਮੈਂ ਮਸਕੀਨ ਗ਼ਰੀਬ ਸਵਾਲੀ
ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਆਣ ਬਣੀ ਸਿਰ ਮੇਰੇ   ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਣ ਡਿੱਗਾ ਦਰ ਤੇਰੇ
ਮੈਂ ਮਸ਼ਤਾਕ ਹਾਂ ਅਜਲੋਂ ਅੱਗੇ   ਜ਼ਾਕਿਰ ਰਾਹ ਮਦਾਹੀ ਦਾ।
ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾ।

.ਕਸ਼ੀਦਾ ਗ਼ੌਸੀਆ

ਅਰਬੀ ਤੋਂ ਤਰਜਮਾ

ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਤਾ ਹੂੰ ਅੱਲਾਹ ਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਜੋ ਬੜਾ
ਮੇਹਰਬਾਨ ਔਰ ਨਿਹਾਯਤ ਰਹਿਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ

------------ਅਰਬੀ----------------

ਮੁਹੱਬਤ ਨੇ ਮੁਝੇ ਵਸਲ ਕਾ ਜਾਮ ਪਿਲਾਇਆ

ਮੈਨੇ ਖ਼ੁਮਾਰ ਸੇ ਕਹਾ ਮੇਰੀ ਤਰਫ਼ ਆਜਾ

ਸ਼ਰਾਬੇ ਮੁਹੱਬਤ ਤੇਜ਼ੀ ਸੇ ਆਈ

ਪਸ ਮੈਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਕਰ ਕੋ ਆਪਣੇ ਗ਼ੁਲਾਮੋਂ ਮੇਂ ਸਮਝਾ

ਮੈਂ ਨੇ ਤਮਾਮ ਕੁਤਬੋਂ ਸੇ ਕਹਾ ਕਿ

ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀਉਂ ਮੇਂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਜਾਉ

ਹਿੰਮਤ ਕਰੋ ਔਰ ਪੀ ਲੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਲਸ਼ਕਰ ਹੋ

ਬਜ਼ਮ ਕੇ ਸਾਕੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲੀਏ ਲਬਾਬੇ ਜਾਮ ਭਰ ਰੱਖੇ ਹੈ

ਤੁਮ ਨੇ ਮੇਰੀ ਬਚੀ ਹੁਈ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਲੀ

ਲੇਕਿਨ ਮੇਰੇ ਰੁਤਬੇ ਔਰ ਮੁਕਾਮ ਕੋ ਨਾ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ।

ਤੁਮ ਸਭ ਕਾ ਮਕਾਮ ਬੁਲੰਦ ਹੈ ਲੇਕਿਨ

ਮੇਰਾ ਮੁਕਾਮ ਤੁਮ ਸਭ ਕੇ ਊਪਰ ਹੈ

ਮੈਂ ਕਰਬੇ ਇਲਾਹੀ ਮੇਂ ਅਕੇਲਾ ਹੂੰ ਮੈਂ ਤਸੱਰਫ਼ ਵਾਲਾ ਹੂੰ

ਔਰ ਮੇਰੇ ਲੀਏ ਜ਼ੁਲਜ਼ੁਲਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ

ਮੈਂ ਤਮਾਮ ਮਸ਼ਾਇਖ਼ ਮੈਂ ਮੁਫ਼ੀਦ ਬਾਜ਼ ਹੂੰ

ਔਰ ਮੇਰੇ ਜੈਸਾ ਕਿਸ ਕੋ ਮਰਤਬਾ ਮਿਲਾ ਹੈ

ਅੱਲਾ ਤਆਲਾ ਨੇ ਮੁਝੇ ਪੁਖਤਾ ਅਜ਼ਮ

ਵਾਲੀ ਖ਼ਿਲਅਤ ਪਹਿਨਾਈ।

ਔਰ ਮੁਝੇ ਤਮਾਮ ਕਮਾਲਾਤ ਕਾ ਤਾਜ ਪਹਿਨਾਇਆ

ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਮੁਝੇ ਰਾਜ਼ੇ ਕਦੀਮ ਸੇ ਮਤਲਾ ਕੀਆ

ਔਰ ਮੇਰੀ ਕਦਰ ਕੀ, ਜੋ ਮਾਂਗਾ ਅਤਾ ਕਰ ਦੀਆ

ਮੁਝੇ ਤਮਾਮ ਕੁਤਬੋਂ ਪਰ ਬਾਲਾ ਕੀਆ

ਮੇਰਾ ਹੁਕਮ ਹਰ ਹਾਲ ਮੇਂ ਜਾਰੀ ਹੈ

ਅਗਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ਼ ਦਰਿਆਉਂ ਪਰ ਡਾਲ ਦੂੰ

ਤੋ ਨਿਸਬ ਖ਼ੁਸ਼ਕ ਹੋ ਜਾਏਂਗੇ।

ਅਗਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ਼ ਪਹਾੜੋਂ ਪਰ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦੂੰ

ਤੋ ਵੋਹ ਟੂਟ ਕਰ ਜ਼ੱਰੇ ਹੋ ਜਾਏਂ

ਅਗਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ਼ ਆਗ ਪਰ ਡਾਲ ਦੂੰ

ਤੋ ਵੋਹ ਮੇਰੇ ਰਾਜ਼ੇ ਹਾਲ ਕੋ ਸਮਝ ਕਰ ਖ਼ਾਕਸਤਰ ਹੋ ਜਾਏਂ

ਅਗਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ਼ ਮੁਰਦੇ ਪਰ ਡਾਲੂੰ

ਤੋ ਵੋਹ ਅੱਲਾਹ ਕੀ ਕੁਦਰਤ ਸੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਏ

ਹਰ ਮਹੀਨਾ ਔਰ ਜ਼ਮਾਨਾ ਜੋ ਗੁਜ਼ਰਨੇ ਕੇ ਲੀਏ ਆਤਾ ਹੈ

ਵੋਹ ਪਹਿਲੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਆਤਾ ਹੈ

ਆਨੇ ਵਾਲੀ ਬਾਤ ਕੀ ਖ਼ਬਰ ਮੁਝੇ ਮਿਲ ਜਾਤੀ ਹੈ

ਯਹ ਮੁਝੇ ਅੱਲਾਹ ਕੀ ਤਰਫ਼ ਸੇ ਮਿਲਾ ਝਗੜੇ ਸੇ ਬਾਜ਼ ਆਉ

ਐ ਮੇਰੇ ਮੁਰੀਦ ਬੁਲੰਦ ਹਿੰਮਤ ਹੋ ਖ਼ੁਸ਼ ਹੋ

ਜੋ ਚਾਹੇ ਕਰ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਬੜਾ ਹੈ

ਐ ਮੁਰੀਦ ਮੱਤ ਡਰ ਅੱਲਾਹ ਮੇਰਾ ਰੱਬ ਹੈ

ਮੁਝੇ ਰਫ਼ਅਤ ਮਿਲੀ ਔਰ ਮੈਂ ਮੁਰਾਦ ਕੋ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ।

ਮੇਰੀ ਹੈਸ਼ੀਅਤ ਆਸਮਾਨ ਔਰ ਜ਼ਮੀਨ ਪਰ ਹੈ

ਔਰ ਸਆਦਤ ਕੇ ਨਕੀਬ ਮੁਝ ਪਰ ਜ਼ਾਹਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹੈਂ

ਅੱਲਾਹ ਕੇ ਤਮਾਮ ਮੁਲਕ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਕੇ ਤਹਿਤ ਹੈ

ਔਰ ਮੇਰਾ ਵਕਤ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਸੇ ਪਹਿਲੇ ਮੇਰੇ ਲੀਏ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ

ਮੈਂ ਨੇ ਤਮਾਮ ਮੁਲਕੋਂ ਕੀ ਤਰਫ਼ ਦੇਖਾ

ਤੋ ਵੋਹ ਸਭ ਮੁਝੇ ਰਾਈ ਕੇ ਦਾਨੇ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਨਜ਼ਰ ਆਏ

ਹਰ ਵਲੀ ਕਾ ਮੁਕਾਮ ਹੈ

ਮੇਰਾ ਮੁਕਾਮ ਹਜ਼ੂਰ (ਸ.) ਕੀ ਇਤਬਾਹ ਹੈ ਜੋ ਬਦਰ ਕਾਮਿਲ ਹੈ

ਐ ਮੇਰੇ ਮੁਰੀਦ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੇ ਨਾ ਡਰ

ਮੈਂ ਕਤਲ ਕਾ ਇਰਾਦਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੂੰ

ਮੈਂ ਜੀਲਾਨੀ ਹੂੰ ਮਹੀਉਂਦੀਨ ਮੇਰਾ ਲਕਬ ਹੈ

ਔਰ ਮੇਰੇ ਝੰਡੇ ਪਹਾੜੋਂ ਕੀ ਚੋਟੀਉਂ ਪਰ ਹੈਂ

ਮੈਂ ਹਸਨੀ ਹੂੰ ਮੇਰਾ ਮੁਕਾਮ ਮਖ਼ਦਅ ਹੈ

ਔਰ ਮੇਰਾ ਕਦਮ ਤਮਾਮ ਔਲੀਆ ਕੀ ਗਰਦਨੋਂ ਪਰ ਹੈ

ਔਰ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਜੀਲਾਨੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ

ਔਰ ਮੇਰੇ ਜਦ ਪਾਕ ਸਾਹਿਬੇ ਕਮਾਲ ਹੈਂ।

* * *

ਮੁਨਾਕਿਬ ਹਜ਼ੂਰ ਗ਼ੌਸੁਲ ਆਜ਼ਮ

(ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਕਸ਼ੀਦਾ)

ਤਰਜਮਾ

ਆਪ ਨਬੀ ਕੇ ਦਰਖ਼ਤ ਕੇ ਫਲ, ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਕੇ ਬਾਗ਼ ਕਾ ਮੇਵਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਇਮਾਮ ਹਸਨ ਕੇ ਗੁਲਸਤਾਨ ਸਰਦਾਰ ਦੀਨੋ-ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਸਰਦਾਰ ਹੈਂ

ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਮੁਰਦਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ
ਦਿਲ ਮੁਰਦਾ ਕੋ ਜ਼ਿੰਦਾ ਫ਼ਰਮਾਈਏ

ਔਰ ਆਪ ਕਾ ਨਾਮ ਮਹੀਉਂਦੀਨ ਹੈ
ਹਜ਼ਰਤ ਗ਼ੌਸੁਲ ਸ਼ਕਲੀਨ।

ਆਪ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਤਮਾਮ
ਇਜ਼ ਰਾਹੇ ਕਰਮ
ਹਜ਼ਰਤ ਗ਼ੌਸੁਲ ਸ਼ਕਲੀਨ।

ਮਖ਼ਲੂਕਾਤ ਕੇ ਲੀਏ ਹਾਜਾਤ ਹੈ
ਮੇਰੀ ਵੀ ਹਾਜਾਤ ਫ਼ਰਮਾਈਏ

ਮੈਂ ਦਰਦਮੰਦ ਹੂੰ ਤਮਾਮ
ਇਜ਼ਾਹੇ ਕਰਮ ਮੇਰੀ ਵੀ
ਹਜ਼ਰਤ ਗ਼ੌਸੁਲ ਸ਼ਕਲੀਨ।

ਅਸਬਾਬੇ ਸਫ਼ਾ ਮਫ਼ਕੂਦ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹੈਂ
ਹਾਜਤ ਰਵਾਈ ਫ਼ਰਮਾਈਏ

ਆਪ ਕੀ ਖ਼ਾਕੇ ਪਾ
ਮੇਰੀ ਆਖੋਂ ਕੋ ਵੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਬਖ਼ਸ਼ ਦੀਜੀਏ

ਅਹਿਲੇ ਨਜ਼ਰ ਕੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਹੈ
ਹਜ਼ਰਤ ਗ਼ੌਸੁਲ ਸ਼ਕਲੀਨ।

ਆਪ ਕੀ ਏਕ ਨਜ਼ਰੇ ਮੁਬਾਰਕ
ਏਕ ਨਜ਼ਰ ਮੇਰੀ ਤਰਫ਼ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਈਏ

ਹਮੇਂ ਦੋ ਜਹਾਨ ਕੇ ਲੀਏ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ
ਹਜ਼ਰਤ ਗ਼ੌਸੁਲ ਸ਼ਕਲੀਨ।

ਬਜ਼ਮੇ ਨਬੀ ਮੇਂ ਆਪ ਕੀ ਸ਼ਾਨ
ਪਰਦਾਪੋਸ਼ ਮੁਲਕੋ ਵਲਾਇਤ ਕੇ ਸੁਲਤਾਨ

ਬੁਲੰਦ ਹੈ ਮਰੀਦੋ ਕੇ ਅੱਯੂਬ ਕੇ
ਐ ਜੋਦੋ ਸਖ਼ਾ ਕੇ ਮੁਬਨਾਅ।

ਮੈਂ ਫ਼ਕੀਰ ਹੂੰ ਮੈਂ ਗ਼ਰੀਬ ਹੂੰ
ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਸ਼ਫ਼ਾ ਬਖ਼ਸ਼ ਸ਼ਰਬਤ ਕੇ

ਬੇਕਸ ਔਰ ਬੀਮਾਰ ਨਾਤਵਾ ਹੂੰ
ਏਕ ਜਾਮ ਕੀ ਉਮੀਦ ਰਖਤਾ ਹੂੰ।

ਅਗਰ ਨਕੀਰ ਆਏ ਔਰ ਪੂਛੇ
ਤੋ ਕਹੂੰਗਾ ਕਿ ਜਿਸ ਨੇ

ਤੁਮਹਾਰਾ ਰੱਬ ਕੌਣ ਹੈ ?
ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਦੀਵਾਨਾ ਛੀਨ ਲਿਆ ਹੈ।

ਗ਼ੈਰ ਹੱਕ ਕੋ ਦੇਖਨੇ ਸੇ
ਮਜਨੂੰ ਕੇ ਲੀਏ ਇਸ ਕੇ ਇਲਾਵਾ

ਦਿਲ ਔਰ ਆਂਖ ਬੰਦ ਕਰ ਲੀ ਹੈਂ
ਔਰ ਕੋਈ ਦੂਸਰਾ ਕਮਾਲ ਨਹੀਂ।

ਤੰਗ ਕਬਰ ਮੇਂ ਖ਼ੁਦਾਏ ਵਾਹਦ ਸੇ
ਕਹਤਾ ਹੂੰ ਕਿ ਐ ਦੋਸਤ
ਤੂੰ ਹੀ ਮੇਰਾ ਆਸ਼ਨਾ ਹੈ
ਬਾਕੀ ਸਭ ਬੇਗਾਨੇ ਹੈਂ।

ਹਰ ਦਮ ਆਪ ਕੇ ਅਹਿਸਾਨਾਤ
ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਮੇਂ ਗ਼ਰਕ ਹੂੰ
ਆਪ ਕੇ ਦਰ ਅਕੱਦਸ ਪਰ
ਦਿਲੋਜਾਨ ਸੇ ਫ਼ਿਦਾ ਹੂੰ।

ਮੈਂ ਸਾਇਲ ਹੂੰ ਆਪ ਕੇ ਸਿਵਾ
ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਗ਼ਮਖ਼ਾਰ ਨਹੀਂ
ਮੇਰੀ ਕੌਣ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ, ਆਪ
ਮੁਖ਼ਤਾਰ ਇਲਾਹੀ ਹੈਂ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰ।

ਆਪ ਕੀ ਨਿਗਾਹੇ-ਨਾਜ਼ ਕੇ ਖ਼ੰਜਰ ਨੇ
ਆਲਮ ਕੋ ਮਜਰੂਹ ਕਰ ਦੀਆ
ਔਰ ਆਪ ਕਾ ਕਲਾਮ ਮੁਬਾਰਕ ਰੂਹ ਅਫ਼ਜ਼ਾ
ਆਸ਼ਿਕੋਂ ਕੇ ਦਰਦ ਕਾ ਦਰਮਾਨ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਨਫ਼ਸ ਨੇ ਮੁਝੇ ਮਾਰ ਡਾਲਾ,
ਮੈਂ ਬੀਮਾਰ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਦਿਲ ਹੂੰ
ਔਰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਔਰ ਸਿਆਹ ਰੂਹ ਹੂੰ
ਆਪ ਕੇ ਫ਼ੈਜ਼ ਸੇ ਮੇਰੇ
ਦਰਦ ਕੀ ਦਵਾ ਮਿਲ ਜਾਏਗੀ।

ਐ ਦਿਲ ਜਬ ਤੂੰ ਉਨ ਕਾ ਮੁਰੀਦ ਹੋ ਗਿਆ
ਤੋ ਅਬ ਉਨਕਾ ਲੁਤਫ਼ ਮਜੀਦ ਦੇਖ
ਕਿਉਂ ਕਿ ਤੂੰ ਵਕਤਨ-ਫ਼ਵਕਤਨ ਉਨ ਕੇ
ਔਸਾਫ਼ ਬਿਆਨ ਕਰਤਾ ਰਹਿਤਾ ਹੈ।

* * *

ਹਦਾਇਤਨਾਮਾ ਦੋਸਤਾਂ

ਦਰਬਾਰ ਆਲੀਆ ਕਾਦਰੀਆ ਫ਼ਾਜ਼ਲੀਆ
ਬਾ-ਬਰਕਤ ਬਾ-ਫ਼ੈਜ਼ ਕੋਟ ਸ਼ਮੀਰ

1. ਤਮਾਮ ਦੋਸਤੋਂ ਕੋ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਜਾਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤਮਾਮ ਦੋਸਤ ਏਕ ਦੂਸਰੇ ਕੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰੇਂ।ਔਰ ਬਾਹਮ ਪਿਆਰ ਔਰ ਮੁਹੱਬਤ ਸੇ ਮਿਲ-ਜੁਲ ਕਰ ਰਹੇਂ।ਬਾਹਮੀ ਇਖ਼ਤਲਾਫ਼ਾਤ ਸੇ ਬਚੇ।

2. ਤਮਾਮ ਦੋਸਤ ਪੀਰਖ਼ਾਨੋ ਮੇਂ ਹਾਜ਼ਰੀ ਯਾ ਮਹਿਫ਼ਿਲੋਂ ਮੇਂ ਸਿਰਕਤ ਕੇ ਵਕਤ ਸਫ਼ੈਦ ਤਾਜ ਪਹਿਨੇ।ਔਰ ਤਮਾਮ ਖ਼ਲੀਫ਼ਾ ਸਾਹਿਬਾਨ ਸੁਰਖ਼ ਰੰਗ ਕੇ ਤਾਜ ਪਹਿਨਾ ਕਰੇਂ।

3. ਜੋ ਬੱਚੇ ਜਾਂ ਘਰ ਕੇ ਅਫ਼ਰਾਦ ਬੈਅਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਉਨ ਕੋ ਸਫ਼ੈਦ ਯਾ ਰੰਗਦਾਰ ਤਾਜ ਨਾ ਪਹਿਨਾਇਆ ਜਾਇਆ ਕਰੇ।ਅਗਰ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਸ਼ੌਕ ਸੇ ਸਫ਼ੈਦ ਤਾਜ ਪਹਿਨਣਾ ਚਾਹੇ ਤੋ ਵੋਹ ਪੀਰਖ਼ਾਨਾ ਕੇ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦਾ ਤਾਜ ਕੇ ਉੱਪਰ ਕਾਲੀ ਪੱਟੀ ਲਗਾਕਰ ਬੱਚੋਂ ਕੋ ਤਾਜ ਪਹਿਨਾ ਸਕਤੇ ਹੈਂ।ਅਗਰ ਬੱਚੋਂ ਕੇ ਤਾਜ ਕੇ ਬਾਰੇ ਸਮਝ ਨਾ ਆਏ ਤੋ ਵੋਹ ਪੀਰ ਖ਼ਾਨਾ ਕੇ ਖ਼ਲੀਫ਼ਾ ਸਾਹਿਬਾਨ ਸੇ ਤਰੀਕਾ ਏ ਕਾਰ ਸਮਝ ਕੇ ਉਸ ਕੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਬੱਚੋਂ ਕੋ ਤਾਜ ਸਿਲਾਕਰ ਪਹਿਨਾਏਂ।

4. ਤਮਾਮ ਦੋਸਤ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਇਲਾਕੇ ਕੇ ਮੁਨਤਖ਼ਬ ਕਰਦਾ ਖ਼ਲੀਫ਼ਾ ਸਾਹਿਬਾਨ ਸੇ ਰਾਬਤਾ ਰੱਖਾ ਕਰੇਂ ਔਰ ਖ਼ਲੀਫ਼ਾ ਸਾਹਿਬਾਨ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਇਲਾਕੇ ਕੇ ਦੋਸਤੋਂ ਸੇ ਦੀਨੀ ਰਾਬਤਾ ਬੜ੍ਹਾਏਂ ਔਰ ਮਜ਼ੀਦ ਬਰਾਂ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਪਰ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਕੇ ਖ਼ਤਮ ਪਾਕ ਕੀ ਮਹਫ਼ਿਲ ਮੇਂ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਂ ਅਗਰ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਦਰਬਾਰ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਪਰ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਤਾ ਤੋ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਇਲਾਕੇ ਕੇ ਮੁਨਤਖ਼ਬ ਕਰਦਾ ਡੇਰੇ ਪਰ ਖ਼ਤਮ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਕੋ ਹਾਜ਼ਰੀ ਮੈਂ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਂ ਔਰ ਵਹਾਂ ਦੁਨਿਆਵੀ ਬਾਤੋਂ ਸੇ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰੇਂ।ਔਰ ਏਕ ਦੂਸਰੇ ਦੋਸਤ ਸੇ ਦੀਨੀ ਤਰਬੀਅਤ ਹਾਸਲ ਕਰੇਂ।

5. ਪੀਰਖ਼ਾਨਾ ਮੇਂ ਹਾਜ਼ਰੀ ਕੇ ਵਕਤ ਆਦਾਬੇ ਪੀਰਖ਼ਾਨਾ ਕੋ ਮਲਹੂਜ਼ੇ ਖ਼ਾਤਰ ਰੱਖੇ ਔਰ ਰਸ਼ ਕੇ ਮੌਕੇ ਪਰ ਦੂਸਰੇ ਸਾਥੀਉਂ ਕਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਿਆ ਕਰੇਂ।ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਲਾਮ ਸੇ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰੇਂ।ਹਾਜ਼ਰੀ ਕੇ ਵਕਤ ਏਕ ਬਾਰ ਸਲਾਮ ਕਰਕੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਾਜ਼ਰੀ ਕੇ ਲੀਏ ਨਾ ਆਏਂ ਤਾ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਦੋਸਤੋਂ ਕੋ ਵੀ ਸਲਾਮ ਕਰਨੇ ਕਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਸਕੇ।ਅਦਬ ਕੇ ਸਾਥ ਸਾਥ ਅਮਰ (ਹੁਕਮ) ਕਾ ਵੀ ਖ਼ਿਆਲ ਰੱਖੇਂ।ਦੁਨੀਆਵੀ ਮਾਮਲਾਤ ਔਰ ਬਾਤੋਂ ਮੇਂ ਪੀਰਖ਼ਾਨਾ ਕੋ ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਾ ਕਰੇਂ ਬਲਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੀਨੀ ਤਾਲੀਮਾਤ ਔਰ ਸੁਹਬਤੇ ਸ਼ੇਖ਼ ਹਾਸਲ ਕਰਨੇ ਕਾ ਖ਼ਿਆਲ ਰੱਖੇਂ।

6. ਪੀਰਖ਼ਾਨਾ ਕੀ ਤਰਫ਼ ਸੇ ਜੋ ਵਜ਼ਾਇਫ਼ ਬਤਾਏ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਇਨ ਵਜ਼ਾਇਫ਼ ਕੋ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਖ਼ੁਦ ਪਰ ਲਾਜ਼ਮ ਕਰੇਂ ਔਰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਪਰ ਅਮਲਪੈਰਾ ਕਰੇਂ।

7. ਅਹਿਕਾਮੇਂ ਸ਼ਰੀਅਤ ਕੋ ਮਲਹੂਜ਼ ਖ਼ਾਤਰ ਰੱਖੇਂ ਔਰ ਅਹਿਕਾਮੇ ਸ਼ਰੀਅਤ ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਮਲ ਕਰਨੇ ਕੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਂ।

8. ਫ਼ਿਰਕਾ ਵਾਰੀਅਤ ਤਅੱਸਬ ਔਰ ਗਰੋਹਬੰਦੀ ਸੇ ਖ਼ੁਦ ਕੋ ਦੂਰ ਰੱਖੇਂ।

9. ਦਰਬਾਰ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਮੇਂ ਹਾਜ਼ਰੀ ਔਰ ਉਰਸ ਮੁਬਾਰਕ ਕੇ ਮੌਕੇ ਪਰ ਇੰਤਜਾਮੀਆ ਸੇ ਪੂਰਾ ਤਆਵਨ ਕਰੇਂ।

10. ਦਰਬਾਰ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਕੀ ਸਫ਼ਾਈ ਕਾ ਖ਼ਾਸ ਖ਼ਿਆਲ ਰੱਖੇਂ।ਦਰਬਾਰ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਮੇਂ ਹਾਜ਼ਰੀ ਕੇ ਵਕਤ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਸਰੋਂ ਕੋ ਡਹਾਂਪ ਕਰ ਬਾਅਦਬ ਰਹਿਣੇ ਕੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਂ।

11. ਪੀਰਖ਼ਾਨੇ ਕੇ ਤਮਾਮ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਗਾਨ ਅਸਹਾਬ ਕੇ ਵਕਤ ਤਮਾਮ ਦੋਸਤ ਪਿਆਰ ਮੁਹੱਬਤ ਸੇ ਮਿਲਕੇ ਬਾਅਦਬ ਰਹੇਂ।

* * *

ਇਲਤਜਾ ਬਾਰਗਾਹੇ ਗ਼ੌਸੀਆ

ਐ ਮੇਰੇ ਕਰੀਮ ਸੱਯਦ ਇਸ਼ਫ਼ਾਕ ਮਹੀਉੱਦੀਨ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ ਇਸ ਬੰਦੇ ਹਕੀਰ ਕੇ ਦਿਲ ਮੇਂ ਕਭੀ ਯੇ ਖ਼ਿਆਲ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਥਾ ਕਿ ਆਪ ਇਸੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬੇ ਮੁਨੀਰ (ਸ਼ਜਰਾ ਸ਼ਰੀਫ਼) ਕੀ ਖ਼ਿਦਮਤ ਕੀ ਸਆਦਤ ਬਖ਼ਸ਼ੇਂ ਗੇ।ਯੇ ਆਜ਼ਜ਼ੋ ਨਾਕਾਰਹ ਇਸ ਕਾਬਲ ਥਾ।ਇਸ ਨਾਦਾਨ ਮੇਂ ਯੇ ਅਹਿਲੀਅਤ ਕਹਾਂ ਥੀ।ਐ ਮੇਰੇ ਬੰਦੇ ਨਵਾਜ਼ ਇਸੇ ਮਹਿਜ਼ ਤੇਰਾ ਕਰਮ ਨਾ ਕਹੂੰ ਤੋ ਔਰ ਕਿਆ ਕਹੂੰ।

ਐ ਮੇਰੇ ਆਕਾ ਆਜ ਮੇਰਾ ਕਲਬ ਜਜ਼ਬਾਤੇ ਮਸੱਰਤ ਸੇ ਸਰਸ਼ਾਰ ਹੈ।ਇਸ ਲੀਏ ਕਿ ਤੇਰੀ ਸ਼ਾਨੇ ਰਹਿਮਤ ਨੇ ਇਸੇ ਆਪਣੇ ਅਲਤਾਫ਼ ਬੇਪਾਇਆ ਸੇ ਨਵਾਜ਼ਾ ਹੈ।ਕਿਸੀ ਇਸਤਹਿਕਾਕ ਕੇ ਬਗ਼ੈਰ ਯੇ ਨਵਾਜ਼ਸ਼ਾਤ ਖ਼ੁਸਰਵਾਨਾ ਇਨਹੇਂ ਮਹਿਜ਼ ਤੇਰਾ ਕਰਮ ਨਾ ਕਹੂੰ ਤੋ ਔਰ ਕਿਆ ਕਹੂੰ।ਮੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ਆਲੀਆ ਮੁਝੇ ਬੇਨਵਾ ਔਰ ਬੇਕਸ ਕੇ ਪਾਸ ਨਾ ਤੋ ਦਾਮਨ ਥਾ ਔਰ ਨਾ ਹੀ ਹੌਸਲਾਏ ਤਲਬ, ਤੇਰੀ ਸ਼ਾਨੇ ਰਹਿਮਾਨੀਅਤ ਨੇ ਮੁਝੇ ਦਾਮਨ ਵੀ ਬਖ਼ਸ਼ਾ ਔਰ ਹੌਸਲਾ ਵੀ।ਇਸ ਬੇਨਵਾਹ ਔਰ ਬੇਕਸ ਪਰ ਯੇ ਅਨਾਯਤ।ਇਸੇ ਮਹਿਜ਼ ਤੇਰਾ ਕਰਮ ਨਾ ਕਹੂੰ ਤੋ ਔਰ ਕਿਆ ਕਹੂੰ।

ਤੇਰੀ ਮੁਹੱਬਤ ਸੇ ਮੇਰੀ ਸ਼ੱਮਾਏ ਹਿਆਤ ਰੌਸ਼ਨ ਹੈ
ਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ਕਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਮੇਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਾਬੰਦਾ ਰਹੇ।
ਤੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਬੀਬ ਕੇ ਇਸ਼ਕ ਸੇ ਮੇਰਾ ਹਰੀਮ ਦਿਲ ਮੁਨੱਵਰ ਰਹੇ।
ਤੇਰੇ ਰਸੂਲ ਮੁਕੱਰਮ ਕੀ ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਕਾ ਤੌਂਕ ਜ਼ੇਬ ਏ ਗੁਲੂ ਰਹੇ।

ਐ ਮੇਰੇ ਆਕਾ ਮੇਰੇ ਰਹੀਮ, ਮੇਰੇ ਕਰੀਮ ਇਸ ਨਾਕਾਰਾ ਕੀ ਏਕ ਇਲਤਜਾ ਹੈ।ਪਹਿਲੇ ਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੀ ਇਸਤਹਿਕਾਕ ਕੇ ਬਗ਼ੈਰ ਕਿਸੀ ਵਜਹ ਕੇ ਮਹਿਜ਼ ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਸੇ ਇਸੇ ਸ਼ਰਫ਼ੇ ਕਬੂਲੀਅਤ ਕੀ ਪਜ਼ੀਰਾਈ ਬਖ਼ਸ਼, ਵੋਹ ਯੇ ਕਿ ਭੁਲਾ ਨਾ ਦੀਆ ਜਾਊਂ।

ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਅਨਾਯਤ ਬੇਪਾਇਆ ਪਰ, ਤੇਰੀ ਨਵਾਜ਼ਿਸ਼ਾਤ ਤੇਰੇ ਲੁਤਫ਼ੇ ਅਮੀਮ ਪਰ, ਤੇਰੇ ਹੀ ਬਤਾਏ ਹੂਏ ਕਲਮਾਤੇ ਤੀਬਾਤ ਸੇ ਤੇਰੀ ਬਾਰਗਾਹੇ ਬੇਪਨਾਹ ਮੇਂ ਹਦੀਆ ਏ ਤਸ਼ੱਕਰ ਵਾ ਇਮਤਨਾਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਤਾ ਹੂੰ।ਇਸੇ ਕਬੂਲ ਫ਼ਰਮਾ।
ਬਾਅਹਿਸਾਨ ਅਲਾ ਯੂਮੁੱਦੀਨ ਯਾ ਰੱਬੁਲ ਆਲਾਮੀਨ

ਹਮ ਦਮ ਗ਼ਰਕ ਬਹਿਰ ਅਹਿਸਾਨਮ
ਐ ਫ਼ਿਦਾਏ ਦਰਸ਼ ਦਿਲੋ ਜਾਨਮ

ਹਰ ਦਮ ਆਪ ਕੇ ਅਹਿਸਾਨਾਤ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਮੈਂ ਗ਼ਰਕ ਹੂੰ।ਆਪ ਕੇ ਦਰ ਅਕੱਦਸ ਪਰ ਦਿਲੋ ਜਾਨ ਸੇ ਫ਼ਿਦਾ ਹੂੰ।

ਦੁਆਏ ਹਲ ਮੁਸਕਲਾਤ

ਔਖੇ ਵੇਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ (ਬੇਨਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਥਨਾ)

ਹਜਰਤ ਅਬੱਦਲ ਕਾਦਿਰ ਜੀਲਾਨੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈ ਇਹ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਅੱਲ੍ਹਾ ਤੋਂ ਇਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਲਿਆਂ ਹੈ।

ਕੋਈ ਵੀ ਇਨਸਾਨ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੁੱਖ ਜਾਂ ਮੁਸਕਿਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਅੱਲ੍ਹਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ਤਨ ਤੇ ਮਨ ਨਾਲ 130 ਵਾਰ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰੇ।

ਇਹ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਉਸ ਸਮੱਸਿਆਂ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਕਾਬੂ ਪਾ ਲਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਮੁਸਕਿਲ ਵਿੱਚੋ ਕੱਢੇਗੀ

ਬਿਸਮਿਲ੍ਹਾ– ਅਰ– ਰਹਿਮਾਂ– ਨਈਰਾ– ਹੀਮ
ਅੱਲ੍ਹਾ ਹਲ ਕਾਫੀ ਕਸਦ ਤੁਲ ਕਾਫੀ
ਵੱਜਦ ਤੁਲ ਕਾਫੀ ਲੇ ਕੁਲ ਲਿਲ ਕਾਫ਼ੀ
ਕਾਫ਼ਾ ਫਿਲ ਕਾਫੀਵਾ ਨੇ ਮੁਲ ਕਾਫੀ
ਵਾ ਲਿਲ– ਲਾਹ ਇਲ ਹਮਦ

ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਆਖਿਆਂ:– ਬਿਸਮਿਲ੍ਹਾ– ਅਰ– ਰਹਿਮਾਂ– ਨਈਰਾ– ਹੀਮ

ਅੱਲ੍ਹਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਤੇ ਸੋਚ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਲ੍ਹਾ ਵਾਸਤੇ ਹੀ ਹਨ।

ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੁਨਿਆਵੀ ਤੋਹਫ਼ੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ। ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਸੰਸਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਲ੍ਹਾ ਵਾਸਤੇ ਹੀ ਹਨ।

ਲਤੀਫਾਹ ਸ਼ਰੀਫ

ਅਵਲ ਲਤੀਫਾਹ ਕੁਲਬ ਨੂਰ ਜਰਦ, ਕਦਮ ਹਜ਼ਰਤ ਆਦਮ ਅਲੇ ਇਸਲਾਮ,
ਜ਼ਿਕਰ ਇਸਮੇਂ ਜਾਤ

ਅੱਲ੍ਹਾ ਅੱਲ੍ਹਾ ਅੱਲ੍ਹਾ

ਮੈਂ ਮੁਤਵਜਾਹ ਹੂ ਤਰਫ ਕੁਲਬ ਅਪਨੇ ਕੀ,
ਕੁਲਬ ਮੇਰਾ ਮੁਤਵਜਾਹ ਹੈ, ਤੁਰੁਫ ਕੁਲਬ ਸਾਯਕ ਕੀ,
ਆਹ ਦੀ ਆਤ ਸੇ ਫੈਜ ਅਤਾ ਹੈ ਤੁਰੁਫ ਕੁਲਬ ਸਾਯਕ ਕੀ,
ਕੁਲਬ ਸਾਯਕ ਸੇ ਫੈਜ ਅਤਾ ਹੈ, ਤੁਰੁਫ ਕੁਲਬ ਸਾਯਕ ਕੀ,
ਜਿਕਰ ਇਸਮੇ ਜਾਤ,

ਅੱਲ੍ਹਾ ਅੱਲ੍ਹਾ ਅੱਲ੍ਹਾ

ਲਤੀਫਾਹ ਸਰੀਕ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆਂ :-

ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਇਕ ਸੁਨਿਹਰੀ ਕਿਰਨ ਦਿਲ ਹੈ ਹਜਰਤ ਆਦਮ ਅਲੇ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਹਰ ਕਦਮ ਅੱਲ੍ਹਾ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਉਠਦਾ ਹੈ।

ਅੱਲ੍ਹਾ ਅੱਲ੍ਹਾ ਅੱਲ੍ਹਾ

ਮੈ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ (ਜਾਂ ਧਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ) ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਮੇਰੇ ਹਜ਼ੂਰ ਦੇ ਦਿਲ ਵੱਲ ਤੱਕਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਹਜ਼ੂਰ ਦੇ ਦਿਲ ਉਪਰ ਅੱਲ੍ਹਾ ਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ (ਉਪਰ) ਅਸੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਹਜੂਰ ਨੂੰ ਅੱਲ੍ਹਾ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।

ਅੱਲ੍ਹਾ ਅੱਲ੍ਹਾ ਅੱਲ੍ਹਾ

ਦੁਆਏ ਖਤਮ ਸਰੀਫ ਕੇ ਬਾਅਦ

BISMILLAH - ER - REHKMA - NAYRA - HEEM
ਬਿਸਮਿਲ੍ਹਾ- ਅਰ- ਰਹਿਮਾ- ਨਯਰਾ- ਹੀਮ

1. ਯਾ ਇਲਾਹੇ ਯੋ ਮੇ ਮਹਿਰਮ ਮੁਸਤਫਾ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ, ਸ਼ਾਹ ਫੀ ਆਏ ਰੋਜੇ ਜ਼ਜ਼ਾ ਮੁਲੇ ਅਲਾ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।
2. ਯਾ ਇਲਾਹੇ ਜਬ ਸਵਾ ਨੇ ਜੇ ਪਾਈਆ ਵੇ ਅਫਤਾਬ, ਤਾਜ ਫੜਕੇ ਮੁਰਸਲਾ ਆਮਬੀਆਂ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।
3. ਯਾ ਇਲਾਹੀ ਹਸ਼ਰ ਮਹਿਦਾਨ ਮੇਂ ਜੇਰੇ ਆਲਮ ਸਾਈਆਂ ਜਾਤੇ ਅਹਦ ਦਿਲੇ ਖੁਦਾ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।
4. ਯਾ ਇਲਾਹੇ ਜਬ ਕੇ ਹੋ ਦਰ ਖੇਸ ਰਹੇ ਪਲ ਹਮੇਂ, ਆਜਮੋ ਕੇ ਦਸਤਗੀਰ ਪੇਸਵਾ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।
5. ਯਾ ਇਲਾਹੇ ਜਬ ਤਰਾਜ਼ੂ ਮੇਂ ਆਨ ਮੇਰੇ ਅਮਲ, ਉਸ ਮਦਦਗਾਰ- ਏ ਦੋ ਆਲ੍ਹਮ ਰਹਿਨੁਮਾਂ ਕਾ ਸ਼ਾਥ ਹੋ।
6. ਯਾ ਇਲਾਹੀ ਹਮ ਸਬੂਇਨ ਕਾ ਖਾਤਮਾ ਬਿਲ ਖੇਰ ਹੋ, ਜਬ ਚਲੇ ਦੁਨਿਆ ਸੇ ਮਜਿਬੂਬੇ ਖੁਦਾ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।
7. ਯਾ ਇਲਾਹੇ ਮੁਸਤਫਾ ਕੇ ਹੈ ਯਾਰ ਜਾਨਸੀਨ ਜਾਨੇ ਸਦੀਕ (ਅਠ੍ਹ) ਦੋ ਆਲਮ ਪੇਸ਼ਵਾ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।
8. ਯਾ ਇਲਾਹੇ ਅਦਲ ਜਿੰਨ ਕਾ ਖਲਕ ਮੇਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ, ਹਜਰਤ ਫਾਰਕੂ (ਅਠ੍ਹ) ਕੇ ਆਲਮ ਭਾਈ ਰਾਇਆ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।
9. ਯਾ ਇਲਾਹੇ ਜੋ ਹੈ ਜਲਨੋਰੀਨ ਦਾਮਾਦੇ ਨੱਬੀ, ਯਾਨੀ ਉਸਮਾਨੀ ਗਨੀ (ਅਠ੍ਹ) ਜੁਲ ਹਯਾ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।
10. ਯਾ ਇਲਾਹੇ ਹੋਜੇ ਕੋਸ਼ਰ ਪਰ ਵਾ ਵਖਤੇ ਤੁਸ਼ਾਨ ਗੀ, ਸਕੇਆ ਕਵਾਸੁਰ ਕੋਸ਼ਰ ਆਲੀਆ ਮੁਰਤਜਾ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।
11. ਯਾ ਇਲਾਹੇ ਕਰ ਮੁਝੇ ਰੁਤਬਾ ਸਹਾਦਤ ਕਤ ਆਤਾ। ਸਯਦ ਦੇ ਬੇ ਖੁਸ਼ ਸਹੀਦੇ ਕਰਬੁਲਾ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।
12. ਯਾ ਇਲਾਹੇ ਲੇ ਚਲੇ ਜਬ ਦਫਨ ਕਰਨੇ ਕਬਰ ਮੇਂ ਗੋਂਸ ਪਾਕ ਔਲੀਆਂ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।
13. ਯਾ ਇਲਾਹੇ ਵਕਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਆਸੀ ਆਏ ਨਾ ਕਾਮ ਕੋ, ਅਪਨੇ ਪੀਰੋਮੁਰਸਦਾਨੇ ਰਹਿਨੁਮਾ ਕਾ ਸਾਥ ਹੋ।

ਕਬਰ ਕਾ ਆਜਾਬ

ਦੁਆਏ ਸ਼ਰੀਫ
NIAZ SHARIF
PRAYER AFTER EATING NIAZ
ਨਿਆਜ ਸ਼ਰੀਫ

ਨਿਆਜ ਸਰੀਫ਼ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਬਿਸਮਿਲ੍ਹਾ– ਅਰ– ਰਹਿਮਾ– ਨਈਰਾਂ– ਹੀਮ

ਕੁਲ ਹੋ ਵੂਲਾ ਹੋ ਅਹਦ ਹਜ਼ਾਰ ਦਰ ਹਜ਼ਾਰ ਗਿਰਦ ਬਾ ਗਿਰਦ ਮਨ ਆਹਨੀਆ ਹਾਂ ਸਾਰ ਜਲੀਲ– ਤੁਲ ਜਬਾਰ ਪੀਰ ਪੀਰਾ ਪੈਰਬਿਗ ਸਾਹੇ ਸ਼ਹਿਨਸਾਹ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਿਰ ਜੀਲਾਨੀ ਆਏ ਬਾਰੇ ਖੁਦਾਇਆ, ਮਰਾ ਓ ਜਮੀ ਦੋਸਤਾ ਪਾਰਾ ਕੁਫਲੇ ਮੂਨ ਲਾ ਇਲਾਹਾਇਲ– ਇਲਾਹ ਕਲੀ ਦੇ ਮਨ ਮੁਹੰਮਸ਼ੇਦੂਰ ਰਸੂਲ ਲਿਲਾਹ

ਅਬਰੇ ਅਸਾ ਸਬਰੇ ਅਸਾ ਆਸਰਾ ਮਿਨ ਕੁਲੇ ਅਫਤਾਨ ਅਹਸਰਾ ਯਾ ਇਲਾਹੀ ਖੁਰਦੀਨ ਨਿਆਜ ਖਾਨਾ ਆਬਦੀਨ ਤਨ ਦਾ ਰੁਸਤੇ ਮਾਲੇ ਜਾਨ ਦੀ ਖੇਰ ਇਮਾਨ ਦੀ ਸਲਾਮਤੀ ਹਰ ਦੋ ਜਹਾਨ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਆਸਾਨ

ਮਾਹਾਬੇ ਤਕਵੀਰ ਅਲ੍ਹਾ ਹੂ ਅਕਬਰ ਅਲ੍ਹਾ ਹੂ ਅਕਬਰ ਲਾ ਇਲਾਹਾ ਇਲ– ਲਿਲਾਹੂ ਵਲਾ ਹੂ ਓਕਬਰ ਵਾ ਲਿਲਾਹ ਅਲ ਹਮਦ।

BAITH FOR WOMAN
ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਬੈਤ ਹੋਣ ਲਈ

ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਔਰਤ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬੈਤ ਹੋਣ ਲਈ ਜਾਂ ਬੈਤ ਹੋਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਥੱਲੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :–

1. ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਲ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਉਪਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।
2. ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।
3. ਉਸ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਨਹੀ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ।
4. ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆ ਨੂੰ ਜਾਨੋ ਨਹੀ ਮਾਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾ ਅਤੇ ਪੈਰਾ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀ ਕਰਾਗੀ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਾਗੀ।

ਗੁਰੂ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਤੇ ਕੁੱਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਾ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬੈਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਲ੍ਹਾ ਤੋ ਉਸ ਦੇ ਗੁਨਾਹਾਂ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀ ਕਿ ਅੱਲ੍ਹਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੈਤ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਨਾ ਕਰੇ। ਅੱਲ੍ਹਾ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਜਰੂਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ ਤੇ ਸਭ ਦੀਆਂ ਝੋਲੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇਗਾ।

ਦਰਦ ਸਰੀਫ

ਅੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਮਾ ਸੁਲ੍ਹੇ ਅੱਲ੍ਹਾ ਸਯਦ ਨਾ ਮੁਹੰਮਦ ਦਿਨ ਵਾ ਅਲਾ ਅਲੇ ਸਯਦ ਨਾ ਮੁਹੰਮਦ ਦਿਨ ਬੇ ਅਦਾ ਦੇ ਕੁਲੇ ਜਰਾਤਿਨ ਮੇ ਅਤਹਾ ਅਲਫੀ ਮਰਾਤਿੰਨ

IN ENGLISH:-

Allah sends blessing upon Mohammad (saw) and upon their whole family.

Equal to the 10 million more blessing than the hole creation on the earth.

ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ :-

ਅੱਲ੍ਹਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਆਸੀਰਵਾਦ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ 10 ਕਰੋੜ ਤੋ ਵੱਧ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਤਪਤੀਆਂ ਤੇ ਕਲਾਕ੍ਰਿਤੀਆ ਅੱਲ੍ਹਾ ਨੇ ਧਰਤੀ ਉਪਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆ ਹਨ।